XXVIII. évfolyam, 10. szám. **Ára: 1,80 Ft** 1972. március 9.

Ludas Matyi

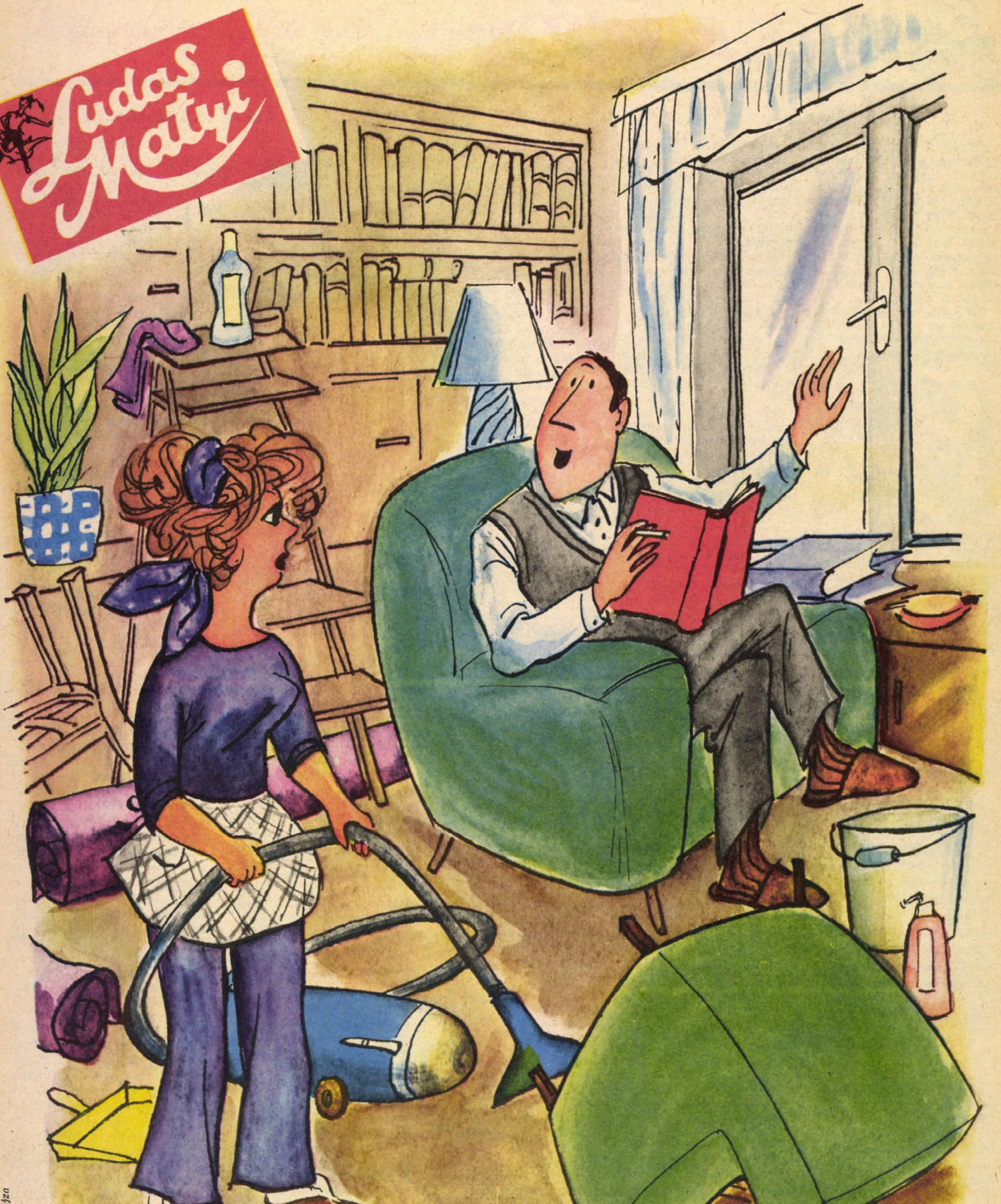

Vasvári Anna rajza

— ***Elemér, tudod, hogy ma van a Nőnap?***
— ***Egy szót sem hallok, olyan zajt csinálsz!***

KEDVES LUDAS!

NEM LEHET

Állunk a Patyolat egyik fiókjában, sorunkra várva. A bolt egyfőnyi személyzete nem ér rá velünk foglalkozni, mással van elfoglalva. Nem reggelizik, nem trécsel, nem a magánügyeit intézi. Nagyon is hivatalos ténykedést folytat. Ül a telefon mellett, a kagylót a fülére szorítva és szorgalmasan ír egy füzetbe.

Mi csak a végszavakat halljuk és a boltvezetőnő kommentárjait. De ebből is nyilvánvaló, mi történik: a vállalat központjából valaki utasításokat diktál neki. Nem aznapra szóló, halaszthatatlan ügyekről van szó, hanem általános érvényű intézkedésekről. A boltvezetőnő meg is kérdezi egyszer közben:

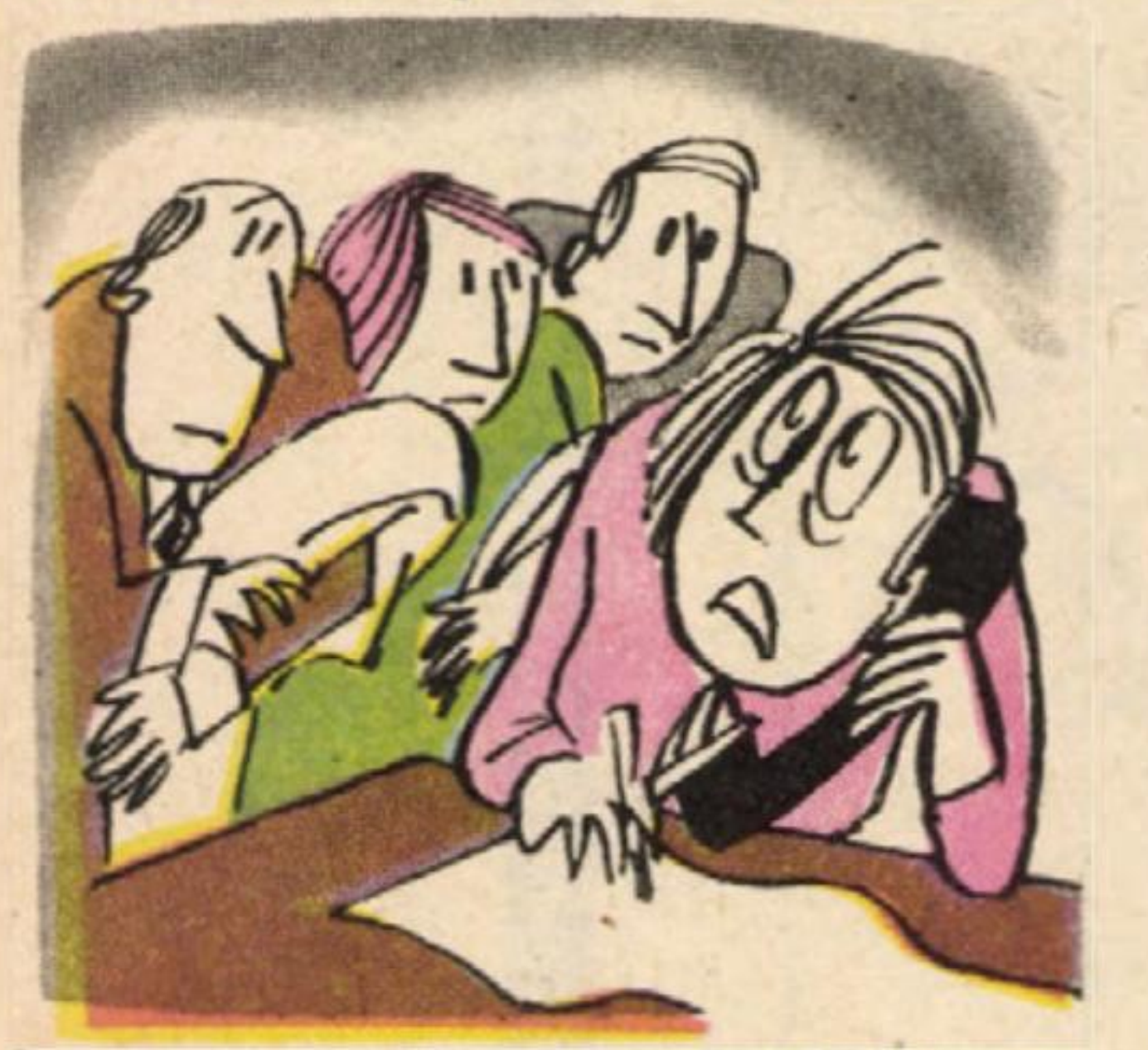

— Miért nem adják ezt ki körlevélben?

Tényleg, miért nem? Így gyorsabb, egyszerűbb, olcsóbb? Alig hiszem. Mert azt a szegény valakit sem irigylem, ott a vállalati központban, akinek nyilván számos fiókot végig kell tárcsázgatnia és ugyanazt a szöveget unos-untig kell diktálnia. És a papír is olcsóbb, mint a telefon. Vagy ennyire nincs gépíró „kapacitás"? Akkor is találhatnának ennél elmésebb megoldást.

Mindezt bőven van időm végiggondolni, mert a maratoni telefonnak csak nem akar vége szakadni.

— Még mindig van? — kérdi kétségbeesetten a jobb sorsra érdemes boltvezetőnő, miközben írástól görcsösödő ujjait tornásztatja. — Nagyon unom már...

Hát még mi mennyire unjuk, hiszen valamennyien sietnénk fontosabb dolgaink után. A kagylóból tovább árad a szöveg, a vezetőnő írja a füzetbe, közben ismétli az elhangzó végszavakat:

— Nem lehet... nem lehet... Mennyi mindent nem lehet! — jegyzi meg némi éllel.

Nem tudom, miről van szó a körutasításban, mit nem lehet a Patyolat legújabb belső rendelkezései szerint csinálni. Egyet azonban biztosan tudok:

Nem lehet, nem szabad az ügyfeleket feleslegesen várakoztatni. Még telefonon továbbított, szűnni nem akaró, belső utasításokkal sem. Azokkal pláne nem!

(r. b.)

A KIFLI

A múltkor a Ludasban
olvastam egy verset,
nem mondom, hogy kedveset,
hanem inkább nyerset.
A zsemléről szólt a vers,
hogy kicsi, hogy rágós,
szapulja is naponta
a falu, a város.
Ám nemcsak a zsemléről
lehet rigmust írni,
itt van, hogy mást ne mondjak,
a magyar sós kifli!
Nem szól róla nóta, dal,
magasztaló ének,
csak bölcs mondás, hogy „aki
csinálta, enné meg!"
Miért e bősz szapulás?
miért kell úgy szidni?
Mivel nagyobb része só,
s kisebb része – kifli.

Donkó László

PESTI FA NEKROLÓGJA

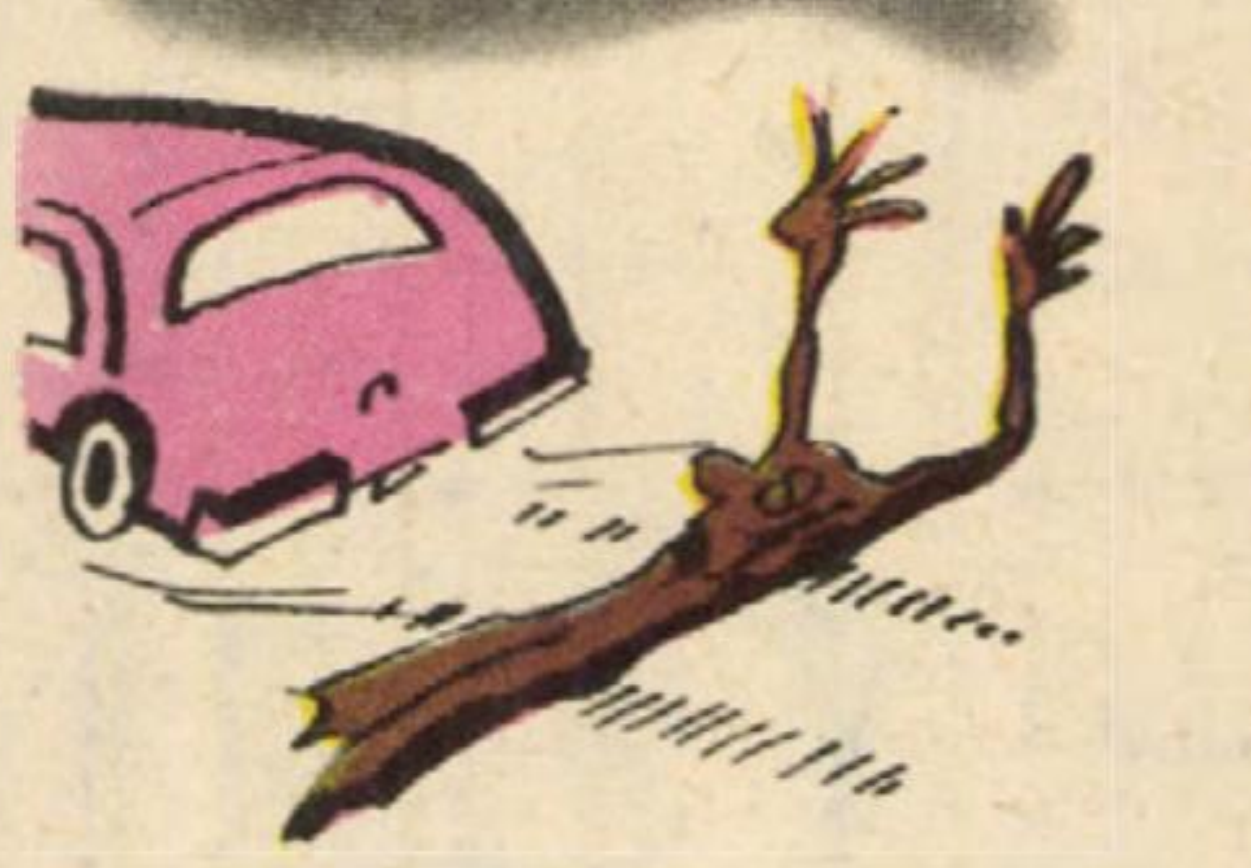

Az áldozat: a XIV., Thököly u. 126. sz. ház előtt álló szépreményű fiatal suhángfa. A gázoló, aki cserbenhagyta áldozatát, az IK 06—41-es rendszámú, világoskék Fiat 128-as személyautó vezetője. A gázolás február 20-án este történt. A fiatal fa derékban kettétört a Fiat alatt, miközben a gépkocsit vezető hölgy egy másik kocsi vezetőjével vitatkozott, hogy ki az oka a tenyérnyi horpadásnak, amelyet az elgázolt fácska halálával okozott a Fiat sárhányóján. Szó volt karosszériáról, dukkózásról, javítási kártérítésről. Csak a fáról nem beszélt senki.

A fa mögötti ház lakói pedig szomorúan nézték szépreményű kis fájuk maradványait. Elpusztult egy apró színfolt, egy szippantásnyi jó levegő. Szóra sem érdemes. Egy horpadt sárhányó százszor nagyobb ügy nálunk.

A gázoló autósnak — minimum — meg kellene térítenie egy új suhángfa ültetésének költségeit. S ha ez megtörténne, tisztelt illetékesek, akkor ez a kis észrevétel sem íródott volna hiába.

(f—p.)

MÉG MEGVAN A DOMBOCSKA MÁTÉSZALKÁN

Talán már két éve is van, hogy megjelent a Ludasban a „Szemetecske-dombocska" című cikk. Ez a kis tudósítás a mátészalkai Mónus Illés utca végén levő szemétdomb, szemet gyönyörködtető állapotát írta le.

Sajnos, a helyzet azóta is változatlan, senki sem intézkedett a szemét eltakaríttatásáról. Az előző években legalább ősztől tavaszig betakarta a hó, de most e hó nélküli télben, mindenki gyönyörűségére, ott virít. Sőt, ha megjön a meleg, illatozni is fog!

Kiss Bálint, Mátészalka

SÖTÉT AZ UTCA...

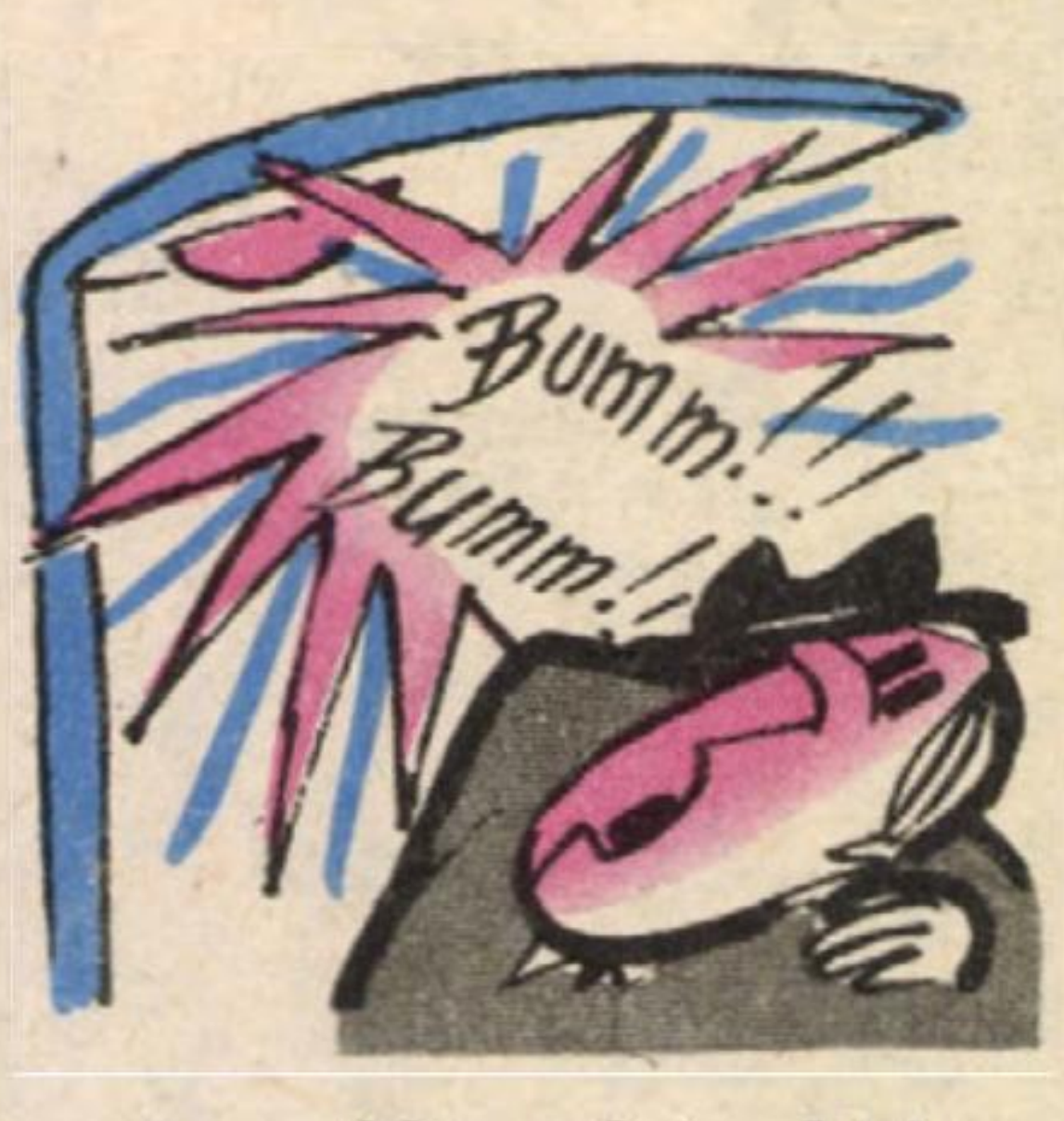

Fővárosunkban van jó néhány sötét utca, de az újpesti Arany János utca alighanem elviszi a pálmát. Nagy költőről neveztek már el kisebb utcát, de sötétebbet bizonyosan nem.

Három oszlopra szerelt villanyégőnek kellene rendeltetésszerűen bevilágítania a terepet, de ebből kettő — az idők folyamán — szemlátomást „kidurrant". Csonkjai riasztóan merednek a semmibe.

Ünnepélyes alkalmakkor szakavatott kezek pótolják a hiányokat, mindez azonban csak időleges megoldás. Kiadós eső vagy hózápor könnyen fekete fátyolba borítja a környéket: nincs üvegbúra vagy lámpaernyő, ami védelmezné az izzókat az időjárás viszontagságaitól.

A sötétben botorkáló, bukdácsoló járókelő — elnézést kérve az utca névadójától — bosszúsan állapíthatja meg, hogy itt „nem mind fénylik, ami Arany!"

(f. i.)

VOLT ZEBRA, NINCS ZEBRA!

A XII. ker., Kiss János altábornagy utca, Tartsay Vilmos utca és Nagy Jenő utca torkolatánál éveken keresztül három zebra tette lehetővé több száz iskolás gyermek (és természetesen, a felnőttek) aránylag biztonságos közlekedését. Történt egyszer, tavaly nyár elején, hogy a Kiss János altábornagy utca meglehetősen elhasználódott útburkolatát felbontották és korszerűsítették. Naponta figyeltük a gyors ütemben folyó építkezést, hogy a korábbi helyébe mikor kerül új, úgynevezett fehér aszfaltból készült zebra, mert gondoltuk, ha az útburkolat korszerű, akkor biztosan a zebra is az lesz. Igen ám, de a munka hevében ez elmaradt. Gondoltuk, nem baj, jó lesz nekünk a régi is. Ennek felfestése azonban mind a mai napig nem történt meg, vagyis jelenleg ott tartunk, hogy volt zebra, nincs zebra; elmosta az őszi zápor, illetve elkotorta a bulldózer...

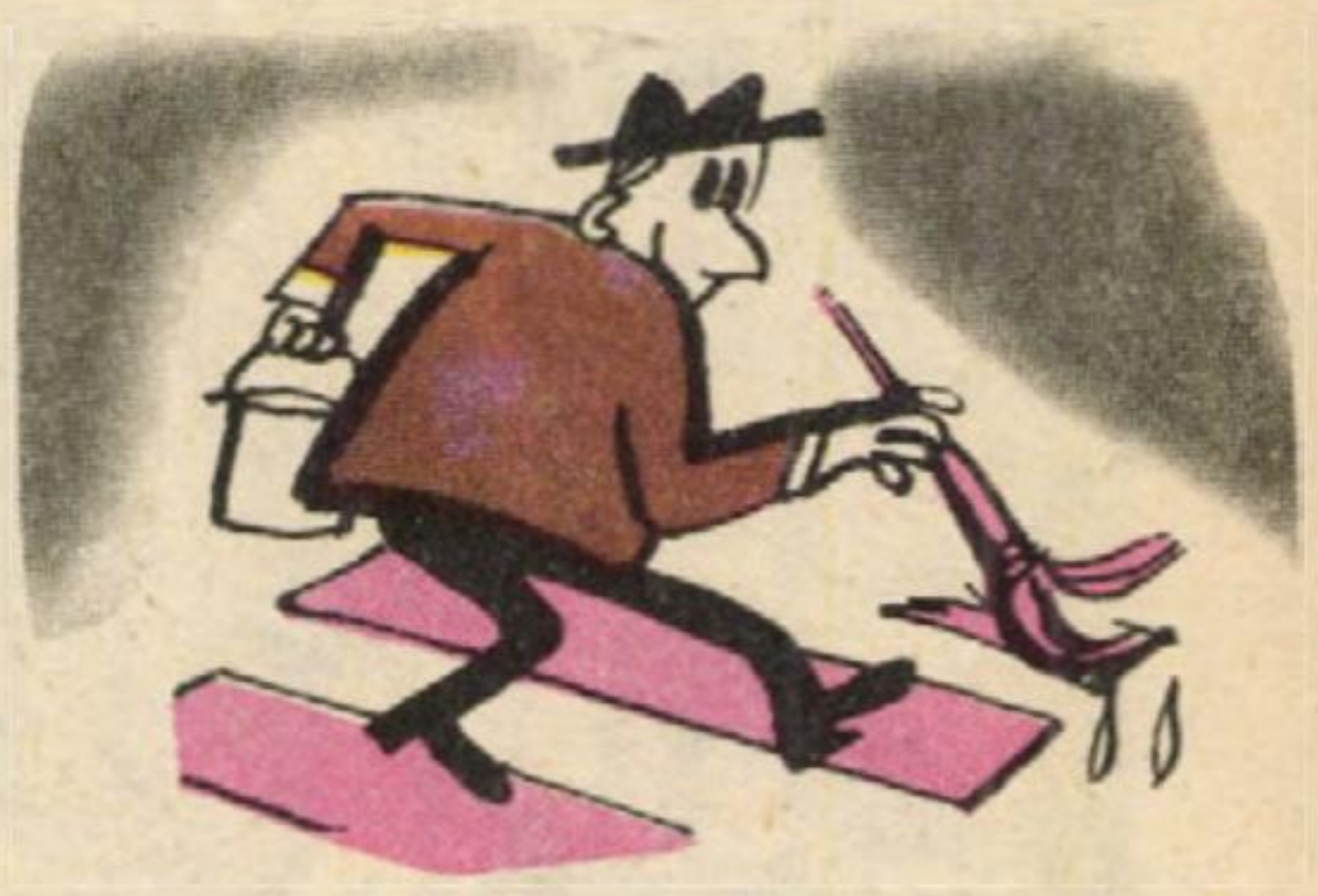

Jelenleg a 2-es, a 4-es és a 104-es autóbuszok, valamint a különböző járművek szabadon száguldoznak a korszerű, szép úton, csak éppen az átkelés életveszélyes!

Reiter Károly
Bp. XII.,
Kiss János altbgy. u. 35/a.

ESTE MIÉRT NEM VÁRHAT?

Örménykútról vonattal nem lehet egy nap alatt Pestet megjárni, de nagyon jó autóbuszközlekedésünk lenne, ha valamivel figyelmesebbek lennének az illetékesek. A 16 óra 15 perckor induló pesti autóbusznak Szarvasra 19 óra 56 perckor kellene érkeznie, a hozzá csatlakozó békéscsabai autóbusz pedig 20 óra 5 perckor indul. De míg az előbbi ritka esetben ér be pontosan, a csabai egy percet sem várva indul. Így aztán az a néhány utas, aki tovább szeretne jutni vagy a taxit veszi igénybe, vagy szállást keres magának, esetleg megpróbálkozik az autóstoppal. Az egészben az a legfurcsább, hogy a délelőtt 9 óra 48 perckor érkező pesti autóbuszra késés esetén 1 órát kell várnia a csabainak, holott utána még 3 járat megy a nap folyamán Csabára. Este miért nem várhat 10—20 percet a busz, hogy a haza igyekvő utasok az otthonukban tölthessék az éjszakát?

Dr. Hajzer Lajosné
Örménykút

BÜNTET A MISKOLCI GELKA

A miskolci Ady-hídi Gelka-szervizbe adta be a férjem javításra a vasalómat. Egy hét múlva jelentkezett érte, megkapta a vasalót és közölték vele, hogy 33 forintba kerül a javítás. Férjem szó nélkül kifizette az összeget, és csupán annyit kért, hogy legyenek szívesek blokkon, vagy valami jegyzéken feltüntetni a végzett munkát és a fizetett összeget. A részlegvezető erre nem volt hajlandó, és arra sem, hogy férjem kérésére a panaszkönyvet elővegye. Határozottan kijelentette, hogy egyik kérését sem teljesítheti, inkább megteszi azt, nagyon szívesen, hogy a már megjavított vasalót elrontja, és a kifizetett 33 forintot visszafizeti férjemnek. Ez meg is történt. A vasaló a mai napig abban az állapotban van, a ráragasztott szigetelőszalagon a felvételi szám: 842 076. Itt említem még azt is, hogy a Gelka dolgozója dühében egy jó hosszú darabot levágott a német gyártmányú vasalóm beépített zsinórjából, annyira, hogy az használhatatlan lett.

Juhász Józsefné
Miskolc, Miklós u. 3.

GONDOS SZÜLŐK

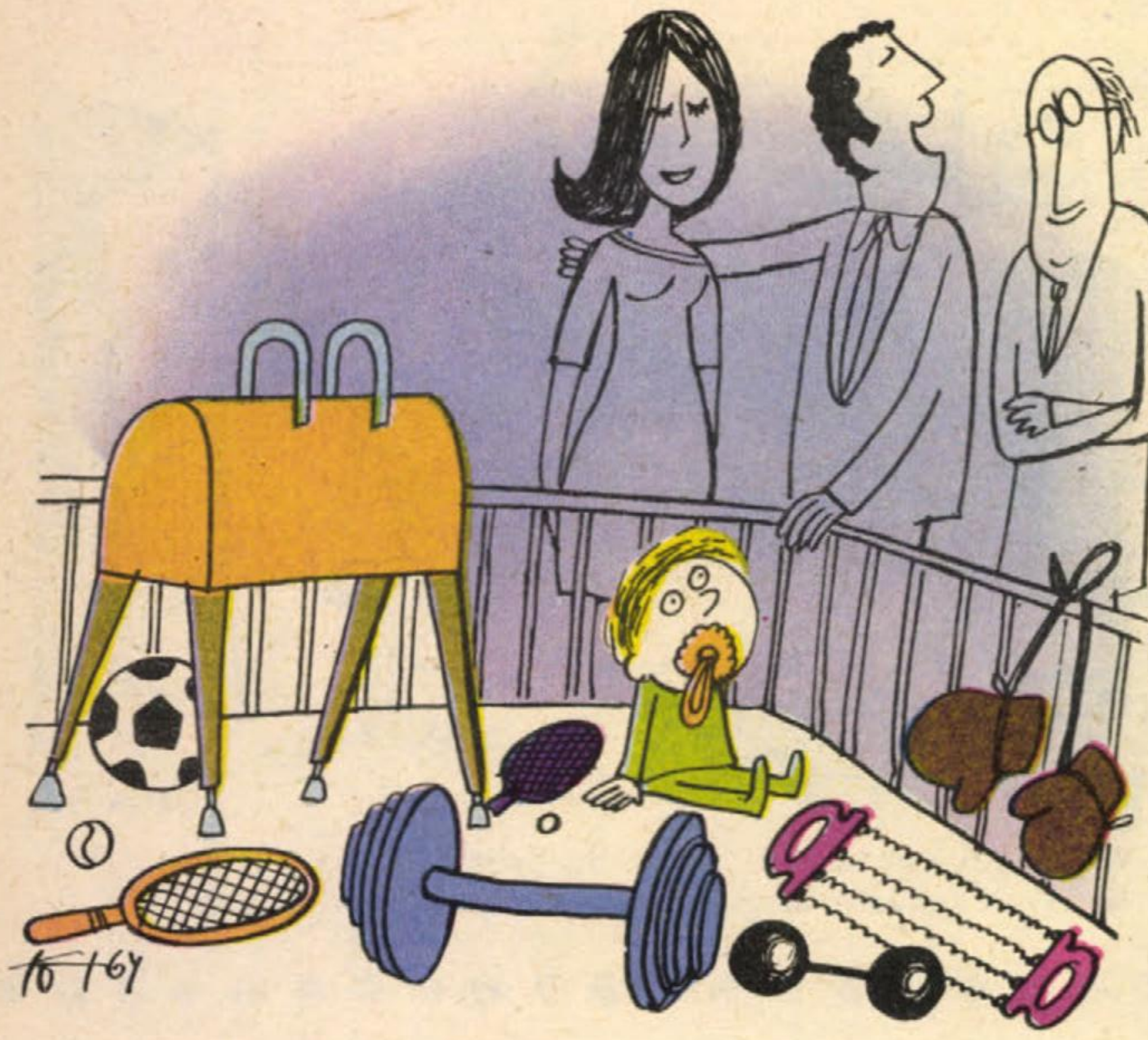

– Mindenképpen élsportolót nevelünk a gyerekből...

CSŐLAKÓK

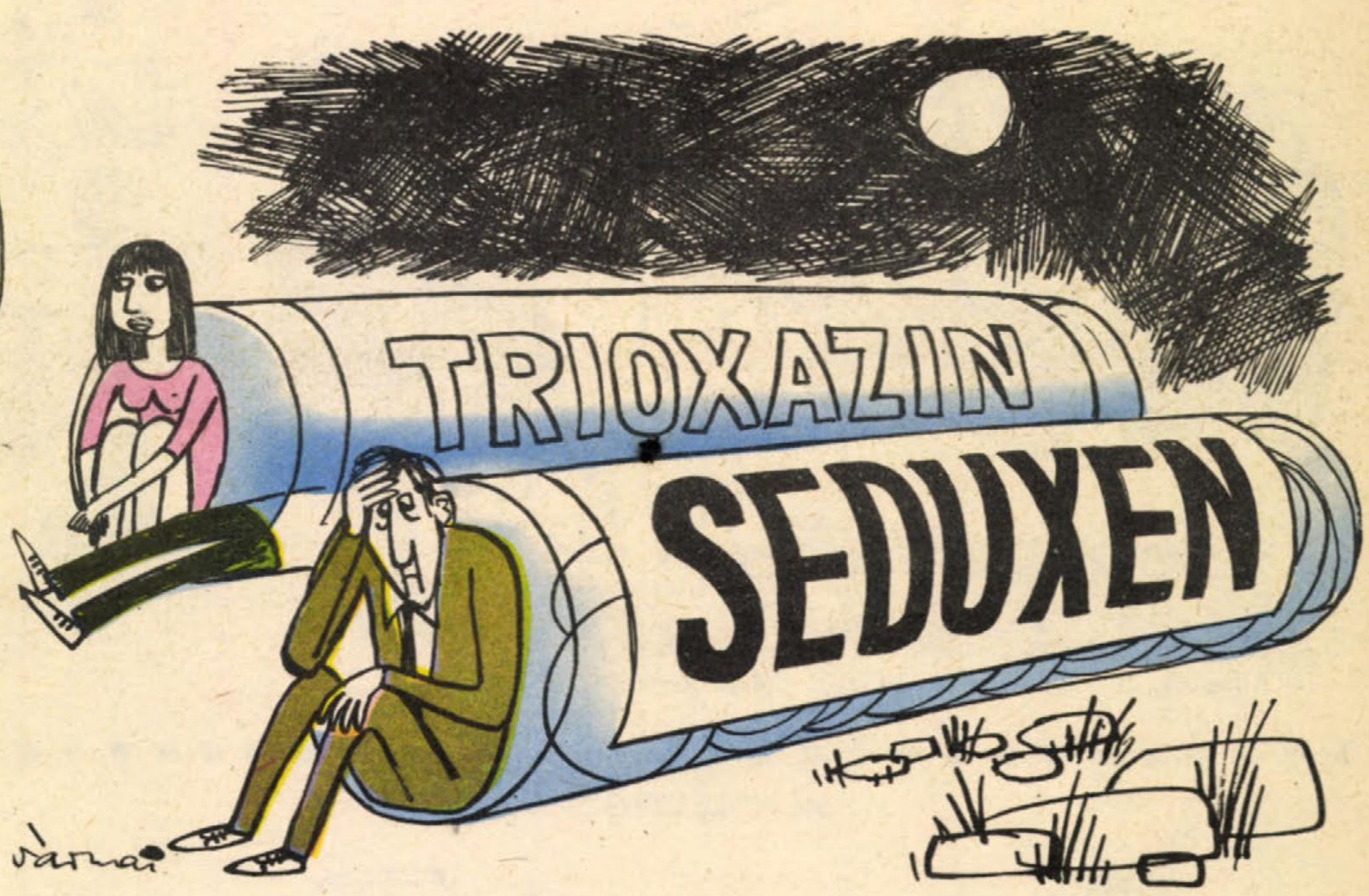

ÓVATOS ASSZONY

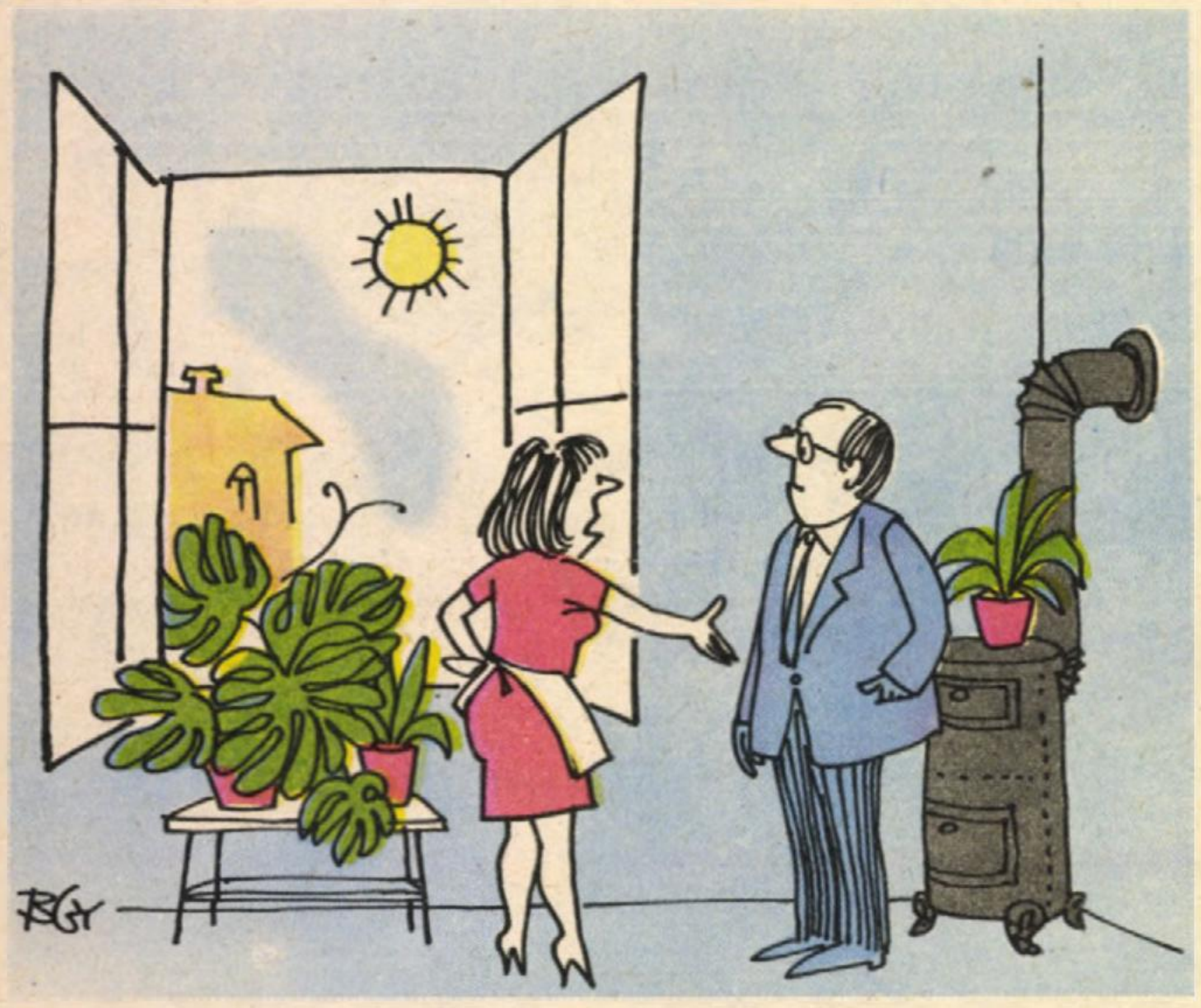

– Én azt javaslom, hogy rendeljünk tüzelőt. Valószínűleg nyáron lesz megtartva a tél!

KORÁN JÖTT A GÓLYA

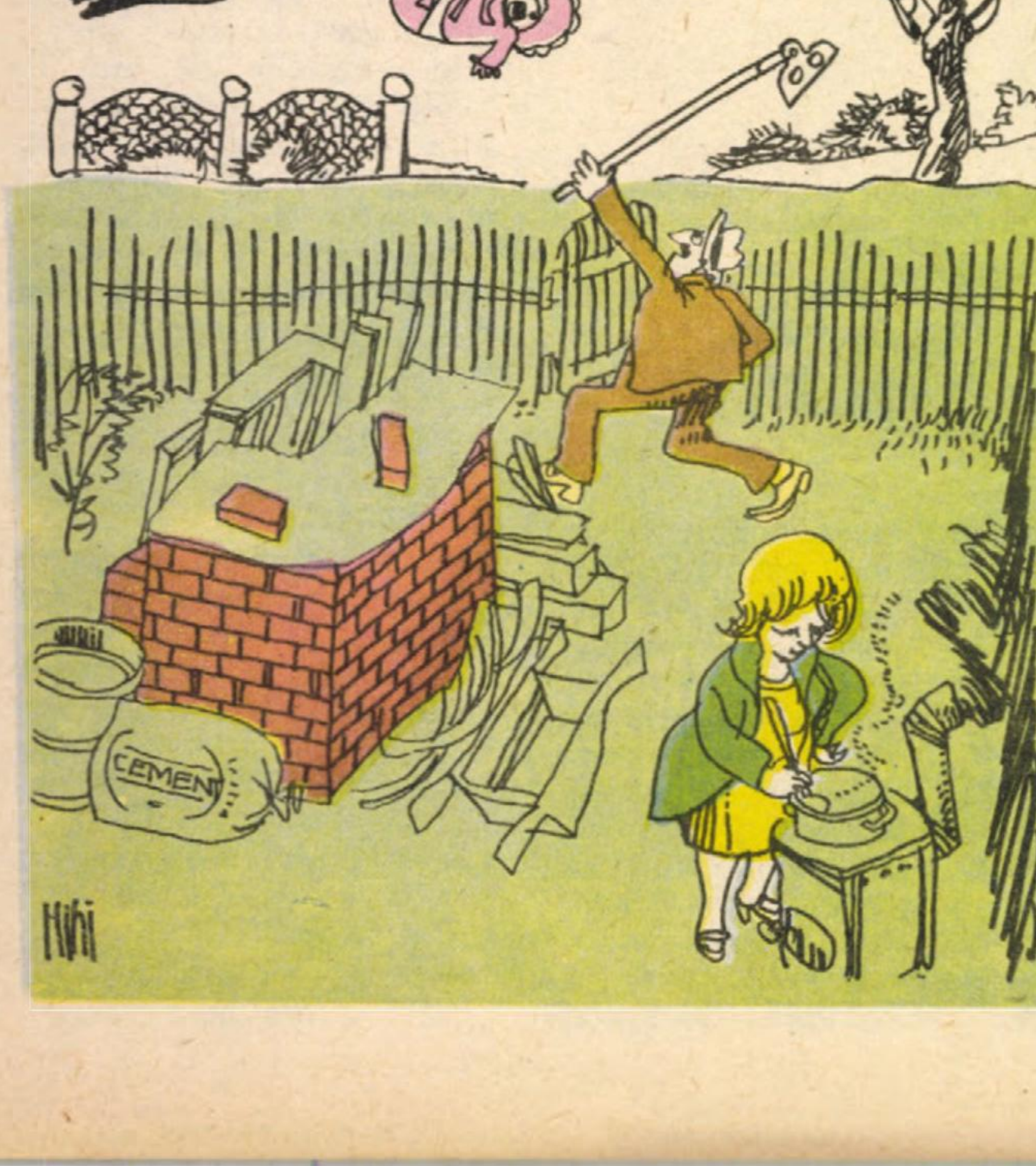

Éjjeli pillangók

A Pesti Kerületi Bíróság mostanában tárgyalja a belvárosi éjjeli pillangók ügyét. A tárgyalásról részletes tudósítások jelennek meg, ezekből tudom, hogy a fővádlott fehér blúzban, kék maxiszoknyában jelent meg a bíróság előtt. Még azt is megírták a lapok, hogy szolid kontyot hordott és a tekintete derűs volt.

Olvasom a riportokat és az jár az eszemben, hogy a külföldi férfiak, akik nagy pénzeket fizettek a pillangóknak, nem ismerték olyan jól ezeket a lányokat, mint én. Hála az újságcikkeknek. A külföldi pasas csak felment a pillangó lakására, és például fogalma sem volt arról, hogy a lakást egy díszlettervező rendezte be. De én tudom, mert olvasom a lapokat.

A külföldi férfi — aki valutában fizetett — talán nem is tudott arról, hogy aktfotók is készültek a pillangóról, lenge pongyolában. Lehet, hogy a pillangó hallgatott ezekről a fotókról, amelyek a sublót mélyén rejtőztek. Lehet, hogy az illető olyan rövid ideig tartózkodott a lány lakásán, hogy a fotóalbum megtekintésére már nem is jutott idő. De én jól értesült vagyok, mert olvasom a lapokat.

Ha a tárgyalás hosszú ideig tart — és hosszú ideig tart, mert még száznégy tanút hallgatnak ki — valószínűleg megismerem a lányok egész ruhatárát. Lehet, hogy a következő tárgyaláson a főpillangó már nem a sötétkék maxi szoknyáját veszi fel, hanem a zöld midit, vagy esetleg a mustársárga minit. Mert biztosan több szoknyája van és rengeteg ruhája, hiszen volt miből öltözködnie. A külföldi férfi csak azt az egy ruháját ismerte, amit levetett, de én lassacskán megismerem az összes ruháit, mert én olvasom a lapokat és a lapok részletesen beszámolnak az éjjeli pillangók peréről.

A külföldi férfi talán azt sem tudta, hogy a főpillangó lakásának a mennyezetén tükör van. Lehet, hogy a külföldi felment a lány lakására és észre sem vette a tükröt a mennyezeten, mert azonnal leoltotta a villanyt. Vagy mással volt elfoglalva. Vagy egyszerűen tudomást sem vett a plafonról, mert valami más vonta el a figyelmét. De én tudom, hogy ott tükör volt, mert olvasom a lapokat és ezek mindenről tájékoztatnak.

A riportokból megtudtam, hogy a főpillangó spórolós természetű. Azért vett kocsit, mert így naponta háromszáz forintot spórolt meg. Ennyit költött ugyanis taxira. Naponta. Tudta ezt a külföldi férfi? Egészen biztosan nem tudta, mert csak néhány órát, vagy egy éjszakát töltött a lánynál, és ilyen rövid idő alatt nem derülhetett ki, hogy könnyelmű-e a lány vagy spórolós. De én tudom, hogy spórolós, mert olvasom a lapokat.

Azt is tudom, hogy mire költötték a pénzt és mennyit takarítottak meg. Mindent tudok ezekről a lányokról, mert olvasom a lapokat. Jobban ismerem őket, mint a külföldi férfiak, akik csak futólag találkoztak velük. S ha ez így megy tovább, akkor azt is megtudom a riportokból, hogy hányas cipőt viselnek, tudnak-e főzni, milyen módszerrel tanultak idegen nyelveket, ki a szabónőjük, szeretik-e a virágot, ki a kedvenc énekesnőjük, milyen széles a derekuk, mennyi a mellbőségük, játszanak-e valami hangszeren, hány órakor szoktak lefeküdni, van-e kispárnájuk és egyszer talán azt is megtudom, jártak-e Isaszegen vagy sem.

A lapok mindent megírnak róluk. Éppen ezért büszkén mondhatom, hogy már jobban ismerem ezeket a pillangókat, mint azok a külföldi férfiak, akik valutával fizettek azért, hogy megismerhessék őket. És nekem nem került egy forintomba se.

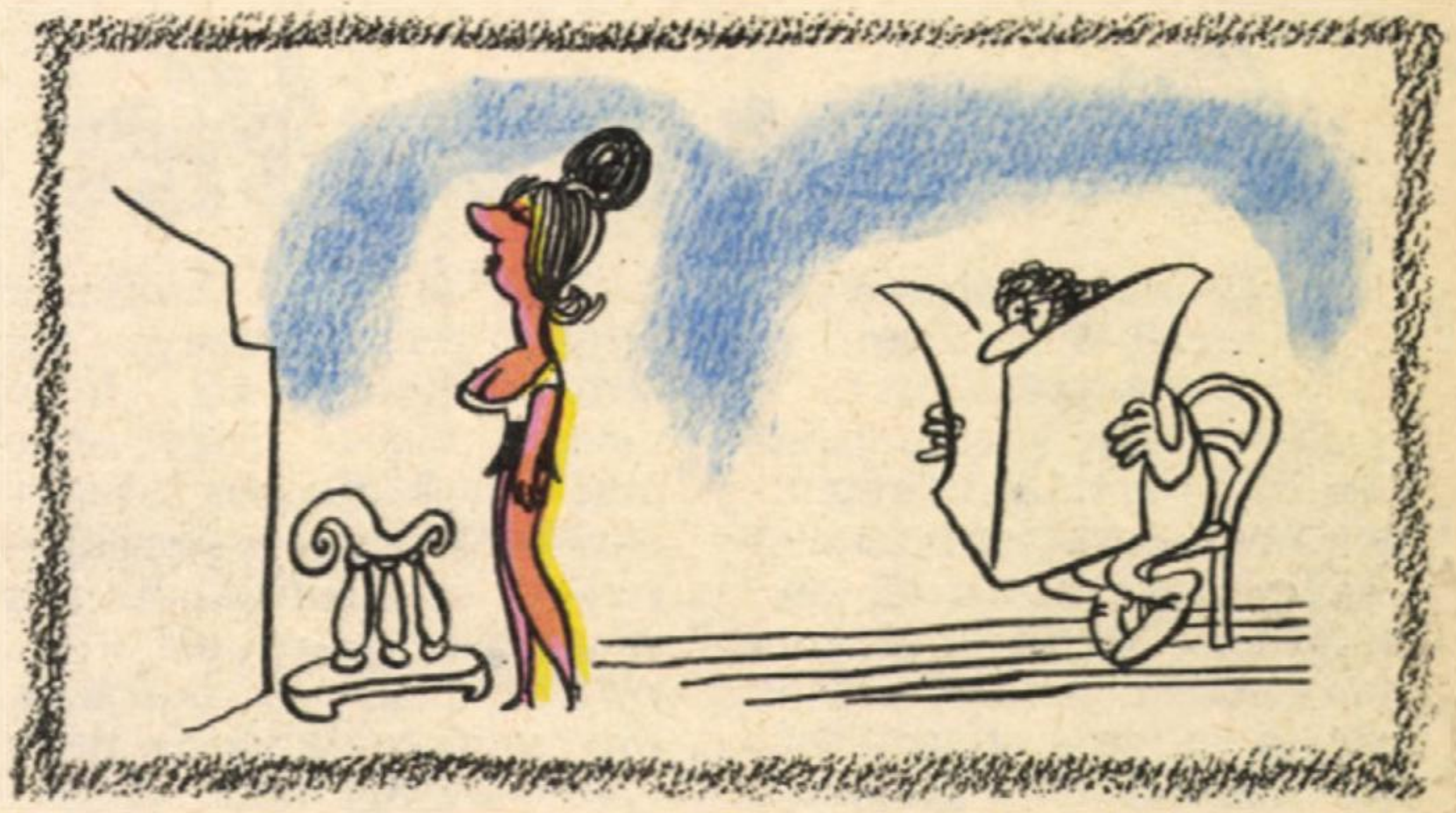

Mikes György

DRÁGÁK AZ ISKOLAKÖPENYEK

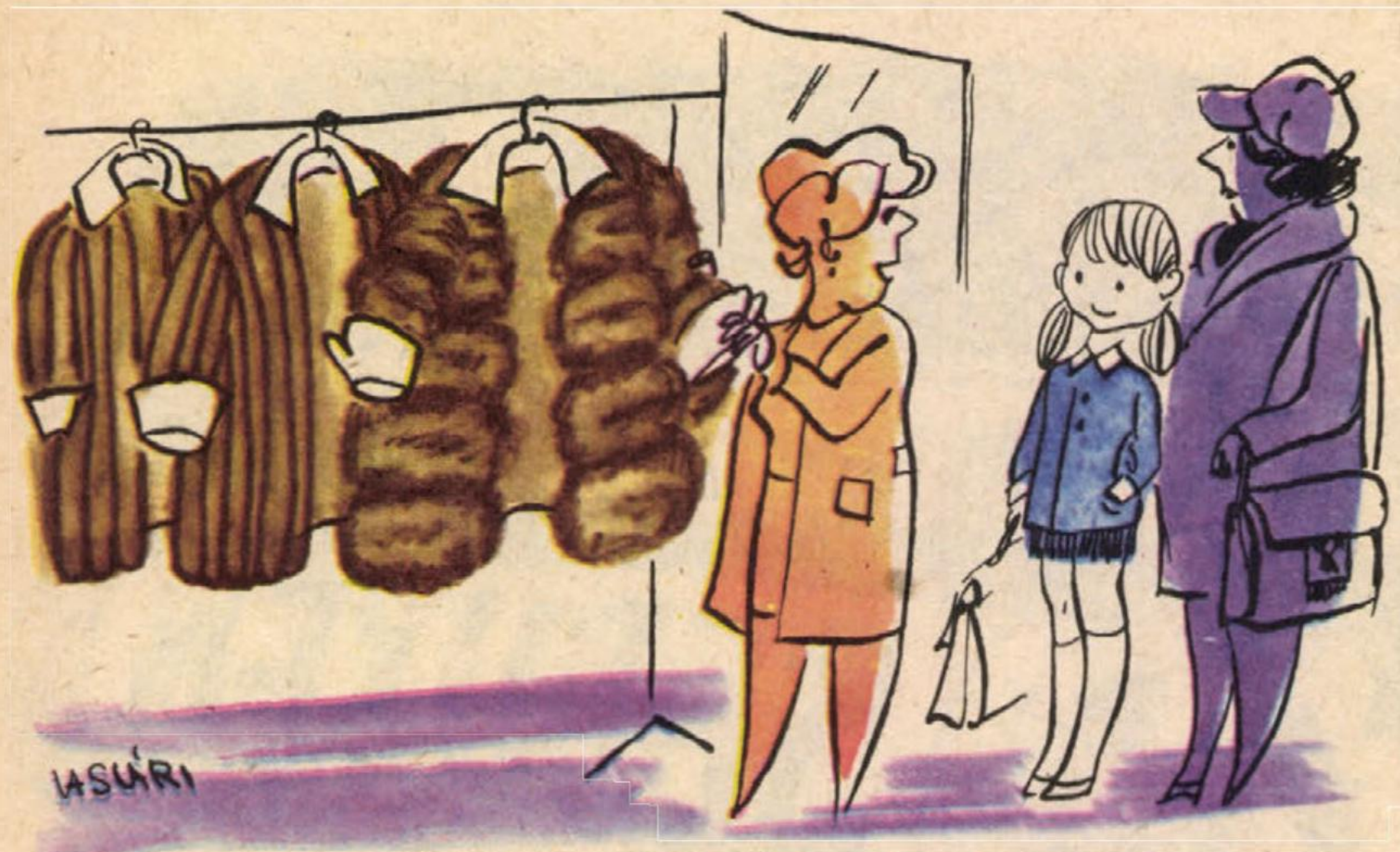

– Adhatok cobolyból vagy nercből, fehér gallérral és kézelővel …

POZITÍV ÁLLÁSPONT

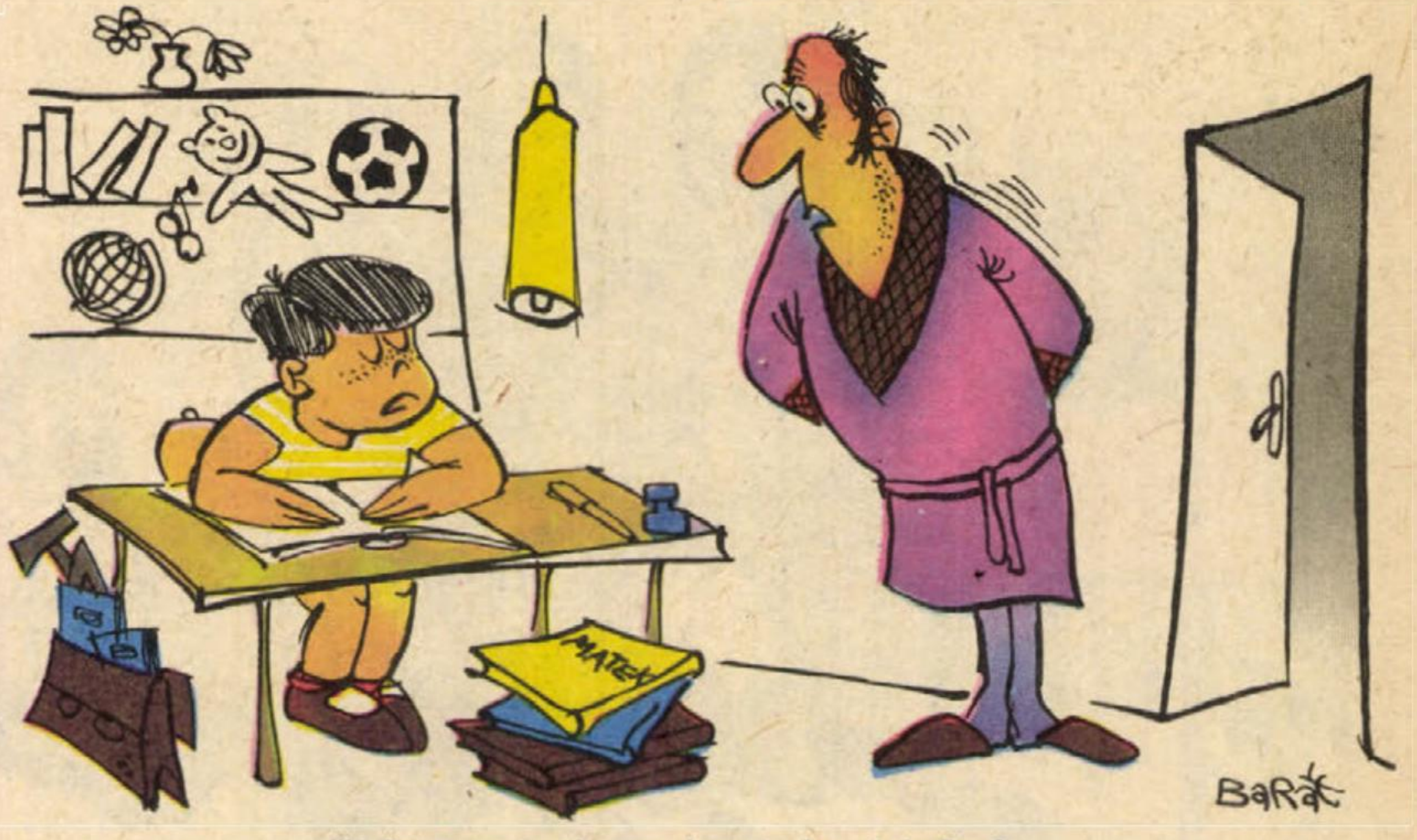

– Kisfiam, mi akarsz lenni, ha felnősz?
– Olyan pályára megyek, amiben nincs utánpótlás.

SEGÍTŐKÉSZSÉG

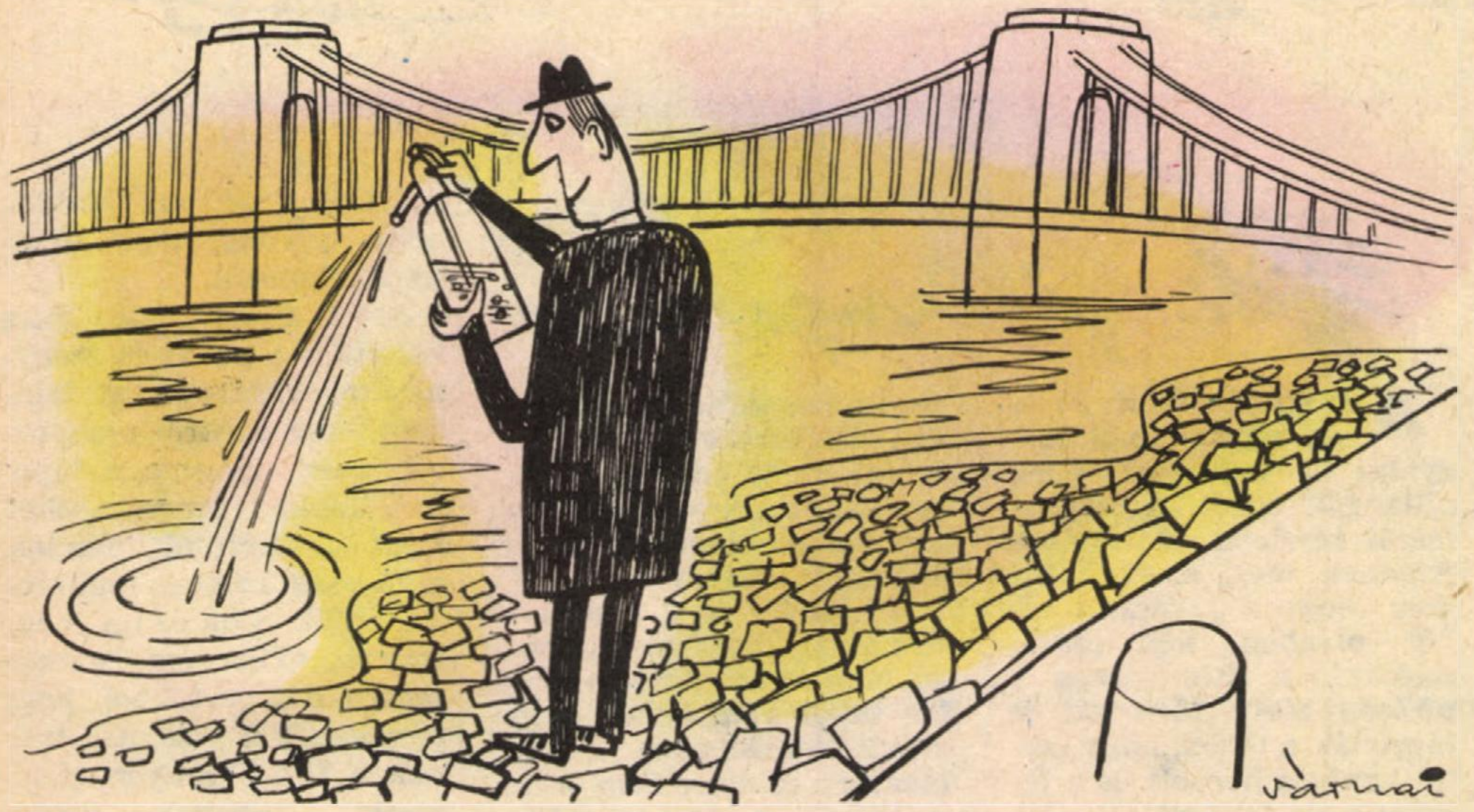

1972 – A KÖNYV ÉVE

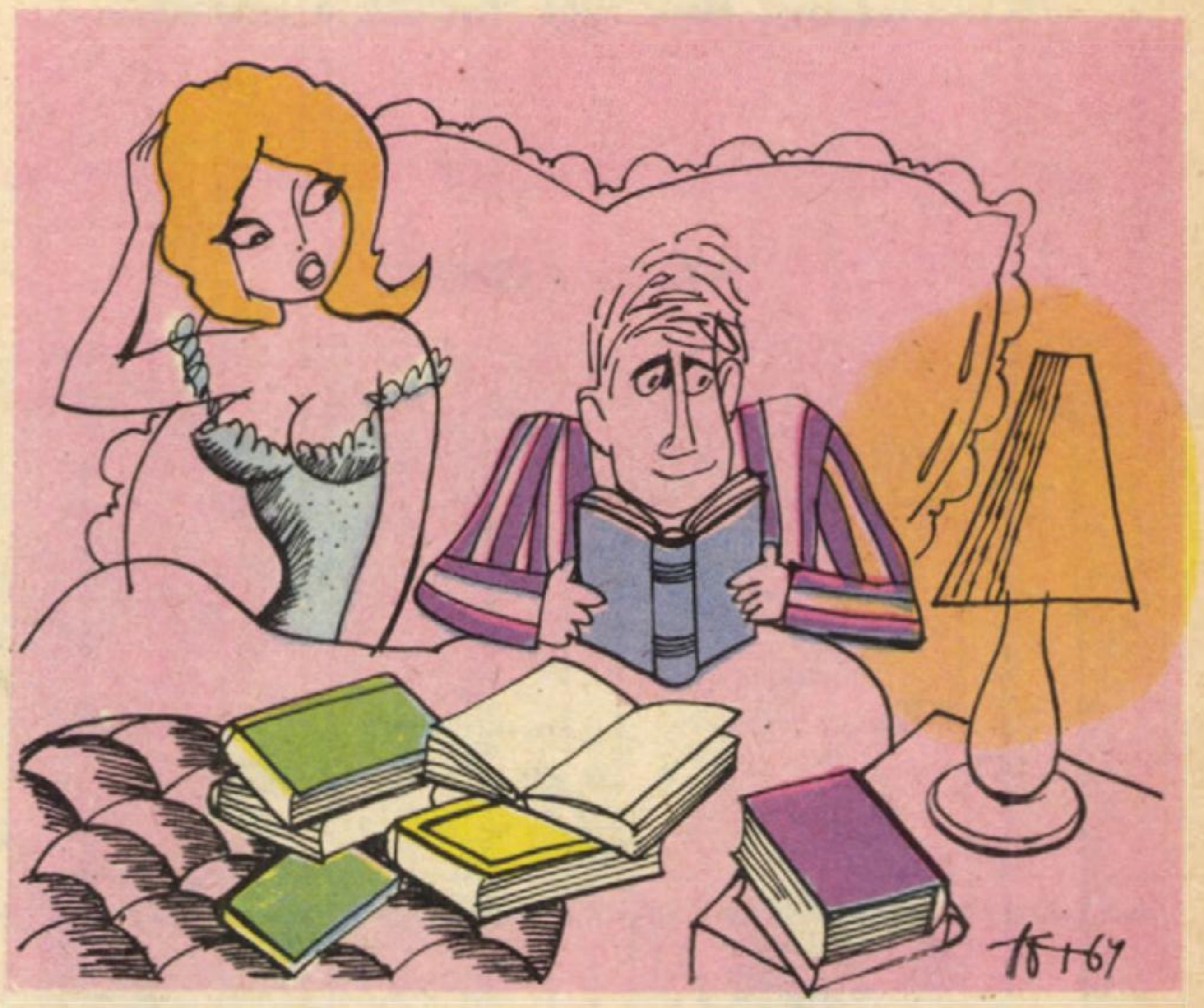

– De Lajos! Egész évben olvasni fogsz?! …

Pizsama-szemlélet

Egy dühös olvasó leveléből idézem az alábbi részletet:

„Egy Lenin körúti üzletben 52-es számú, méretemnek megfelelő férfipizsamát vásároltam. Tessék elhinni, majdnem megütött a guta mérgemben, amikor otthon ízléses nylon csomagolásából kibontottam a pizsamát. Három centivel rövidebbre szabták a nadrágját és a kabátját is. A kabátjára *három zseb helyett csak kettőt* varrtak. A nadrágja derekáról *hiányzott* az átmenő kis *öv-rész*, ami lehetővé tenné, hogy az ember két gombra gombolja be a pizsamáját. Minek az, gondolták, amikor amúgy is csak egy, azaz egyetlen gombra »járó« pizsamanadrágot szerkesztettek a Minőségi Férfifehérnemű Ktsz-ben, ahol gyártották. Az említett pizsamát RUDY-nak keresztelték el, 195,— forintért árusítják, de a hozzá mellékelt tiketten (ár stb. tulajdonságokat jelző cédulán!) elmulasztották feltüntetni, hogy milyen anyagból (pamutból, puplinból vagy szintetikus anyagból) készítették-e a pizsamát, pedig erre az árjelzőn rublikák állnak rendelkezésre. Azt sem tüntették fel, hogy avatva van-e, vagy sem, ami nem közömbös a ruhadarab esetleges összezsugorodása szempontjából. Azt viszont rányomatták a tikettre, hogy I. osztályú. Milyen I. osztályú az ilyen hiányos gyártmány? És miféle szemlélet az ilyen, kérdem tisztelettel? A pizsamát mellékelem, szeretném a véleményét hallani."

Tisztelt Uram!

Levele és az ahhoz mellékelt pizsama vétele után megnéztem egy másik fehérneműkészítő üzem 52-es számú pizsamáját. Az valóban 3 centiméterrel hosszabb volt, és egészében komplettebb, mint amit ön nekem beküldött. Annak tikettjén nagy műgonddal jelezték, hogy „100% PAMUT, avatott, I. osztályú, 180,— Ft". A neve ugyan nem RUDY volt, hanem REBY, a szokásos három zsebbel, nadrágján áthajtós öv-résszel, két gombbal és a hozzávaló gomblyukkal. Szeretném tehát önt megnyugtatni: igaza van, indokoltan kifogásolja a RUDY-t.

Most már nincs más hátra, minthogy szerintem az ügy leglényegesebb kérdését, a szemléletet igyekezzem megmagyarázni önnek. Hogy miféle szemlélet ez? Ez az úgynevezett pizsamaszemlélet. Ezt a kifejezést mindenütt alkalmazni lehetne bizonyos kisebb jelentőségű visszaélésekre.

RUDY-éknál például kispóroltak egy öv-részt, egy gombot, egy zsebre való anyagot, és az egészből három centimétert. Ezenkívül megtakarították azt a munkatöbbletet (varrás, gomblyukkötés!), ami a hiányok miatt megtakarítható volt. Látszólag szóra sem érdemes, hiszen egy-egy pizsamánál csupán néhány forintról van szó, bár sokezer pizsamánál ez sokra megy. Úgy látszik, megéri, mert két legyet ütnek egy csapásra: csökkentik az önköltséget és felbőszítik a vásárlókat. A vevő szidja a kereskedelmet, ahelyett, hogy RUDY-ékat szidná. Mert ők csinálták a pizsamát és az egész kalamajkát. Enyhítse a dühét annak tudata, hogy nemcsak ezt az egyetlen pizsamát gyártották ilyennek RUDY-ék, hanem a többit is, és mindenkinek ezt kell viselnie, aki RUDY-t vásárol.

Ez a pizsama-szemlélet manapság elég gyakori — más szakmában is. Azt jelenti: nem törődni a vásárlóval, csak a haszonnal. RUDY-ék és a többiek, akik így gondolkoznak és így dolgoznak, arra számítanak, hogy a vevők többsége zokszó nélkül viseli a már újkorában is kinőtt pizsamát, vesződik az egy gombra gombolható nadrággal, ha csak a feleség házilag nem barkácsolja hozzá a gyártásnál kispórolt övet, a gombot gomblyukkal és a hiányzó zsebet, más anyagból, amit éppen otthon talál. A hosszán persze ő sem tud segíteni. De ez nem baj: a rövid pizsamát el lehet viselni, legfeljebb kényelmetlen.

Hogy még világosabban megmagyarázzam: olyanféle szemlélet ez, ami ha továbbra is ilyen szépen fejlődik, akkor lehet, hogy csak gomblyukat varrnak a pizsamára, de gombot nem, aztán gomblyukat sem, sőt, talán egyetlen zsebet sem, és akár tíz centiméterrel is rövidebbre szabják az 52-est az ő méreténél. Nem nehéz kiszámítani, hogy ez még több hasznot hoz majd a konyhára.

Szerencsére ön még nem ennyire spórolósan gyártott pizsamát vásárolt, tessék tehát örülni és nem mérgelődni. A gyártó ktsz neve különben is csak azt jelzi, hogy MINŐSÉGI. De hogy jó vagy rossz „minőségi", azt ezek után ön — velem együtt — legfeljebb csak gyaníthatja …

Földes György

SZAKÁCS A TÉVÉBEN

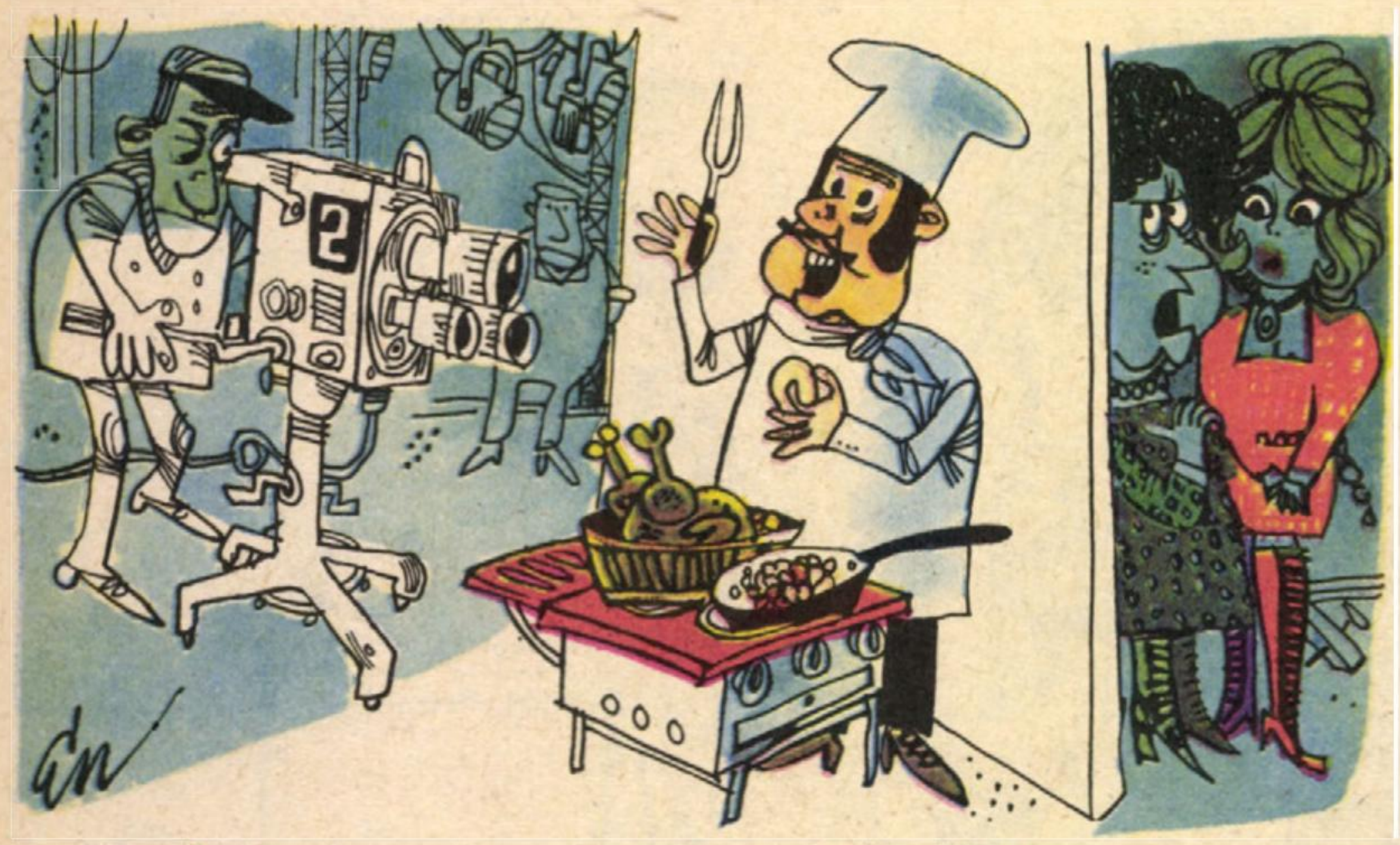

– Otthon bezzeg egy rántottát sem hajlandó megsütni!...

ROSSZINDULATÚ BŰNÖZŐ

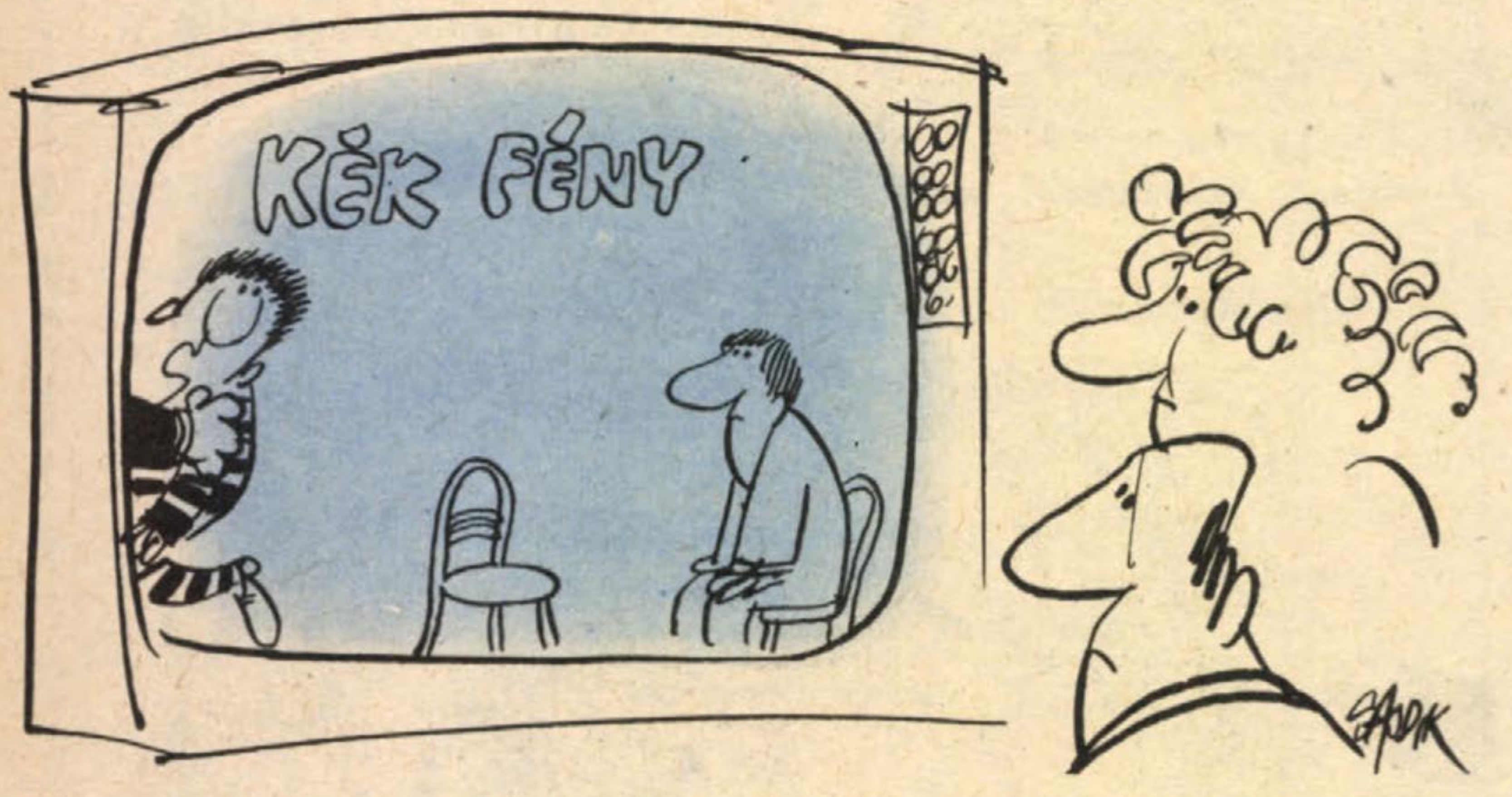

– Kívánom maguknak, hogy az esti krimiben ne derüljön ki, hogy melyik a gyilkos...

RHODESIAI HINTASZÉK

Lehoczky István rajza

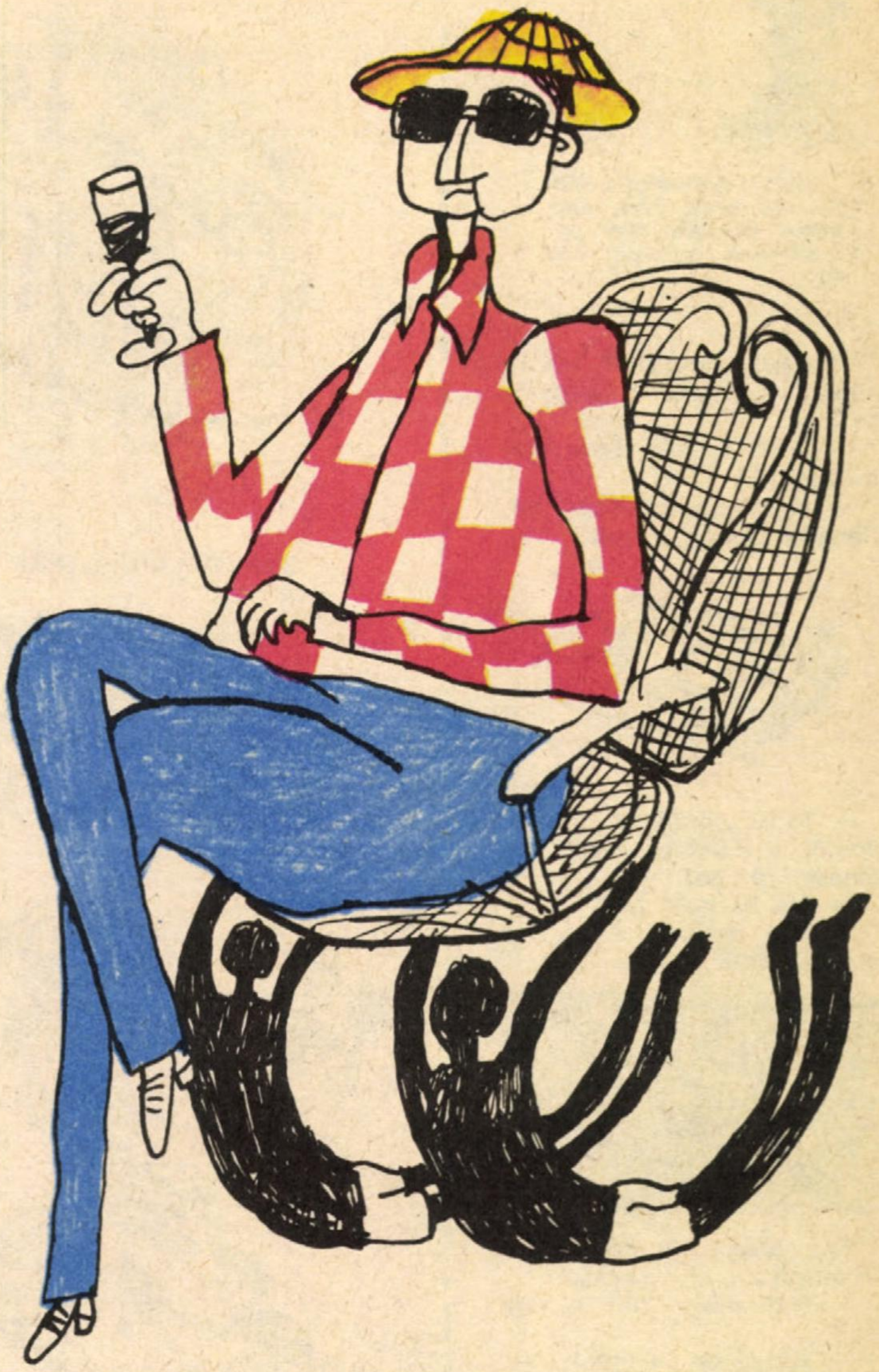

ÁTÉLÉS

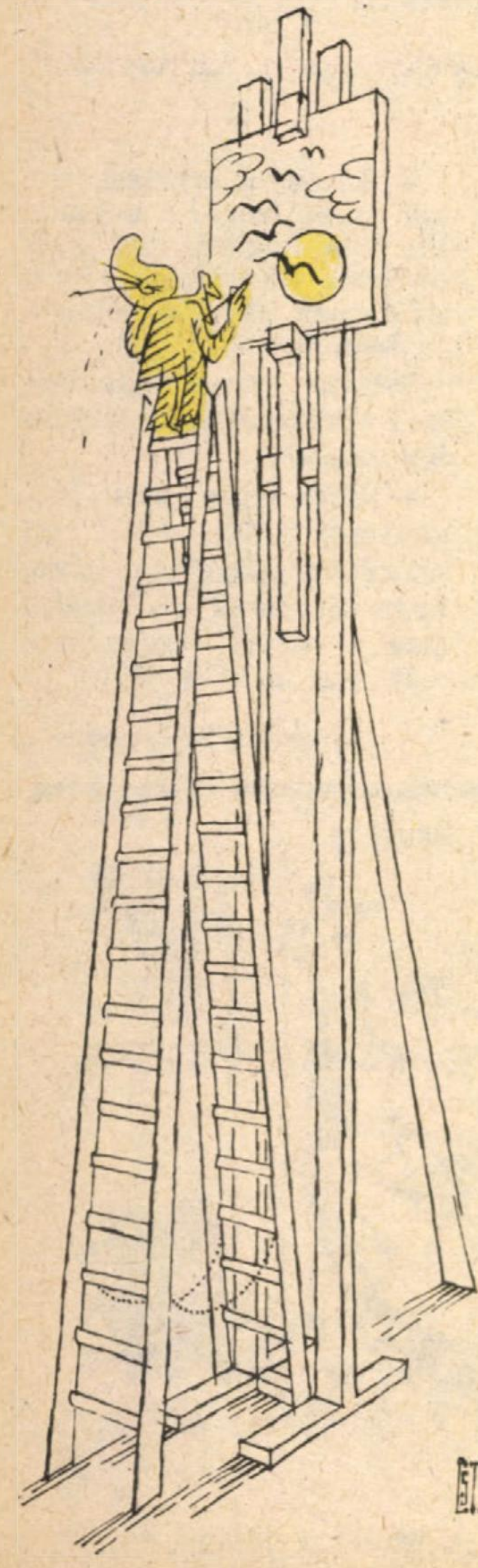

ANDAXIN HELYETT

Már nem visitnak rég a srácok,
jóanyjuk mégse szendereg;
csomós fonalból köt dühödten,
kezében fényes tűsereg.

Aztán lebont, és gombolyítja,
(ez már a századik menet)
újraköt tíz sort — bőg is egy sort —
hisztérikusan felnevet.

Morogva számol, lába reszket,
nicsak! néhány szem ott szalad...
szemet fogyaszt (meg pár kilót is),
ám a pulóver nem halad.

A férj riadtan nézi, s kérdez:
— Mért szedsz magadra ennyi kínt?
Rezzen a nej, tűi csörögnek,
s tébolyult szemmel feltekint:

— Bár kapni kötött cuccot olcsón,
kötésre főm azért adom,
mert a feldúlt idegzetem
vele oly jól megnyugtatom.

Lexa Klára

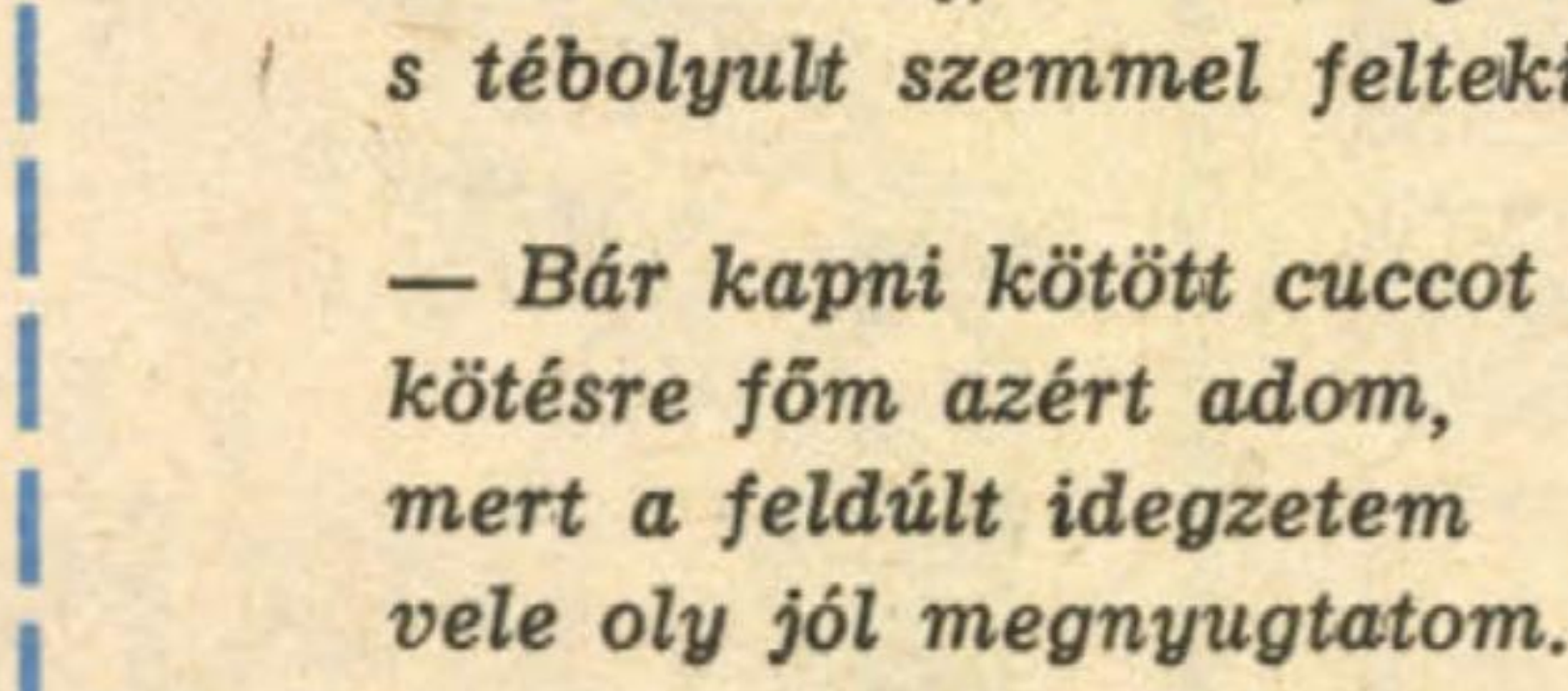

SZINHAZI TÁBLA

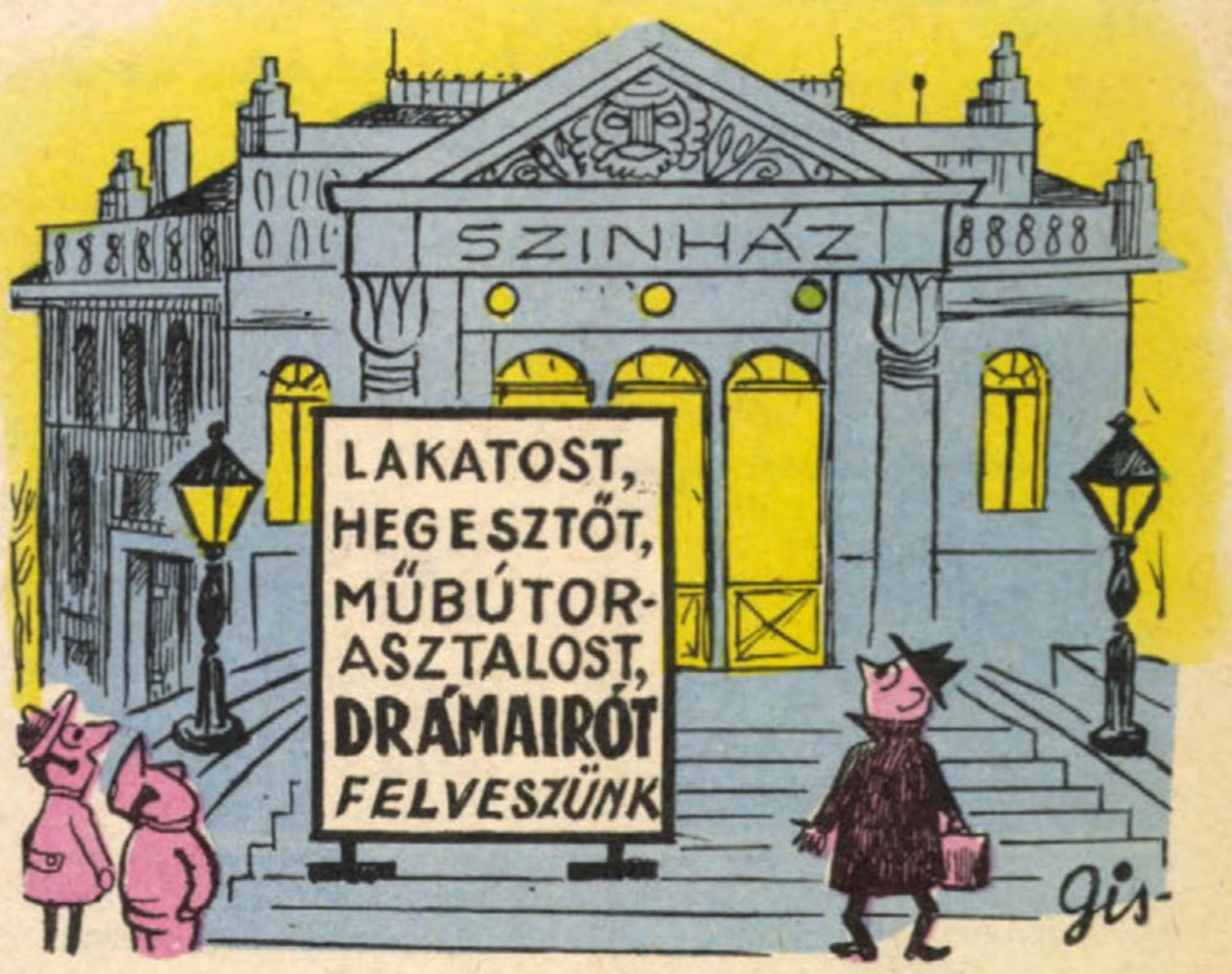

BIZALMATLAN ASSZONY

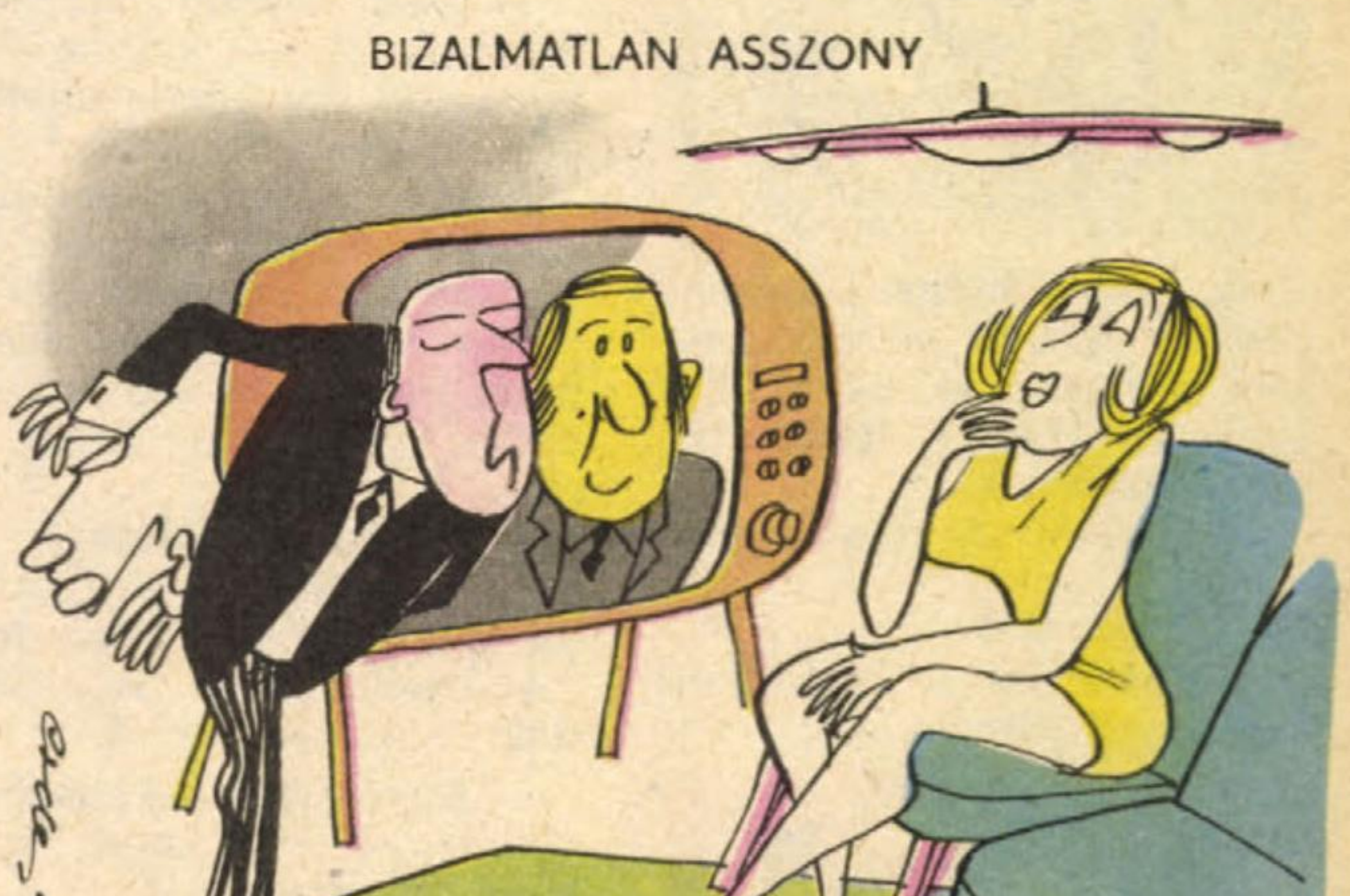

– Elhiszed végre, hogy nem vagyok azonos a körözött házasságszédelgővel?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Pénzt szerezni könnyű, de kiadni szörnyen nehéz!

— Mért beszél ilyen bolondságot?

— Nem bolondság ez. Pénzhamisító vagyok.

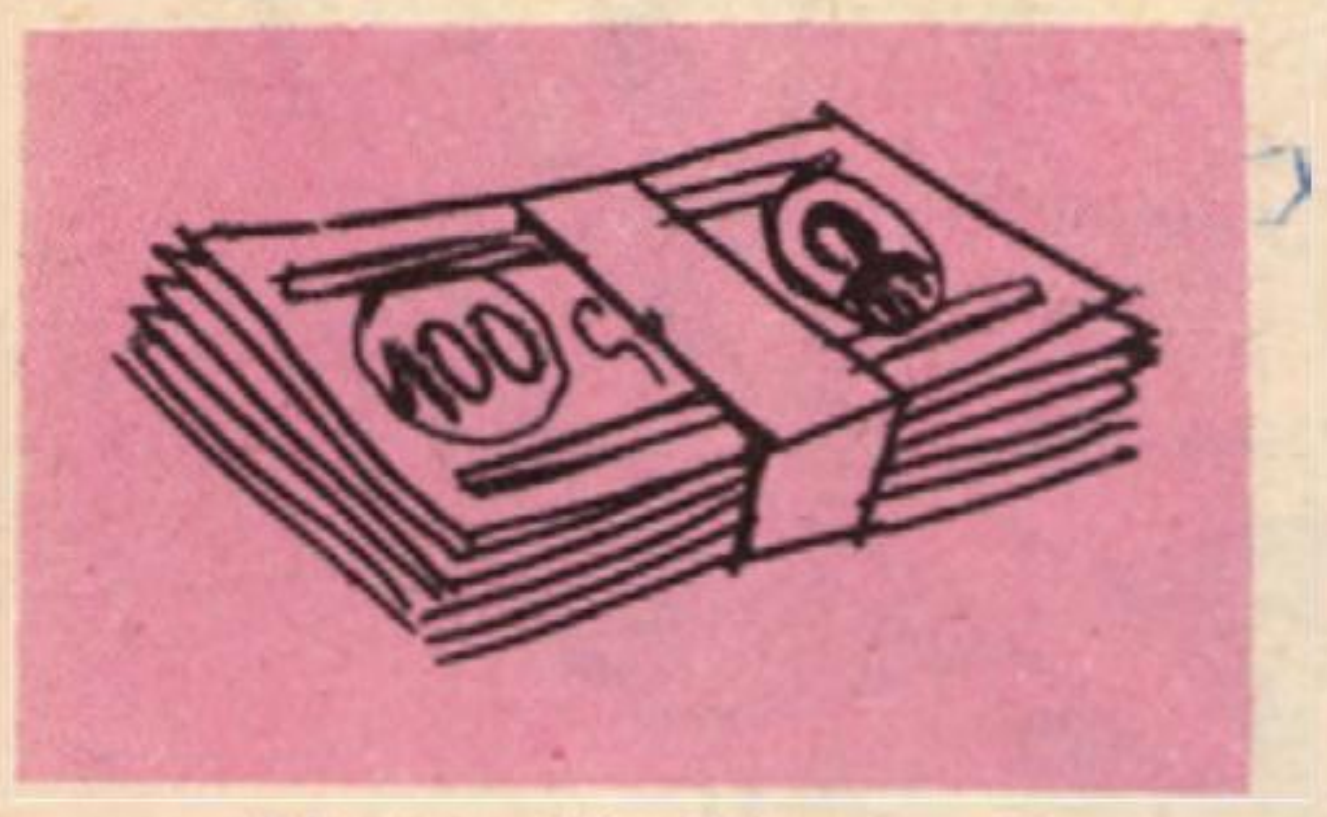

— Most jövök a fogorvostól. Kihúzattam egy óriási zápfogat.

— No és még fáj?

— Mit tudom én? Ott maradt nála.

Egy angol úr találkozik Velencében egy skóttal.

— Hát maga mit csinál itt?

— Nászúton vagyok — feleli a skót.

— És hol a felesége?

— Ő otthon maradt, mert már gyerekkorában látta Velencét.

Benőkét a papája megkérdi az első iskolai nap után.

— Nos, hogy tetszett a tanító úr?

— Kedves bácsi, de semmit se tud.

— Hogyhogy?

— Mindent a fiúktól kérdez.

Egy pesti hölgy Dubrovnikban nyaral és egy palack tengervizet akar emlékbe hozni. A férje figyelmezteti:

— Ne töltsd tele a palackot!

— Mért ne?

— Mert jön a dagály és kivágja a dugót!

Éljenek a NŐK

GYAKORLATIAS FÉRJ

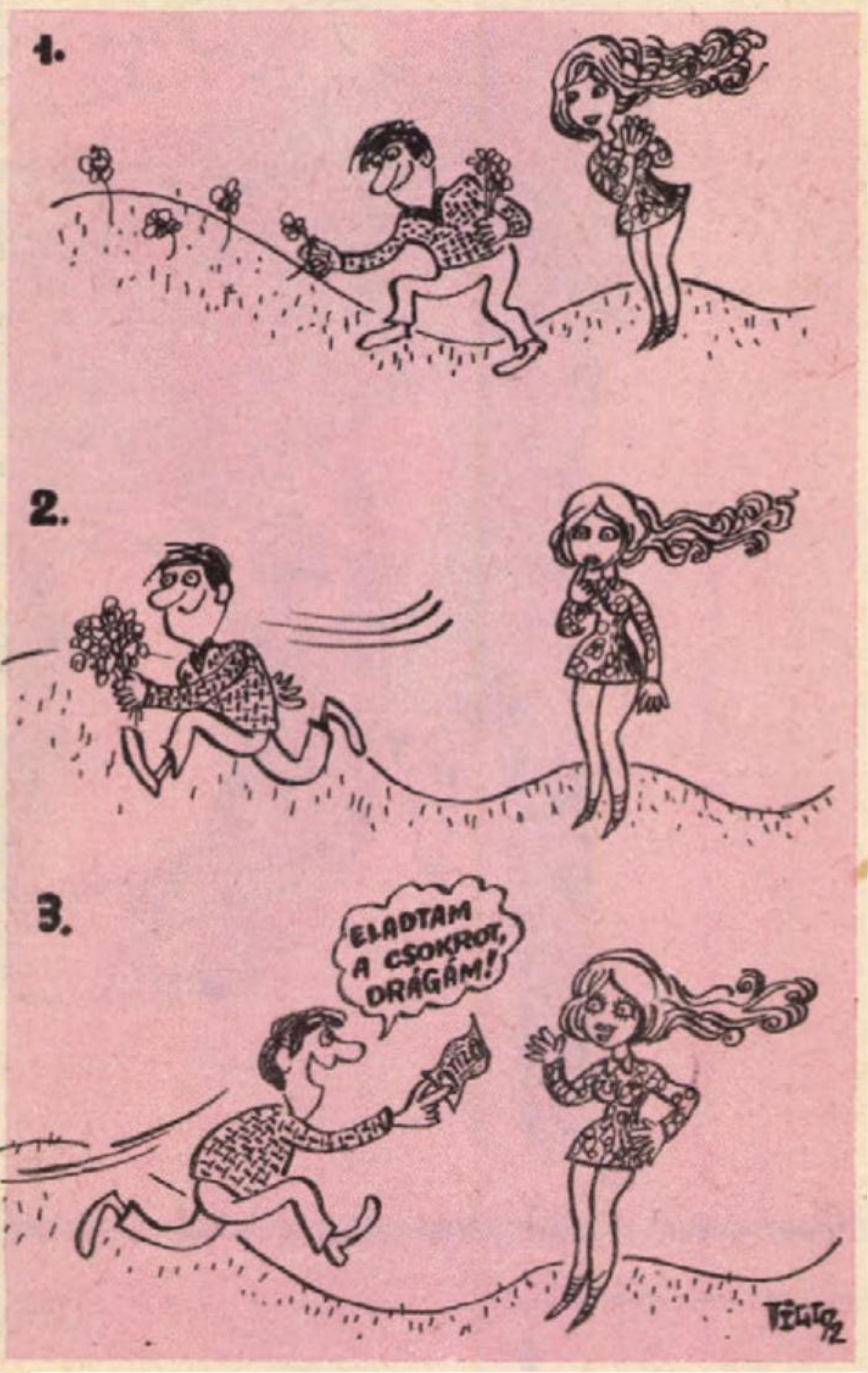

FÉLREÉRTÉS

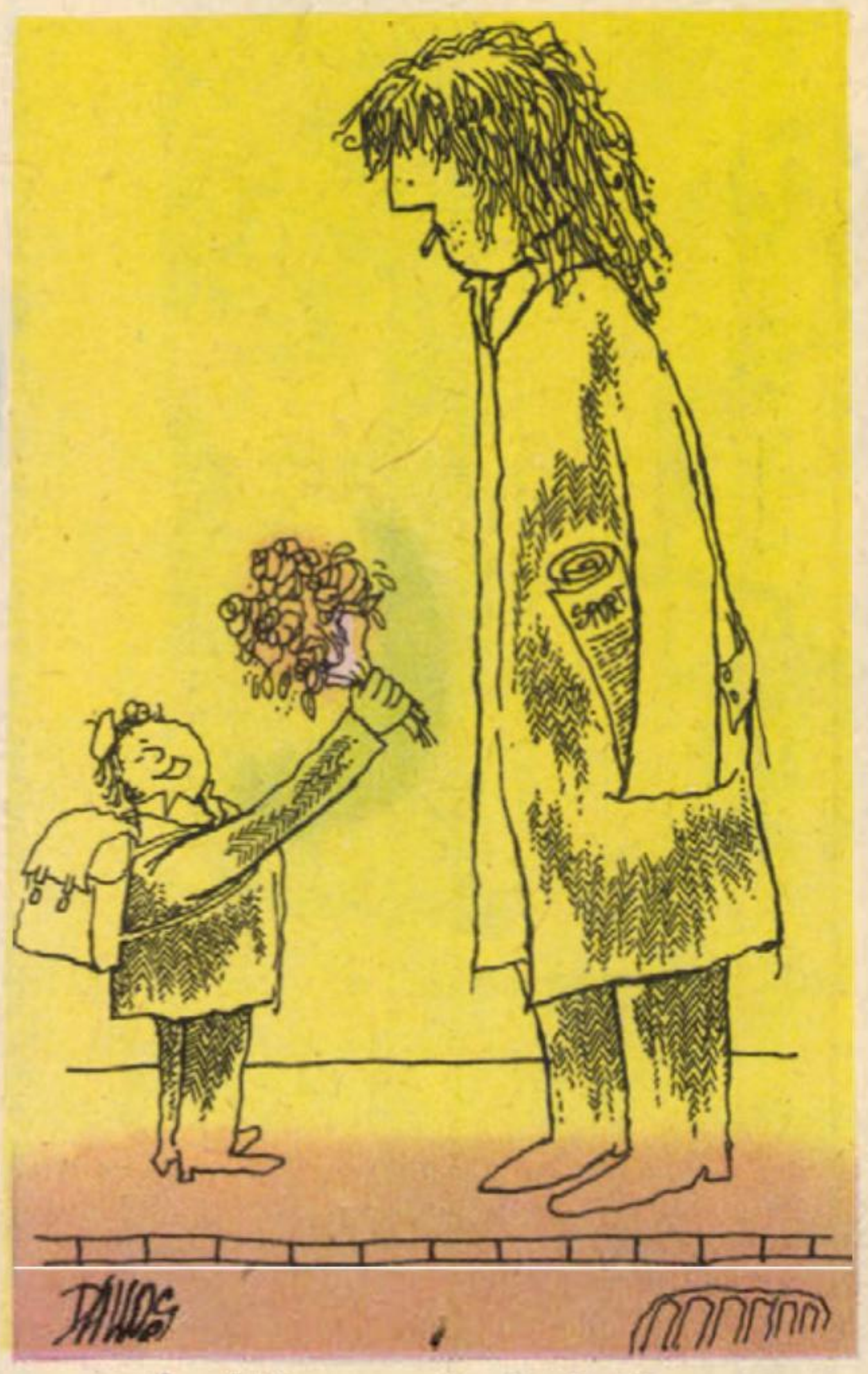

– A Nőnap alkalmából, szeretettel . . .

A KIS TELHETETLEN

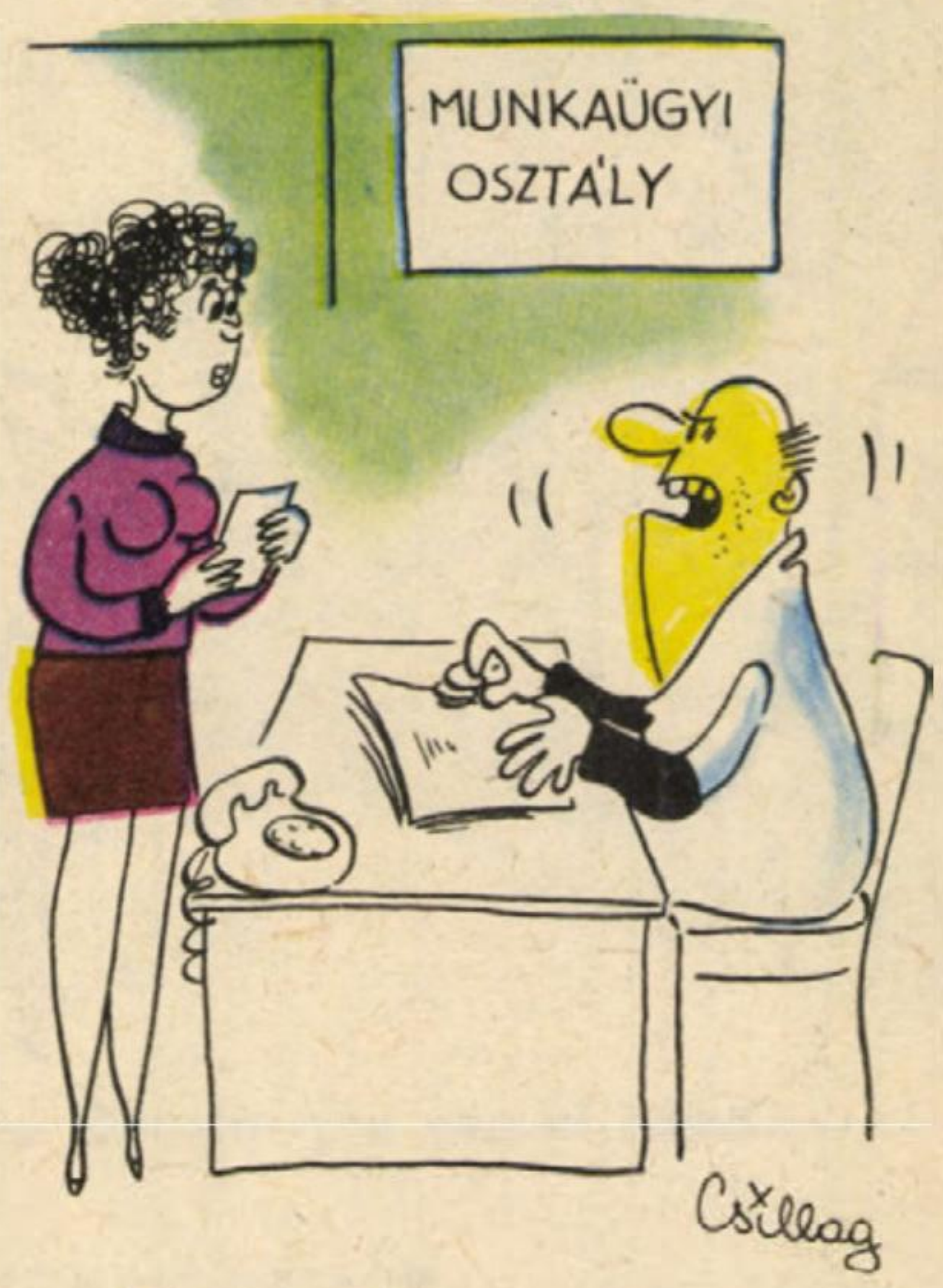

– Nőnapra kapott egy csokor ibolyát! Most még fizetésemelést is akar?!

SZEMREHÁNYÁS

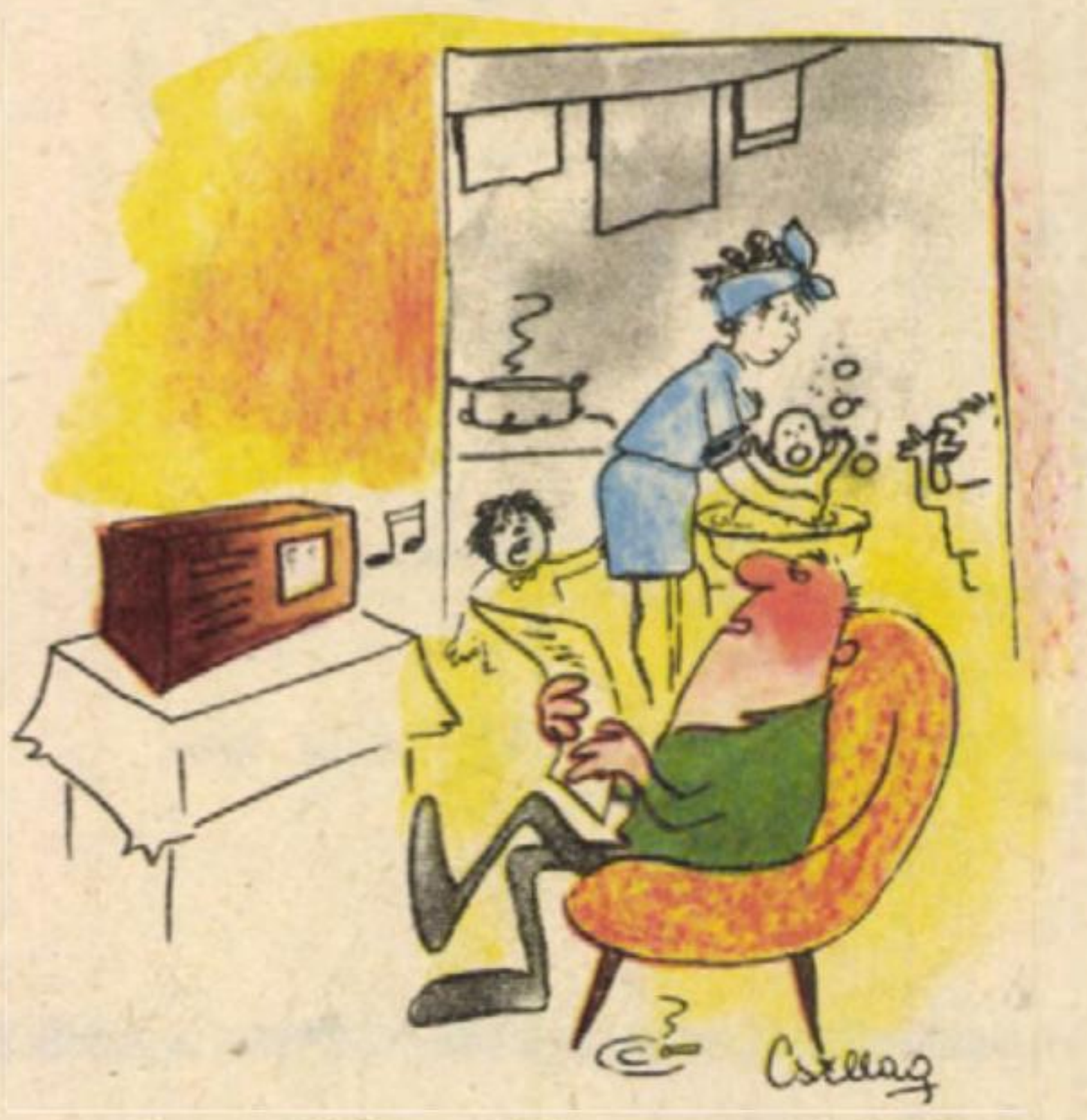

– Legalább a Nőnapon törődhetnél egy kicsit a férjeddel!

AJÁNDÉK HELYETT

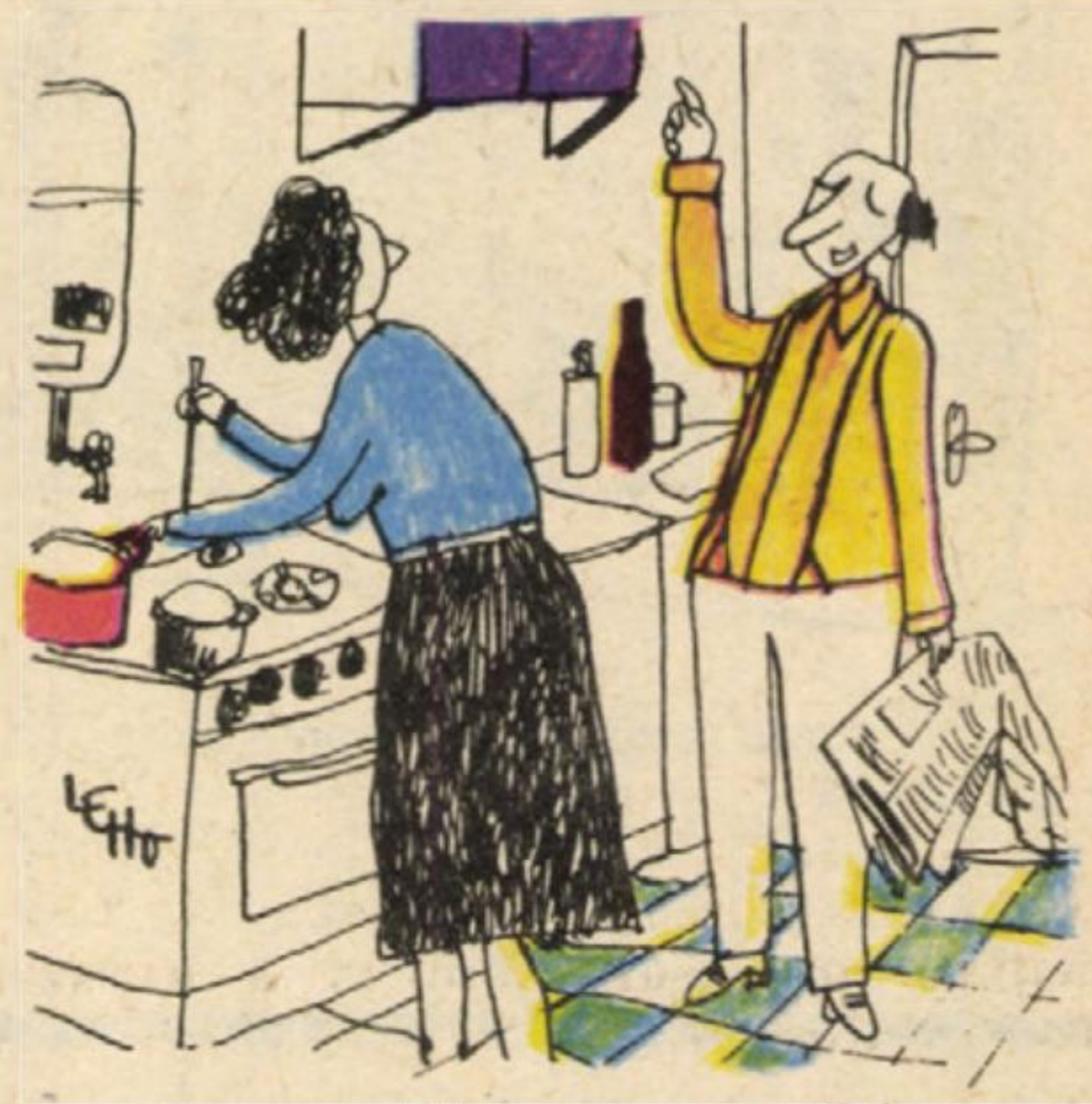

– Na, anyukám, ma azt főzhetsz, amit csak akarsz!

MAGÁNYOSOK KLUBJA

Ne árulja el a pontos címünket, már így is túl sok a jelentkező — kérte Sehoda Lajos, a klub vezetője. A barátságos társalgóban a legkülönbözőbb korosztályú nők, férfiak sakkoztak, pingpongoztak, kártyáztak, zenét hallgattak, beszélgettek.

— Első számú alapszabályunk . . . — kezdte Sehoda, de én közbevágtam:

— Tudom. Kizárólag hajadonok, nőtlenek, elváltak, özvegyek, agglegények lehetnek a Magányosok Klubjának tagjai. Éppen ezért, belépésnél kötelező a személyi igazolvány felmutatása.

— Valóban kötelező — bólintott Sehoda —, mert a mi klubunknak csakis férjes asszonyok és nős férfiak lehetnek tagjai.

— Egyedülálló kezdeményezés — jegyeztem meg kissé zavartan.

— Pedig rendkívül logikus. Számtalan házaspár él egymással magányosan, társtalanul. Az együttlakás, a közös étkezés, a közös hálószoba ellenére. Nálunk a Magányosok Klubjában végre alaposan kipanaszkodhatják magukat, elmondhatják az örömeiket, bánataikat. Nem mordulnak dühösen egymásra: „Hagyj békén, unalmas a szöveged, álmos vagyok, majd holnap elmeséled, más gondom is van, minthogy a te vacak kis problémáiddal foglalkozzam, évek óta ugyanaz a szöveged, nincs nekem időm arra, hogy lelkizzünk, holnap korán kelek, az ember hazajön fáradtan a munkából és akkor . . .” Itt mindenki türelemmel, figyelemmel, érdeklődéssel végighallgatja a másikat. Az emberek közlési vágyát igyekszünk kielégíteni.

— Páratlan misszió, igazi nemes humanizmus hozta létre ezt az intézményt! — jelentettem ki elismerően.

— Ön is be akar lépni a klubba? — kérdezte udvariasan Sehoda Lajos.

— Sajnos, egyelőre tiltják az alapszabályok. De jövő hónapban lesz az esküvőm. A mézeshetek után feltétlenül jelentkezem. Befejezésül, még egy kérdést . . .

— Parancsoljon — hajolt meg szolgálatkészen Sehoda.

— Bizonyos erkölcsi, etikai problémáim vannak. Ide kizárólag nős férfiak és férjezett nők járnak. Nem szövődnek itt új szerelmek, új kapcsolatok?

Sehoda megnyugtatásomul rendkívül határozottan így válaszolt:

— Ellentétben más Magányosok Klubjával, mi szigorúan ügyelünk arra, hogy itt senki ne találja meg a párját. Hiszen, egy már van neki odahaza . . .

Galambos Szilveszter

GYERMEKNEVELÉS

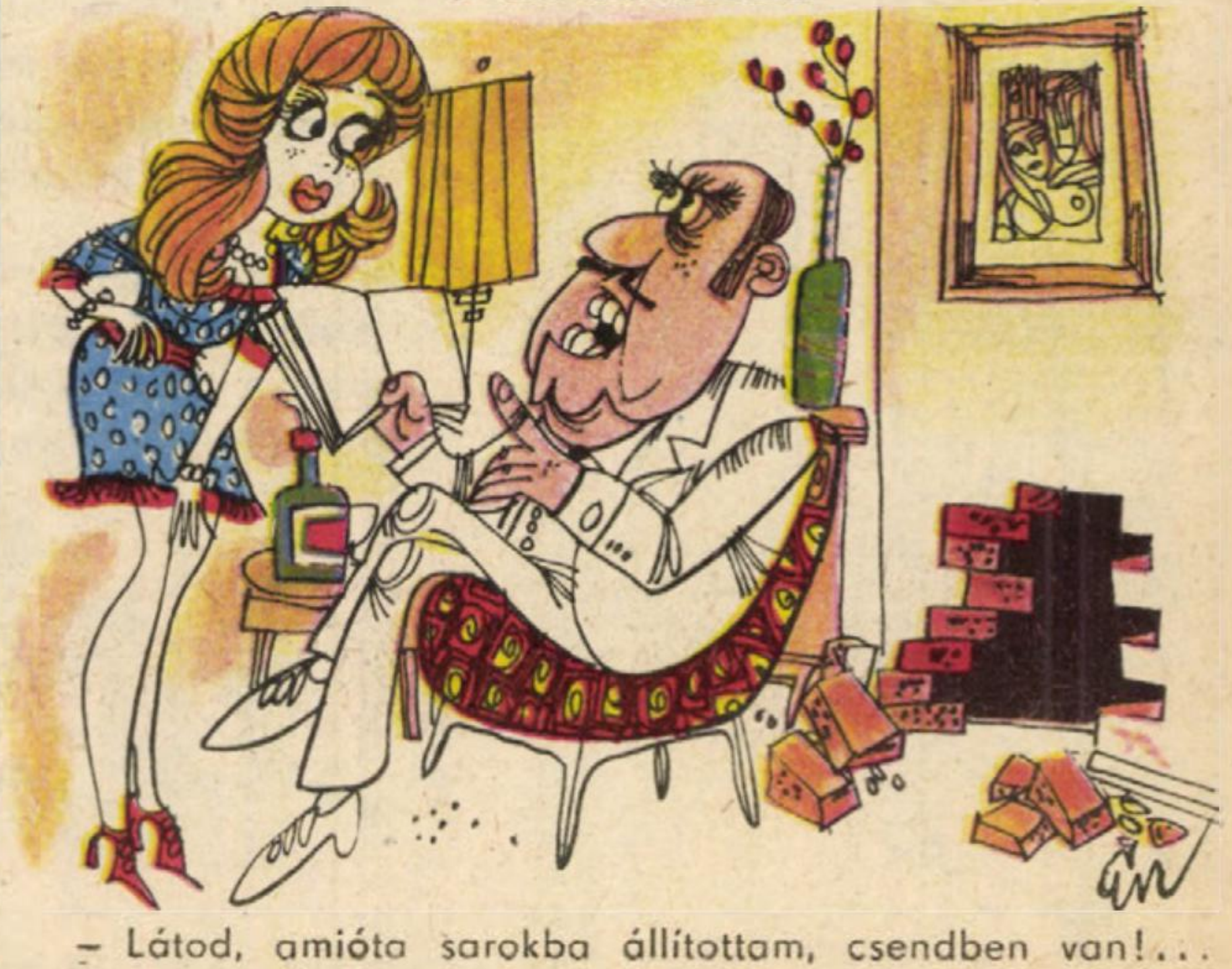

– Látod, amióta sarokba állítottam, csendben van! . . .

ÁTOK

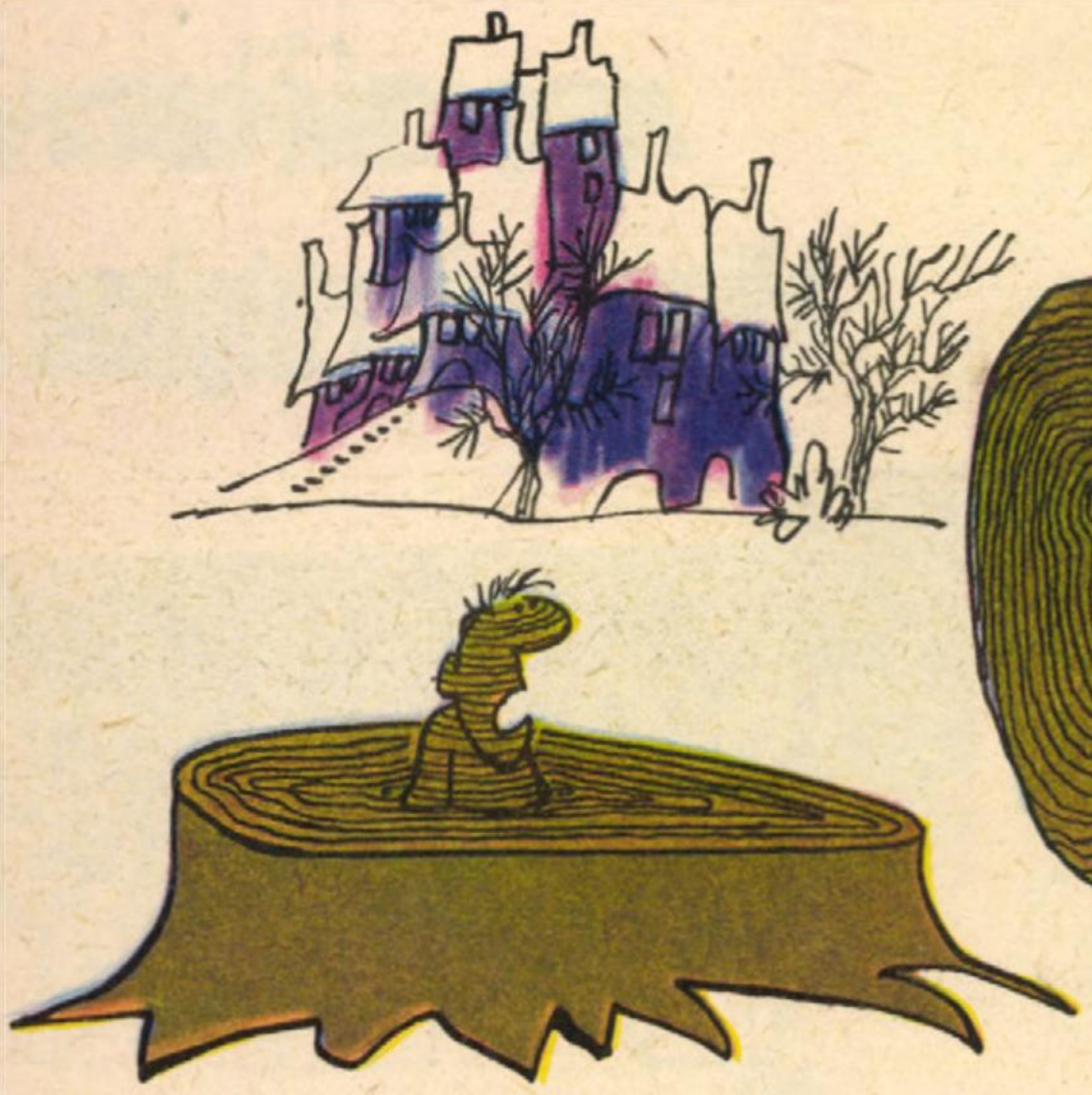

– Én is fákat vágtam ki a parkban, mikor az utolsó fa megátkozott…

MAKACS NEBULÓ

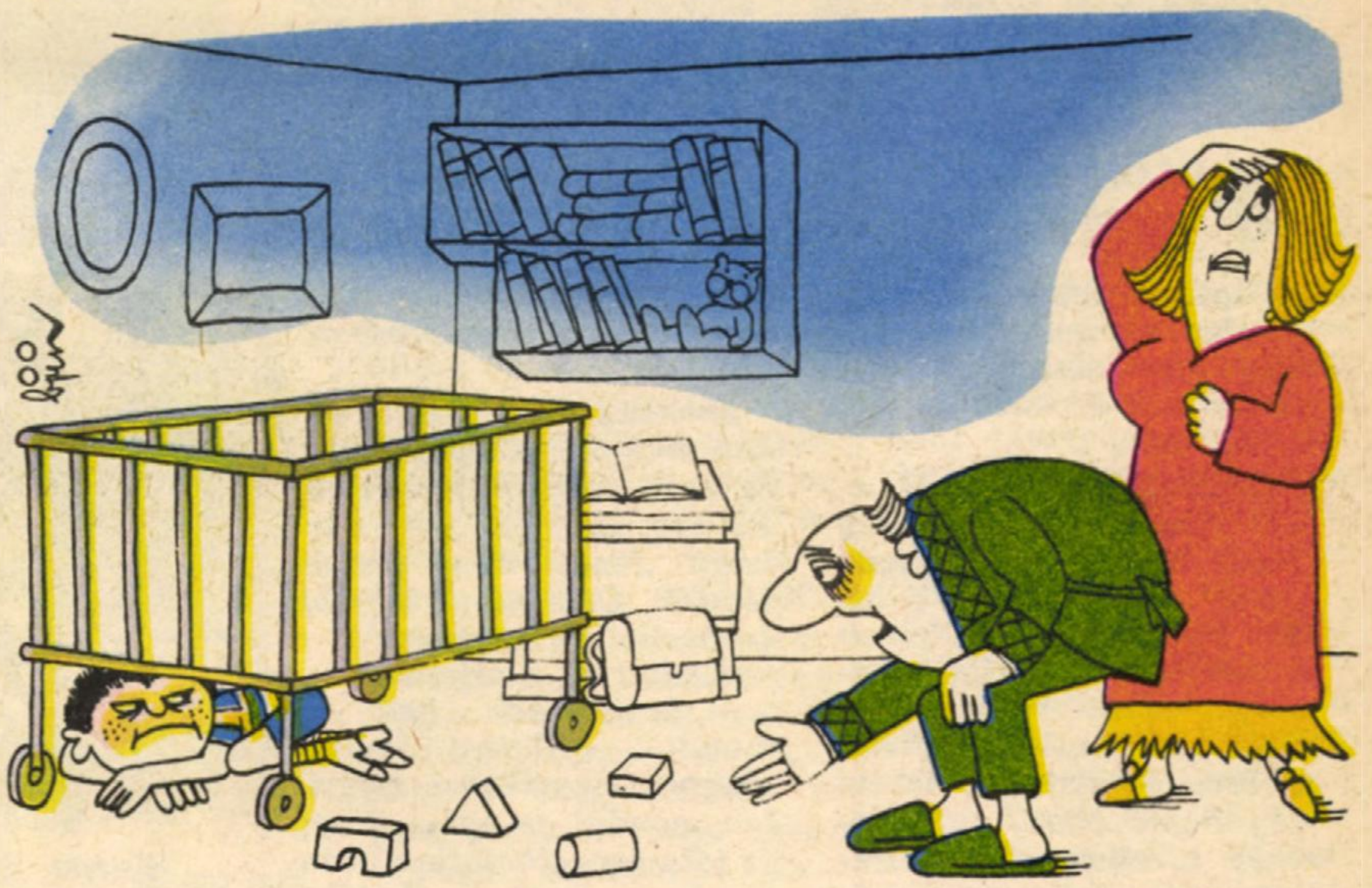

– Értsd meg, kisfiam, nem halogathatjuk tovább a pályaválasztásoddal kapcsolatos beszélgetést…

Egy és más

①

Hírét vettem, hogy az egyik pesti áruházban olasz importfazék kapható, darabonkint 1050 (ezerötven) forintért. Ez az értesülés felcsigázta kíváncsiságomat. Miféle csodálatos fazék lehet az, ami ennyibe kerül? Miből készült? Mit tud? — Ezüstből van? — kérdeztem informátoromat. Tagadóan rázta a fejét. Nem, nincs ezüstből, mégcsak nem is a korszerű teflon. Fazék, tetővel.

Elhatároztam, hogy megtekintem a csoda-fazekat. Nyomban a szóban forgó áruházba siettem. Jelenthetem, hogy a fazék kétségkívül szép. Mint megtudtam, krómnikkel és acél ötvözete, csillog-villog és négyliteres az istenadta.

— Miért ilyen drága ez a fazék? — kérdeztem az eladótól, aki a fazéknak engem bemutatott.

— Mert ez száz év múlva is ugyanilyen szép lesz — felelte.

Így már értem. Amin nem fog az idő, a rozsda, ami nem kopik, nem törik, nem mállik, nem horpad, ami tehát az örökléttel cimborál, az minden pénzt megér. Milyen kár, hogy aki tyúklevest fog benne főzni, az múlandó.

A fazék márka-neve egyébként: „Jacqueline". Vagyis Mrs. Onassis. Finom ötlet.

②

Rövid kis közlemény tette szóvá az egyik reggeli lapban, hogy a Népszínház utcában teljes egy éve éktelenkedik egy lyuk a járdán, teljes egy éve jelzi a lyukat vörös lámpa, ahelyett, hogy az aszfaltot megjavítanák. Két nappal később örömmel jelentette a bírálat szerzője, hogy a cikkecske megjelenésének napján rendbehozták a járdát; íme milyen nagy a sajtó hatalma!

Nem szívesen rontom a kolléga örömét, de szerintem véletlen egybeesésről van szó. Tapasztalataim szerint ugyanis ilyen nagy hatalma a sajtónak azért mégsincs. Sőt. El tudom képzelni az alábbi párbeszédet:

— Kovács kartárs, foltoztassa be már azt a lyukat a Népszínház utcában. Ideje volna már!

— Értettem, főnök kartárs. Csakhogy nagy baj van. Éppen ma reggel bírálnak meg miatta minket az egyik lapban.

— Tyű, az árgyélusát! De most már mindegy. Foltoztassa be *annak ellenére is.*

③

Kísérteties dolgok vannak. Íme:

Az Élet és Irodalom filmkritikusa remekül ír. Tisztelem is érte. Ezért aztán nagyon meglep, amikor legutóbbi filmbírálatában ezt olvasom:

„Sok vaj lehet a füle mögött, ha oly megátalkodottan…" stb. stb.

Egyre gyakrabban hallom és olvasom a vajat a fül mögött. Holott a magyar nyelv ezt nem ismeri. „Vaj van a fején" — ezt igen. És „valami" vagy „sok minden" van a füle mögött valakinek — ezt is. De vaj (vagy bármiféle egyéb tejtermék) soha sincs a fül mögött.

Egyes szólásformák a szemünk láttára torzulnak el — gondolom magamban, s a fül mögött található vajról eszembe jut a „nehéz" dió, mely lassan-lassan kiszorítja a „kemény" diót. Ezen tűnődve lapozok egyet az Ésben és tekintetem egy teljes oldalnyi hosszú elbeszélésnek pontosan erre a mondatára esik: „Ahhoz a fejemet is meg kellene szerezniök, s ez nehéz dió."

Hát nem különös?

④

Olvasom a városban mindenfelé kiragasztott plakátot:

AZ ITAL NEM OLD MEG SEMMIT!

Érdekes. Eddig mindig azt hallottam, hogy az ital a nyelvet igenis megoldja.

⑤

— Akarsz hallani egy rövid történetet az emberi rosszaságról? — kérdi barátom J. Igenlő válaszomra az alábbiakat adja elő:

— Vállalatom megbízásából postára kellett adnom tízezer forintot. Száz darab százforintos bankjegyet. Namármost. Összeverődött a zsebemben az utóbbi néhány hét alatt húsz darab tízforintos fémpénz. Tudja az ég miért, ez a pénzfajta nem népszerű. Mindenki fanyalogva fogadja el. Gondoltam, itt a jó alkalom, elveszek két darab pirost a százból, s helyette átadom a fémből készült tízeseket. De mert gyengéd lélek vagyok, utóbb beláttam, hogy könnyebben számolja meg a kislány a csupa papírpénzt egyvégtéből, így tettem le tehát eléje a Szent István téri postahivatalban. Átvette, megszámolta, letépte a nyugtaszelvényt, és átadta. Ezek után vettem elő a húsz darab tízest és megkértem, adjon érte papírpénzt. És mit felelt? Hogy a posta nem pénzváltóhely. Mit szólsz te ehhez?

— Semmit. Máskor előbb váltsd be a pénzedet s aztán legyél gyengéd lélek.

⑥

Egyik döbbenetes meglepetés a másik után. Most két hete megírták a lapok, hogy a tudósok kimutatták: a spenót ártalmas. A múlt héten a tudósok egy másik csoportja azt mutatta ki, hogy a krumpli (tudományos nevén: burgonya) nem hizlal. Már a spenót-hír is megrendített, mert eszembe jutott az a számtalan tányérnyi spenót, amit pendelyes gyermekkoromban csak a legsúlyosabb testi fenyítések hatására voltam hajlandó bekebelezni. Ki adja vissza az ez ügyben elsírt könnyeimet? S mit gondoljak most, amikor a spenót már évtizedek óta a legkedvesebb csemegém? És a krumpli-hír! Mennyivel többet ettem volna belőle, ha nem félek, hogy elhízom!

Már igazán rámférne egy kedvemre való tudományos felfedezés. Mondjuk ilyesmi:

Dán tudósok egy csoportja kimutatta, hogy a nikotin, amit oly régóta károsnak tartottak az emberi szervezetre, valójában hasznos, sőt, bizonyos mértékben nélkülözhetetlen, mert szabályozza és egyensúlyban tartja a vérnyomást, továbbá erőteljes izomfejlesztő, étvágygerjesztő, serkentőleg hat az agyműködésre és közvetve megkönnyíti a reggeli borotválkozást.

⑦

Hallottam egy jó kis viccet.

Két férfi ül egy presszóban. Beszélgetnek. Így:

— Hol voltál tegnap este?
— Színházban.
— Melyikben?
— Tudja a hóhér. Nem én vettem a jegyeket.
— És mit játszottak?
— Ha megölsz, akkor sem tudom. Valami darabot.
— És kik játszottak benne?
— Fogalmam sincs róla.
— Mégis: miről szólt a darab?
— Halvány gőzöm sincs.
— Ki rendezte?
— Kazimir Károly.

(t.)

VETÉLKEDŐ

Sárkány Jenőt és Samorjai Ottót az irodalom páros állócsillagának nevezte a hálás jelenkor. De Samorjai valahogy egy kicsivel mindig jobban állt és ettől jobban is csillogott.

Mérkőzésük már a II. c-ben elkezdődött. Sárkány „Menj a víz alá, Búvár Kund” című esszéjét a bíráló bizottság elragadtatott dicséretben részesítette, Samorjai tanulmányára („Mi van Ágnes asszony fehér gyolcsa mögött?”) viszont még Pipás bácsi, a tanárelnök is elismerően bólintott, ami mégiscsak különbség.

Később mindketten egy-egy szépségkirálynőt vettek feleségül. De amíg Sárkánynak csak Abaúj-Torna szépe jutott, addig Samorjai Jász-Nagykun-Szolnok legszebb virágszálát penderíthette az oltár elé. Ez persze nem Abaúj-Torna lebecsülése a részünkről, Isten őrizz, de hát Jász-Nagykun-Szolnok mégis nagyobb megye, a kataszterális holdanként számított termésátlagról nem is beszélve.

Sárkány Jenő repülőrajttal indult a pályán. „A csókos kapitány” című komédiáján egy ország fogta a hasát és ez a pánik csak akkor fajult oldalnyilallós térdcsapkodássá, amikor Samorjai Ottó „A pajzán őrnagy” című monumentális miniatürjét is bemutatták.

Sárkány Jenő ekkor már rohamosan őszült és fonnyadt kis arcán érdekes rángást lehetett megfigyelni Samorjai Ottó nevének említésekor. De nem adta fel, mert Sárkány Jenőt kemény fából faragták. Színt váltott és csakhamar elegáns verseskötettel lépett a nyilvánosság elé. A „Riadó ritmusok és logikátlan logaritmusok” című ciklus nemcsak a kritikát, hanem a nagyközönséget is heveny kalaplengetésre ösztönözte, egy ország hevert Sárkány Jenő lantja előtt áhítattal. És ez a siker csak akkor csapott tűzijátékos lelkendezésbe, amikor Samorjai Ottó poémája is megjelent. A „Szia szív, te sápadt forgásintegrál” fuvolás részeit már a bölcsődében tanitani kezdték, egyes markánsabb fordulatai pedig a tüzelőellátás markos anyagmozgatóinak ajkán váltak össznépi közkincsé. Lágyabb hasonlatait félig serdült diákgyerekek másolták fehér és famentes lapokra, miközben fülük éppoly lila volt, mint az emlékkönyv selyemborítása.

Sárkány Jenő szemei ekkor már feltűnően beestek, és feje furcsán reszketett. De nem adta fel, mert Sárkány Jenőt más bordán szőtték. Összehívta legjobb barátait: a szerkesztőt, a nyelvészt és a színészt.

— Segítenetek kell — mondta. — Életem főművét akarom megalkotni. Egyetlen mondat az egész. Nagy és túlszárnyalhatatlan poén, amelyet majd a halálos ágyamon akarok elrebegni. Ha ezzel legyőzhetem Samorjai Ottót, nem éltem hiába és boldogan búcsúzom az utolsó szó jogán. Nos, mit szólnátok ehhez: „Űzzétek ki a bíbor sötétség kajla angyalait”? Hm? „Űzzétek ki a bíbor sötétség kajla angyalait” . . . azzal egy nemes póz, a fotogén profil kifelé fordul és kész. Na?

— Ciki — mondta a színész.

— Húzni kell belőle — mondta a szerkesztő.

— Ilyen csúnya képzavarral nem lehet elbúcsúzni — mondta a nyelvész. — A sötétség nem bíbor és az angyalok nem kajlák.

— Mondhatom hexameterben is — szólt Sárkány Jenő. — „Űzzé tekkia kajlasö tétség . . .”

Gyorsan letorkolták és megállapodtak az egyszerű sötétség egyszerű angyalainak egyszerű kiűzésében. Sárkány Jenő némi fáradozások árán betanulta a szövegét és attól fogva mohón, lázas szemmel várta utolsó percét. Csakhamar ágynak esett, mert erős akarattal mindent elérhet az ember s az illetékes szervek már kezdtek is pingpongozni: melyikük saját halottja legyen hát Sárkány Jenő. A jelölt unottan heverészett s az irodalmi lapokat forgatta, mert a Nagy Küszöbön már teljesen mindegy. Aztán hirtelen felpattant, mert Samorjai Ottó halálhírére esett a tekintete.

„A nagy művész utolsó mondata — írta a lap — egy pazar életmű betetőzése. Csúcs, zárókő, amely magától ugrott a piramis tetejére. A sötétség angyalainak végleges kiűzésére buzdít ez a lángész, de oly módon, hogy keserves jajszavuk baljós mementóként az idők végezetéig a fülünkbe csengjen. »Csukjátok az ajtót a fekete kandúr farkára!« . . . e megkapó végbúcsúnak feltétlenül ott a helye Minden Idők Száz Legjobb Utolsó mondata között.”

Sárkány Jenő panaszosan tárta szét a karját. Valahogy már el is ment a kedve az egésztől. Felkelt halálos ágyáról és dolgozni kezdett.

Peterdi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Milyen sportágban indulnának az olimpián?

Erdei Sándor:

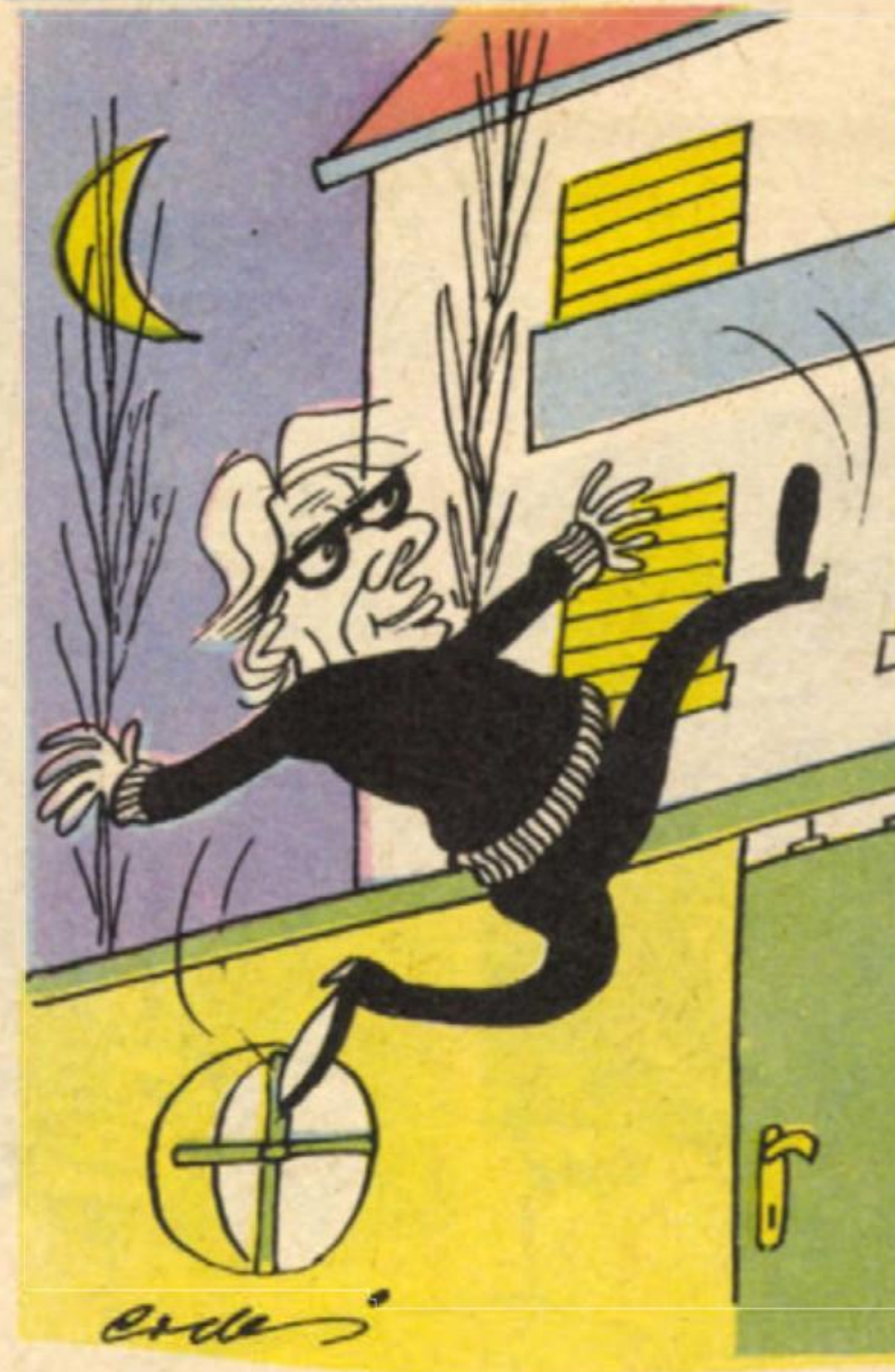

– Magasugrásban. Állandó tréningben vagyok, mert számtalanszor otthon felejtem a kapukulcsot.

Dallos Jenő:

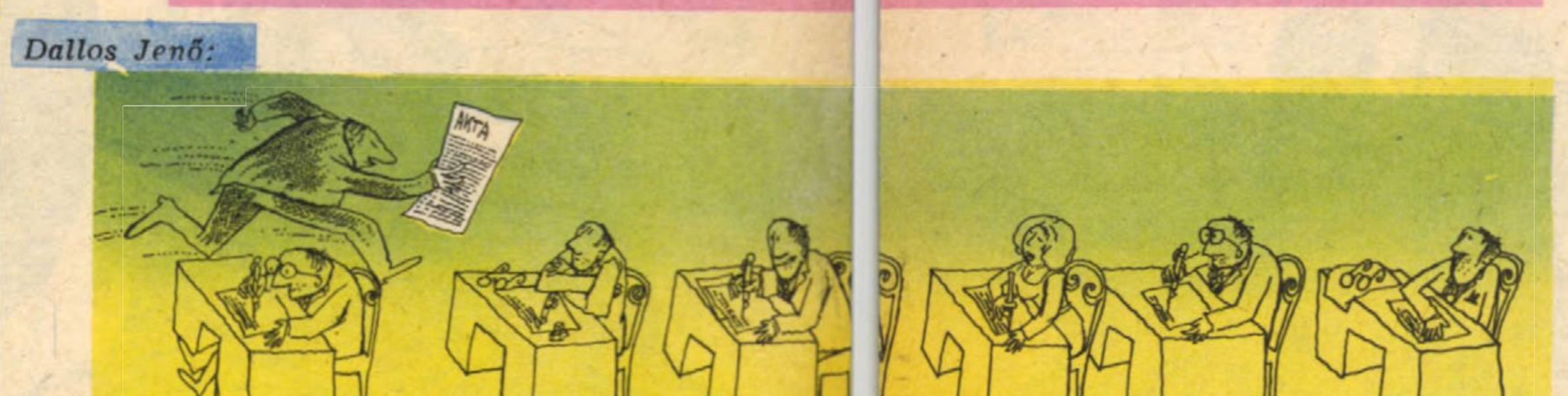

– A gátfutásban . . .

Hegedűs István:

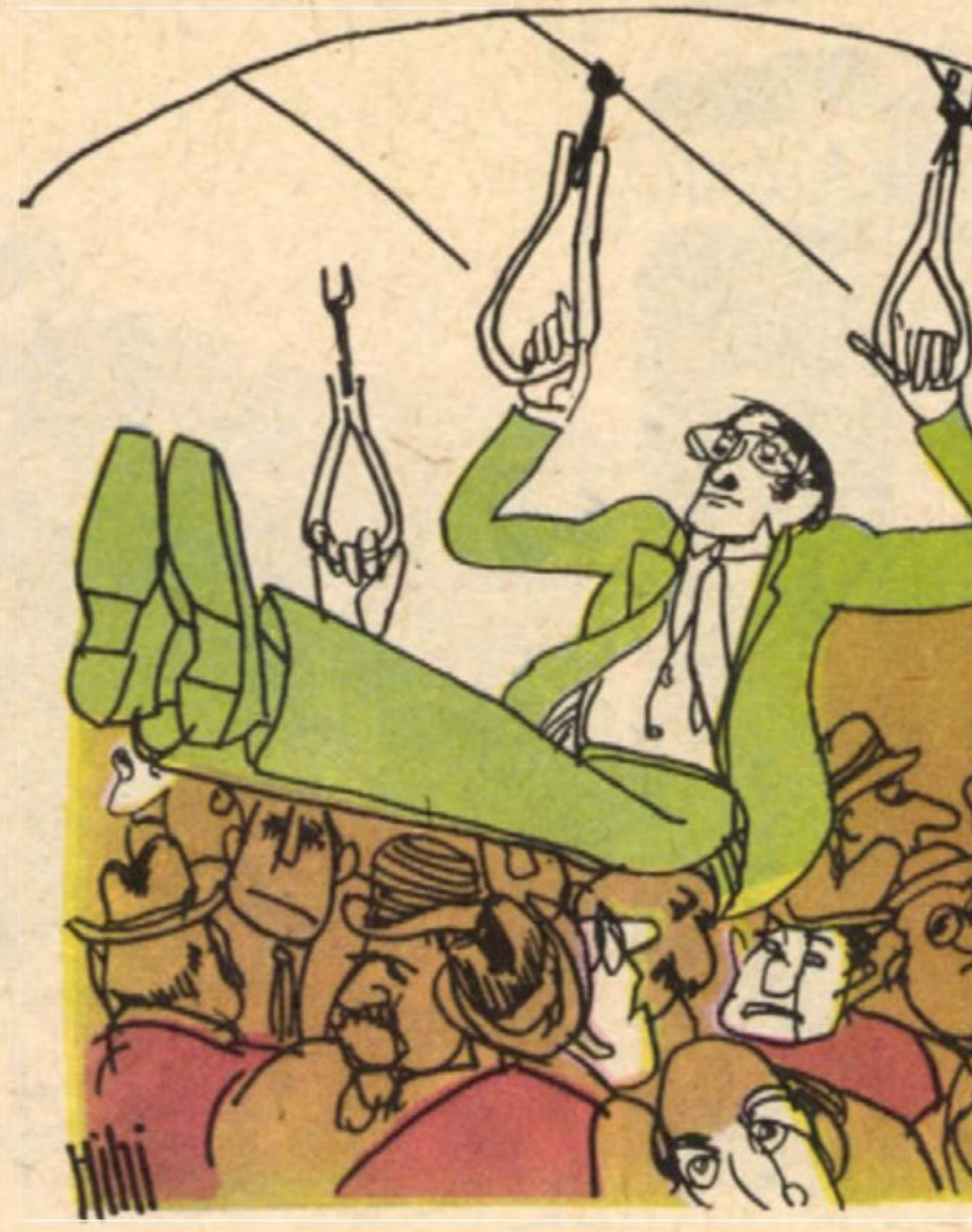

– Természetesen tornában. A haskelep már egészen jól megy . . .

Brenner György:

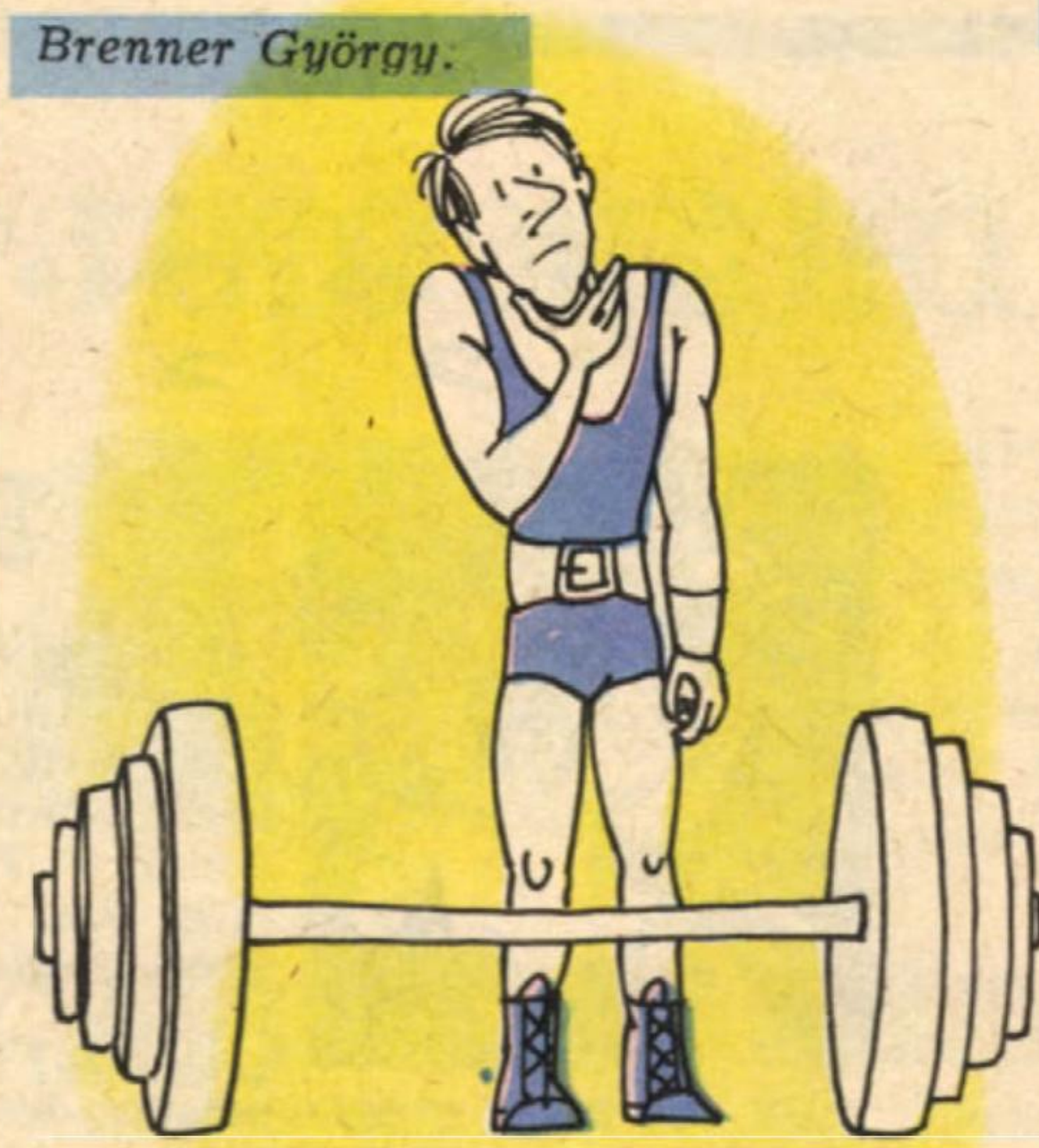

– A súlyemelésben. Nagyon elmélyülten tudok koncentrálni.

Takács Imre:

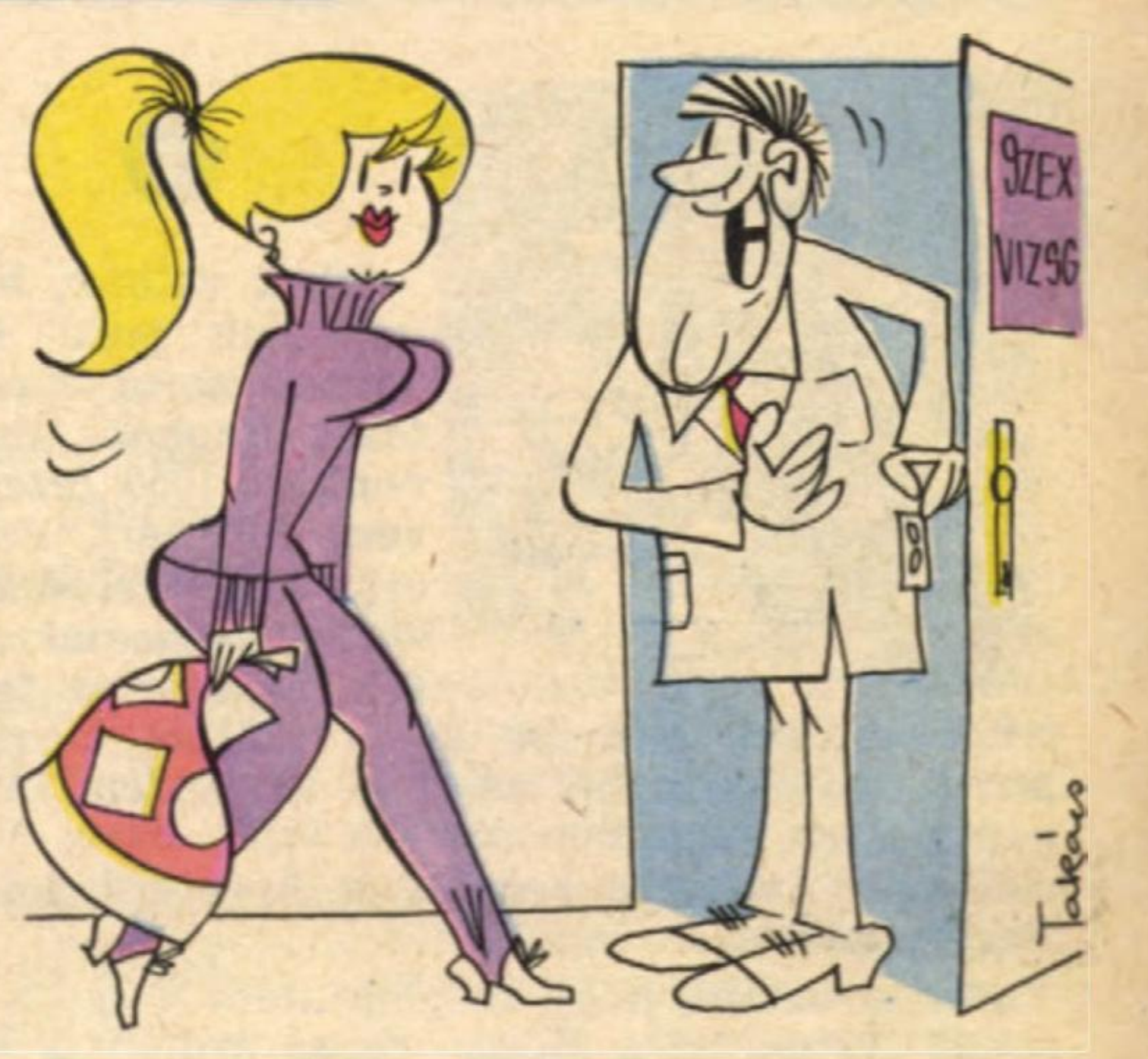

– Versenyzés helyett inkább segédkeznék a hölgyek szexvizsgálatában.

Barát József:

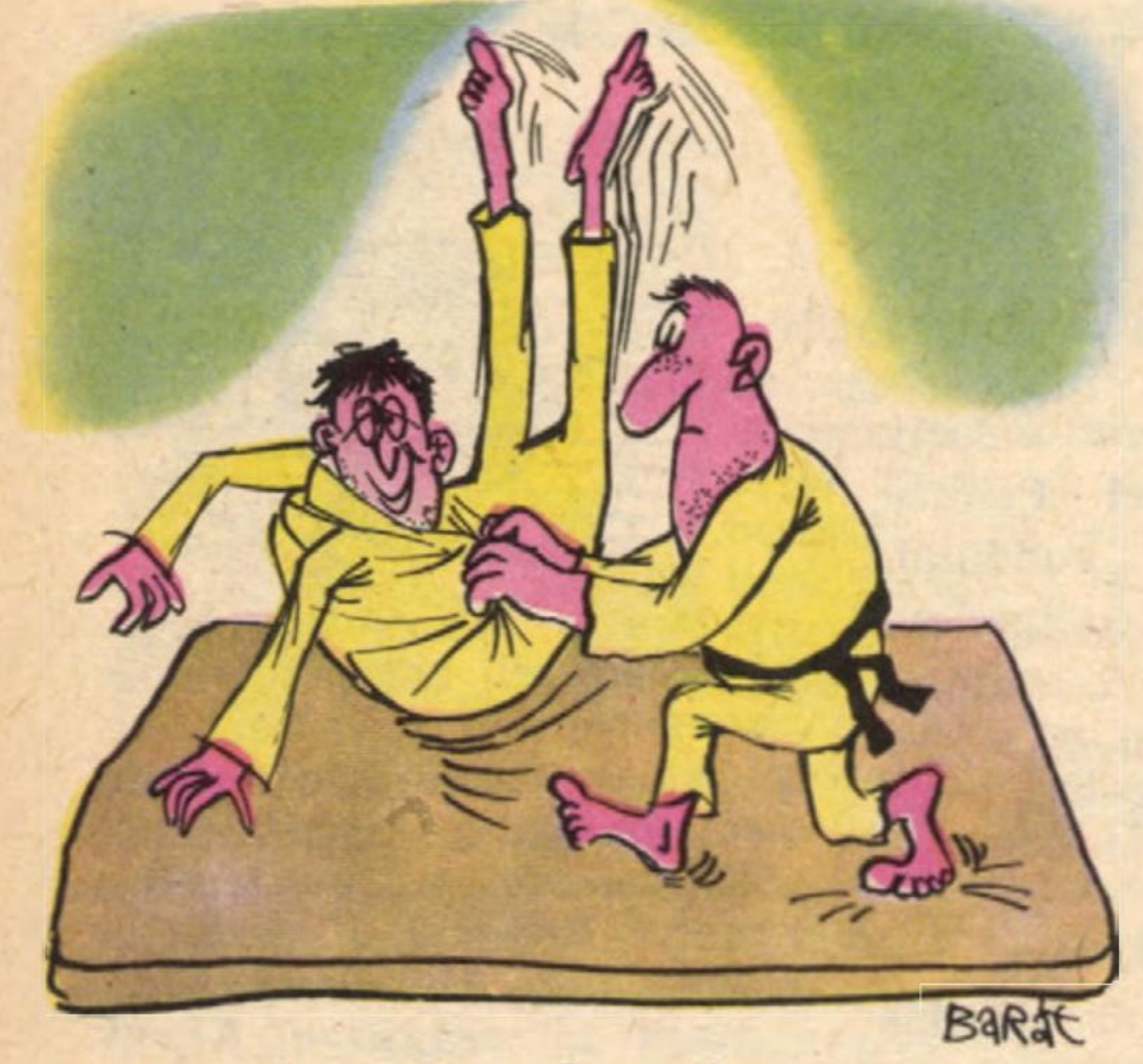

– A cselgáncsban. Az embert itt nem a háta mögött dobják át . . .

Balázs-Piri Balázs:

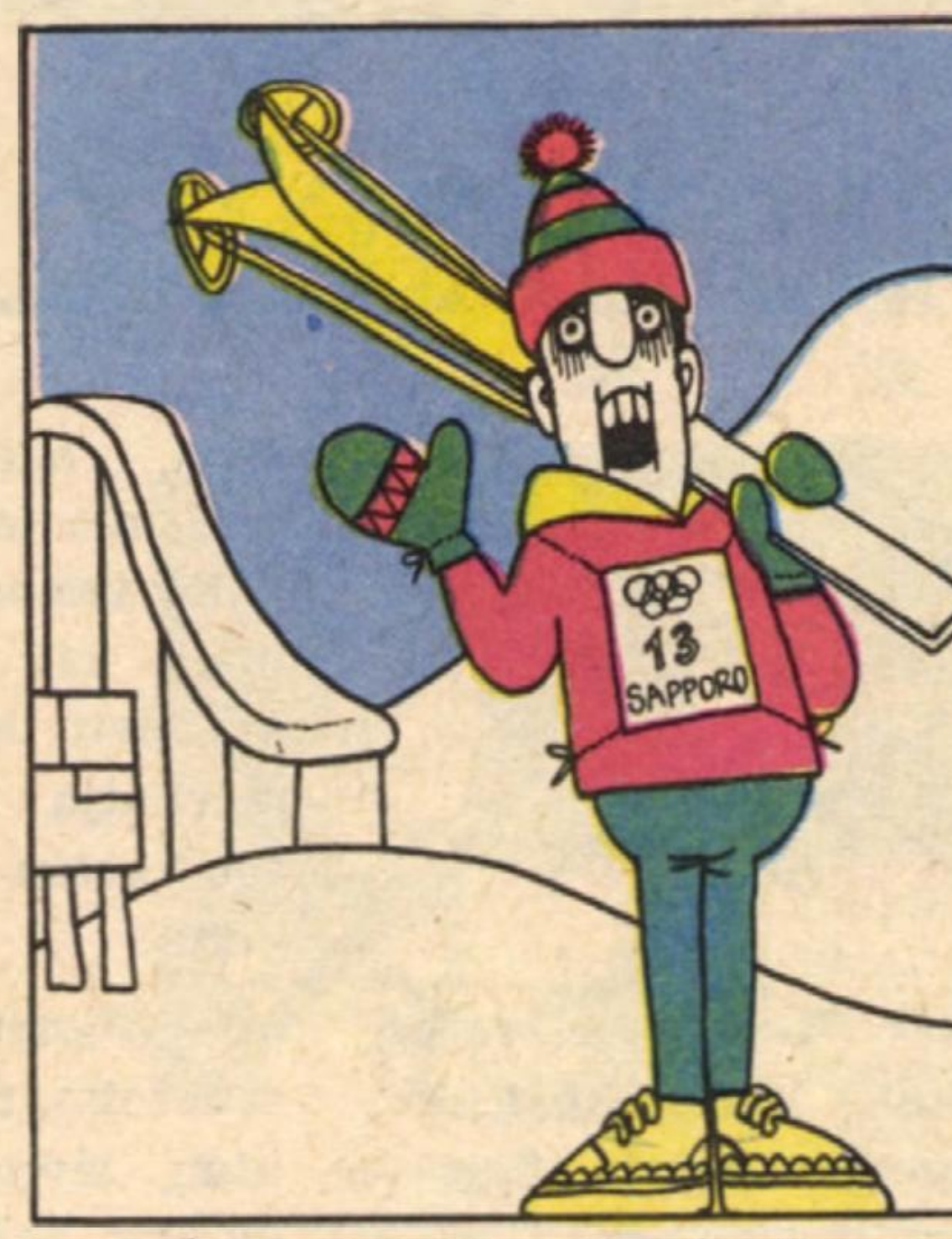

– Legszívesebben a téli olimpián indultam volna Sapporóban. Bezzeg akkor nem kérdeztek meg . . .

Vasvári Anna:

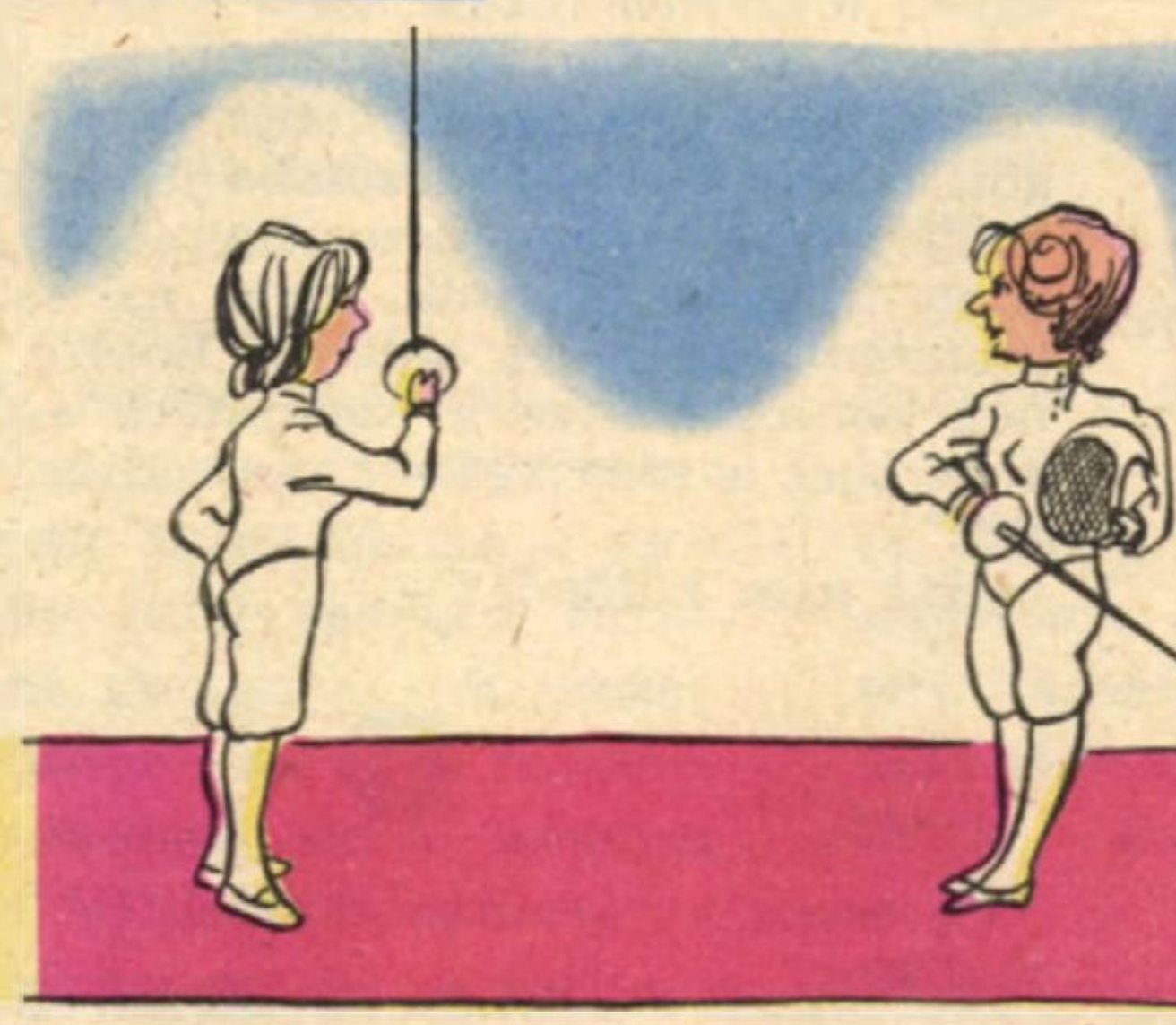

– Vívásban, hogy végre valaki tisztelegjen nekem.

Fülöp György:

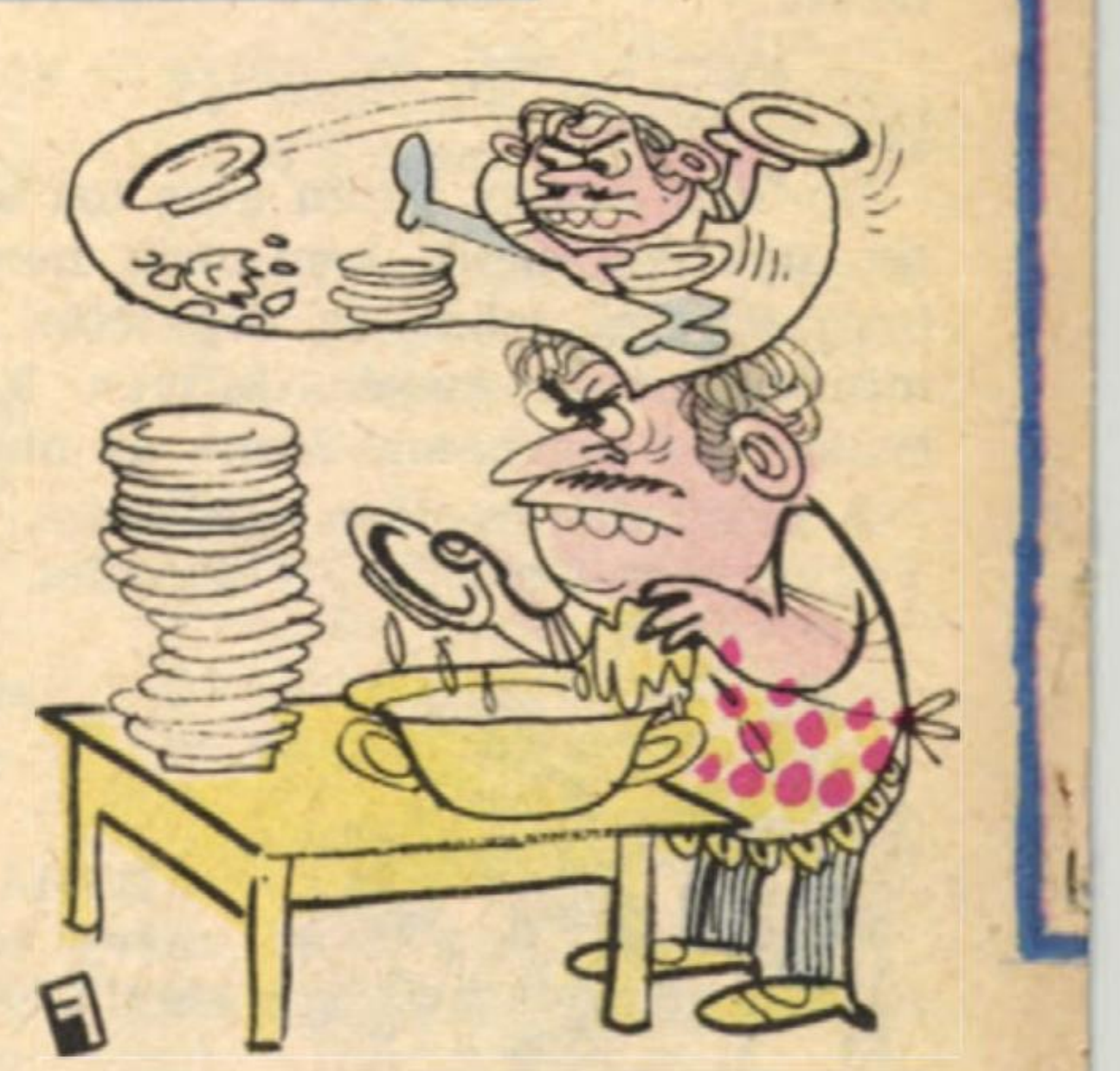

– Diszkoszvetésben.

Sajdik Ferenc:

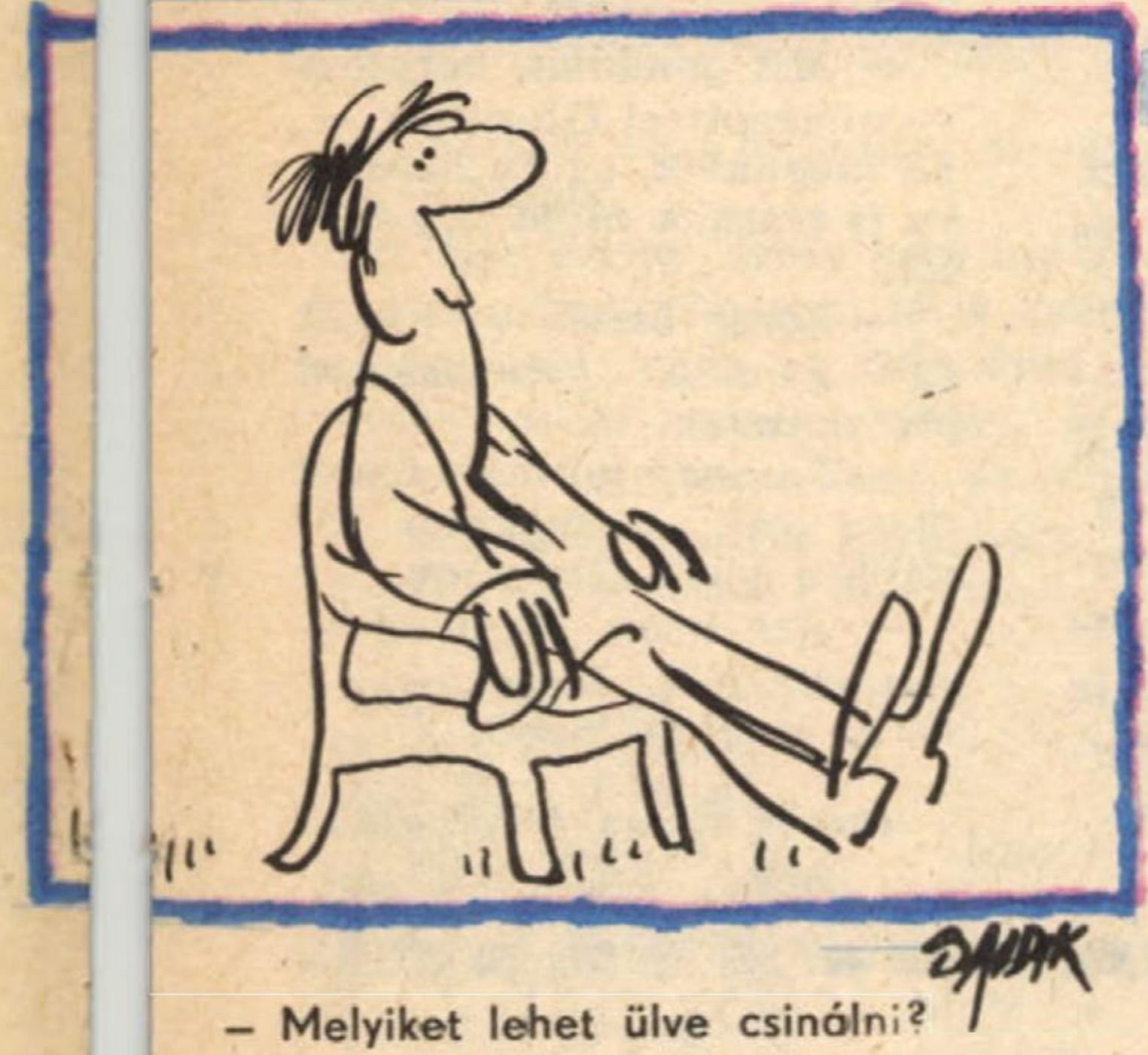

– Melyiket lehet ülve csinálni?

Endrődi István:

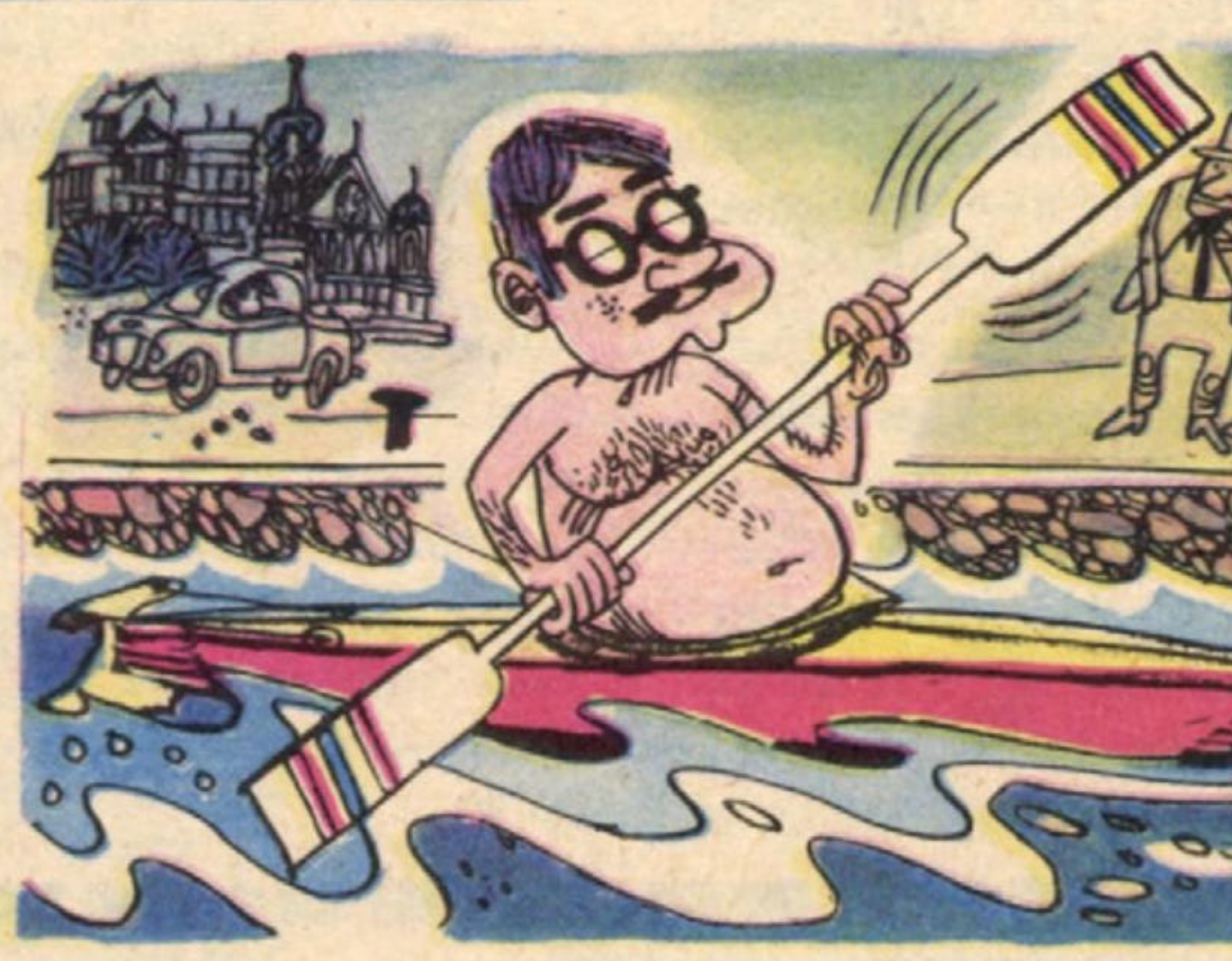

– A kajakozásban, mert a termetem kajakos!

Szűr-Szabó József:

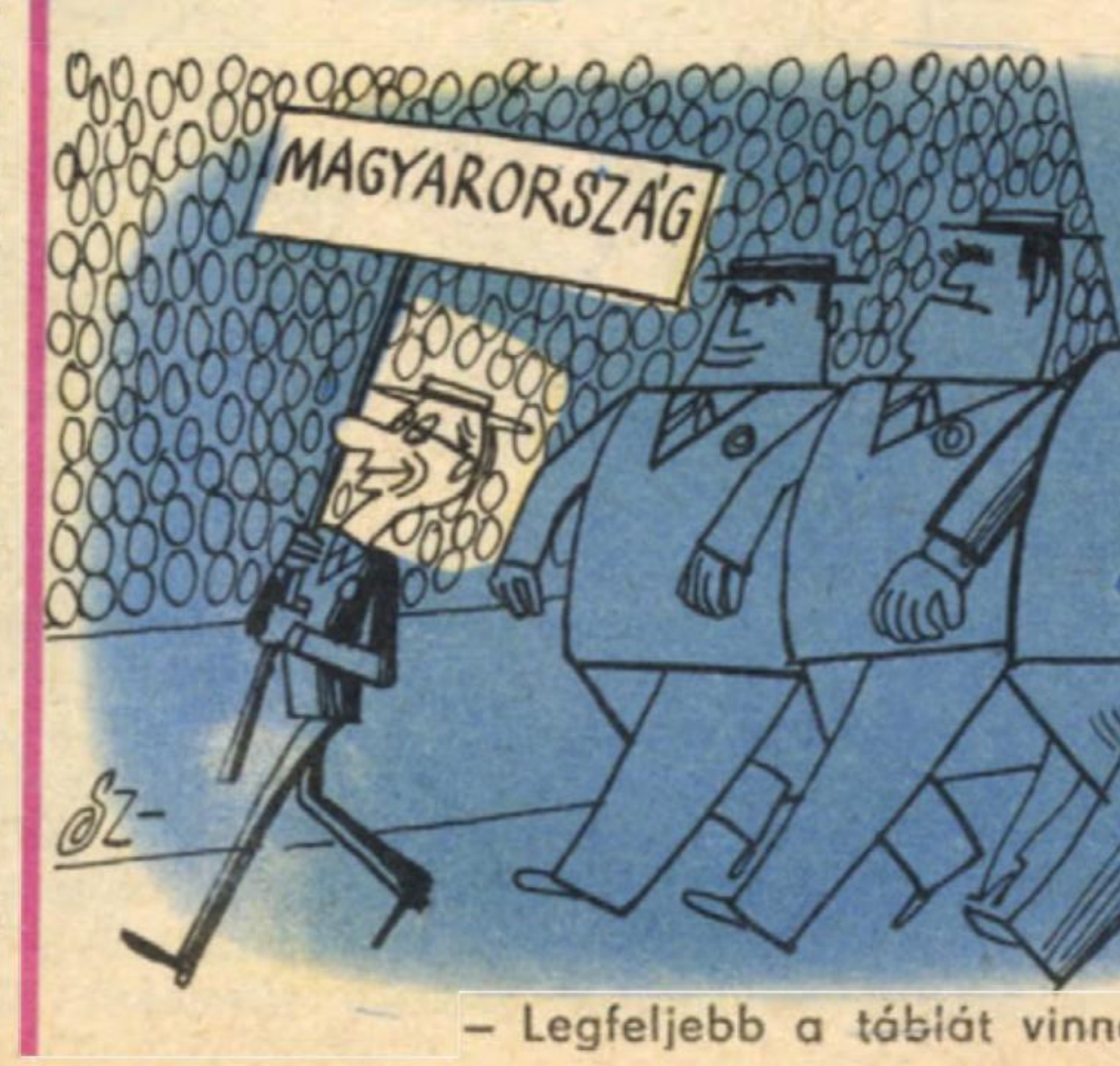

– Legfeljebb a táblát vinném!

Tót Gyula:

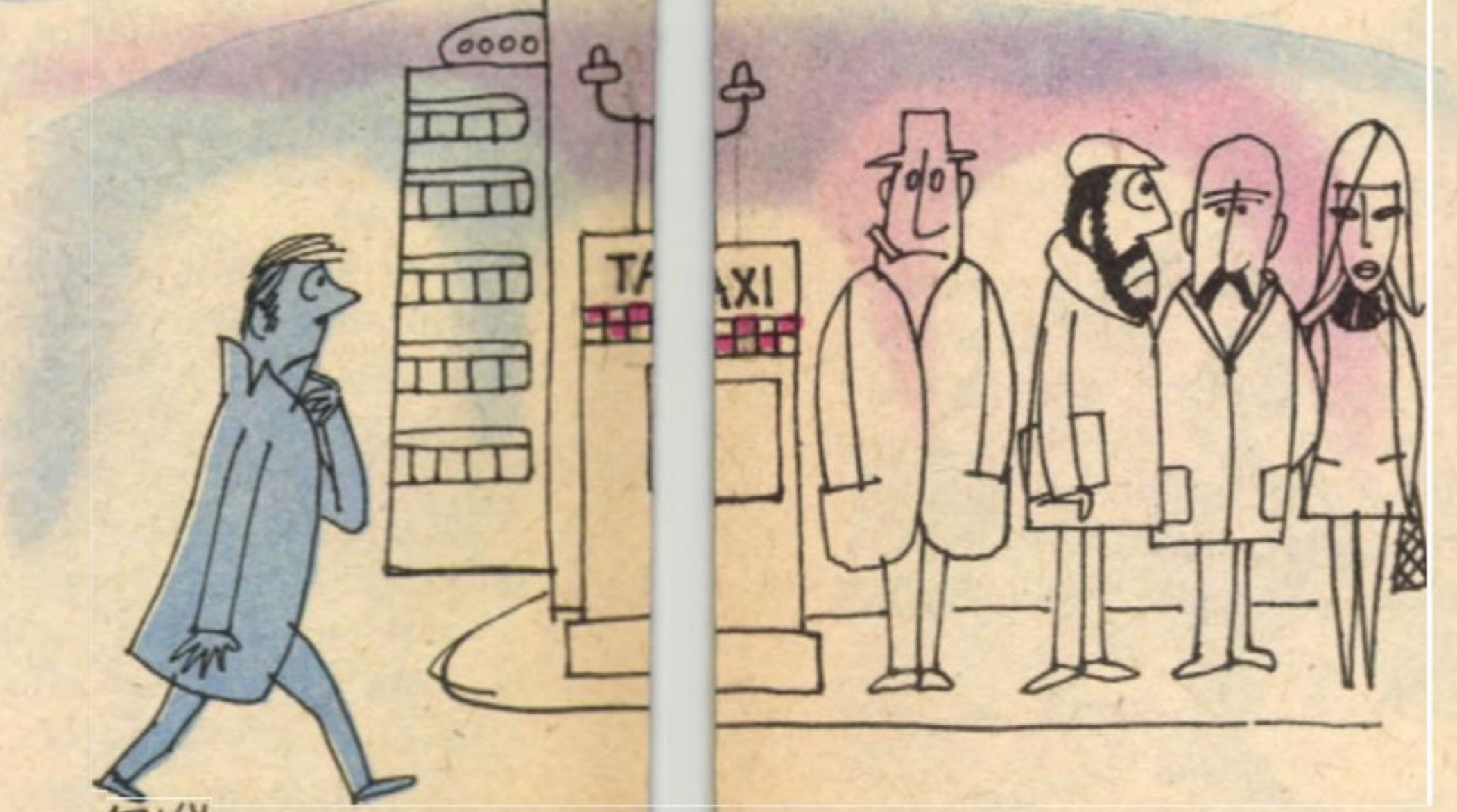

– A távgy aloglásban.

Várnai György:

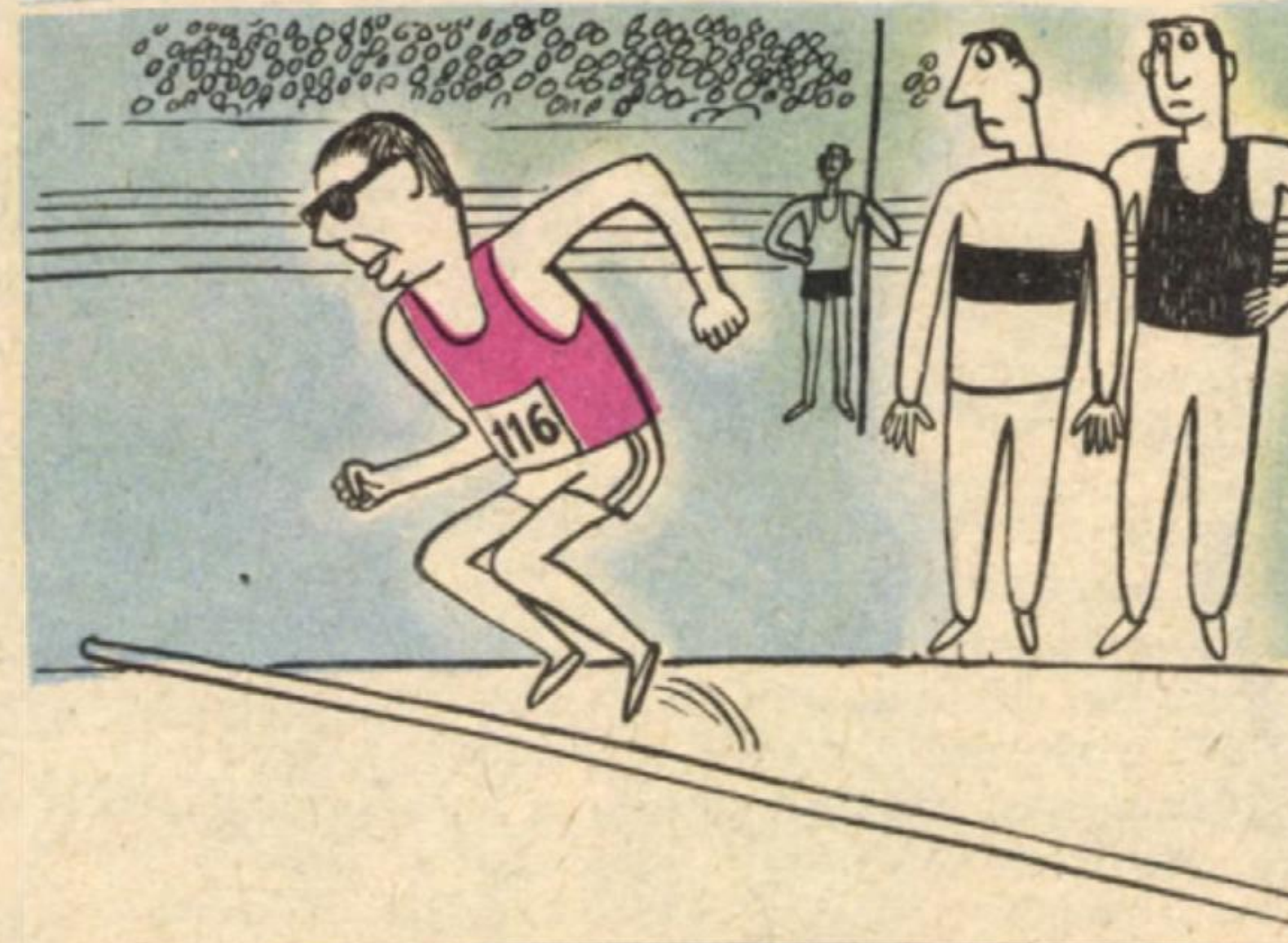

– Rúdugrásban. Egy rudat még át tudok ugrani.

A SZTÁR-PÁR

Híres vendége van fővárosunknak. Itt forgat a világhírű filmsztár, akit elkísért a felesége is. A jeles vendégek — érkezésük után — sajtókonferenciát hívtak össze, hogy a magyar közvélemény ne legyen találgatásokra utalva, mint ahogy ez már néhány esetben előfordult.

A magyar közvélemény — legalábbis annak egy része — mégis találgat és a világhírű házaspár ittléte nagyon megmozgatta a pesti presszók törzsközönségének fantáziáját. Engem is gyakorta megkérdeznek, hátha tudok valami jó pletykát róluk. Sajnos, csak azt tudom, amit itt-ott hallottam. A hírek eredete nem egészen hivatalos, ezért most amikor tovább adom őket, kötelességemnek érzem hozzátenni, hogy informátoraim az úgynevezett „jólértesült körökből” kiszivárgott híreket szedegetik fel és adogatják tovább. Ők már éppen eleget tettek hozzá, ezért én úgy mondom el, ahogy hallottam.

A neves házaspár állítólag tizenöt Rolls-Royce kocsin érkezett. Az első kocsiban ült a filmsztár, a másodikban a kedvenc kutyája, a harmadikban a kutya francia nevelőnője, a negyedikben — amely speciális mélytengeri akváriummá volt átalakítva — a filmszínésznő aranyhalai utaztak. Az ötödik és hatodik kocsi az ékszereket hozta, a következő négyben a sztár whiskyje kapott helyet, természetesen jégbehűtve. A tizenegyedik és tizenkettedik kocsiban utazott a világszép filmszínésznő, míg a tizenharmadik kocsi üresen gördült, mert ezek a sztárok irtó babonásak. A tizennegyedik kocsiban egy csodálatos szép, ifjú szexbomba, a tizenötödikben pedig egy spanyol dzsigoló foglalt helyet, hogy a világsajtót innen is el tudják látni pikáns pletykákkal. Ez utóbbi hírt egyesek ugyan cáfolják, mondván, hogy a sztár-pár mintaszerű házaséletet él, és a szexbomba, valamint a dzsigoló két árvagyerek, akiket útközben fogadtak örökbe.

Azt is hallottam, hogy pesti tartózkodásuk idejére két vásárcsarnokot kiürítettek és itt helyezték el a művésznő ruhatárát. Hogy melyik ez a vásárcsarnok, azt biztonsági okokból szigorúan titokban tartják, mert a csarnok burgonyavermében helyezték el a művésznő ékszereinek egyik felét.

Mesélik, hogy a sztár a legelőkelőbb pesti szálloda hat lakosztályában alszik, ami egy kicsit fárasztó, mert éjjel hatszor kell felkelnie, hogy az egyik apartmanból a másikba költözzék, de a rang kötelez és egy ekkora menőnek adnia kell magára.

A művésznő reggelenként bivalytejben fürdik. Az első nap borzalmas botrány tört ki, mert kiderült, hogy Pesten nem lehet bivalytejet kapni. A medencének beillő kádat feltöltötték a legfinomabb pesti tehéntejjel, de a művésznő csak ránézett és máris kipattogzott a bőre. Ezért hat különrepülőgép hozott eredeti dél-amerikai bivalyokat. Egy kuwaiti milliárdos olajsejk — állítólag — nehezményezte, hogy reggel a bivalyok számára létesített pocsolyákon át kell elhagyni a szállót. Azonnal felmondtak neki és kapott egy fizető vendég szobát özvegy Kelemennénél, a Knézich utcában.

Azt is rebesgetik, hogy a filmsztár úgy hitte, hogy az ablaka a Hortobágyra nyílik, ahol gulyások terelik a csikóst és délibáb van minden mennyiségben. Csalódását enyhítendő, azt tervezik, hogy a környező házakat lebontják és a helyükön berendeznek egy szíkes pusztát, ahol a napmeleg helyett kvarc-lámpák hőjétől ég a kopár szík sarja. Pillanatnyilag a tikkadt szöcskenyájak begyűjtése folyik, mert — állítólag — a művésznő, aki férje kedvében akar járni, tíz dollárt fizet egy szöcskéért, még akkor is, ha nem elég tikkadt.

A sok hír közül még egy utolsó, amit én is csak fenntartásokkal hiszek el: Richard Burton neve kiejtve megegyezik egy olyan intézet magyar nevével, melyben a bűnözőket szokták elhelyezni. Valaki azt mondta, hogy amíg itt vannak, az újságok bűnügyi tudósításaikban nem írhatják le, hogy valaki börtönbüntetést kapott . . .

Ősz Ferenc

BOTRÁNY

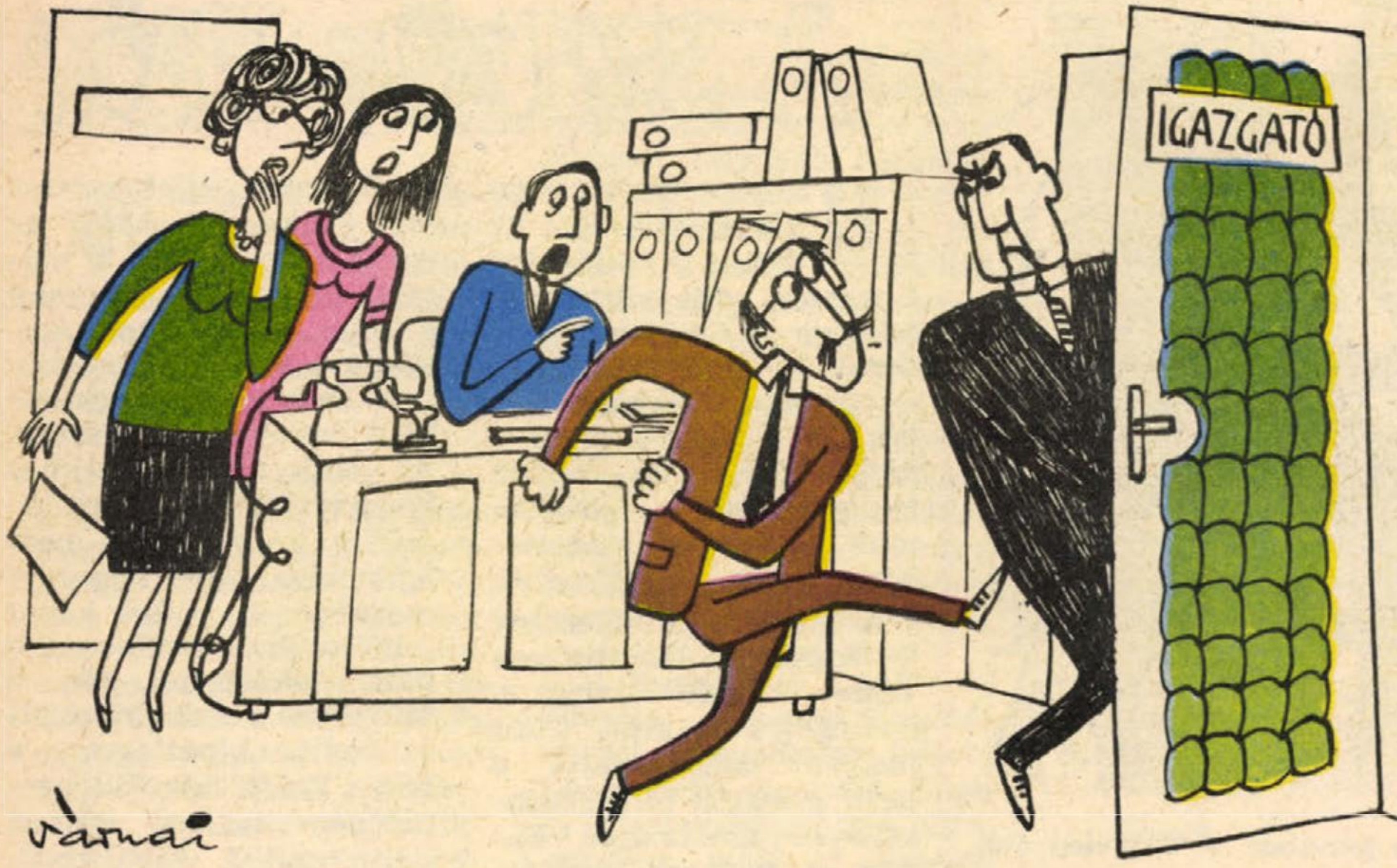

– Ez vagy megőrült, vagy ötös találata van a lottón!

MEGBÁNTOTT APA

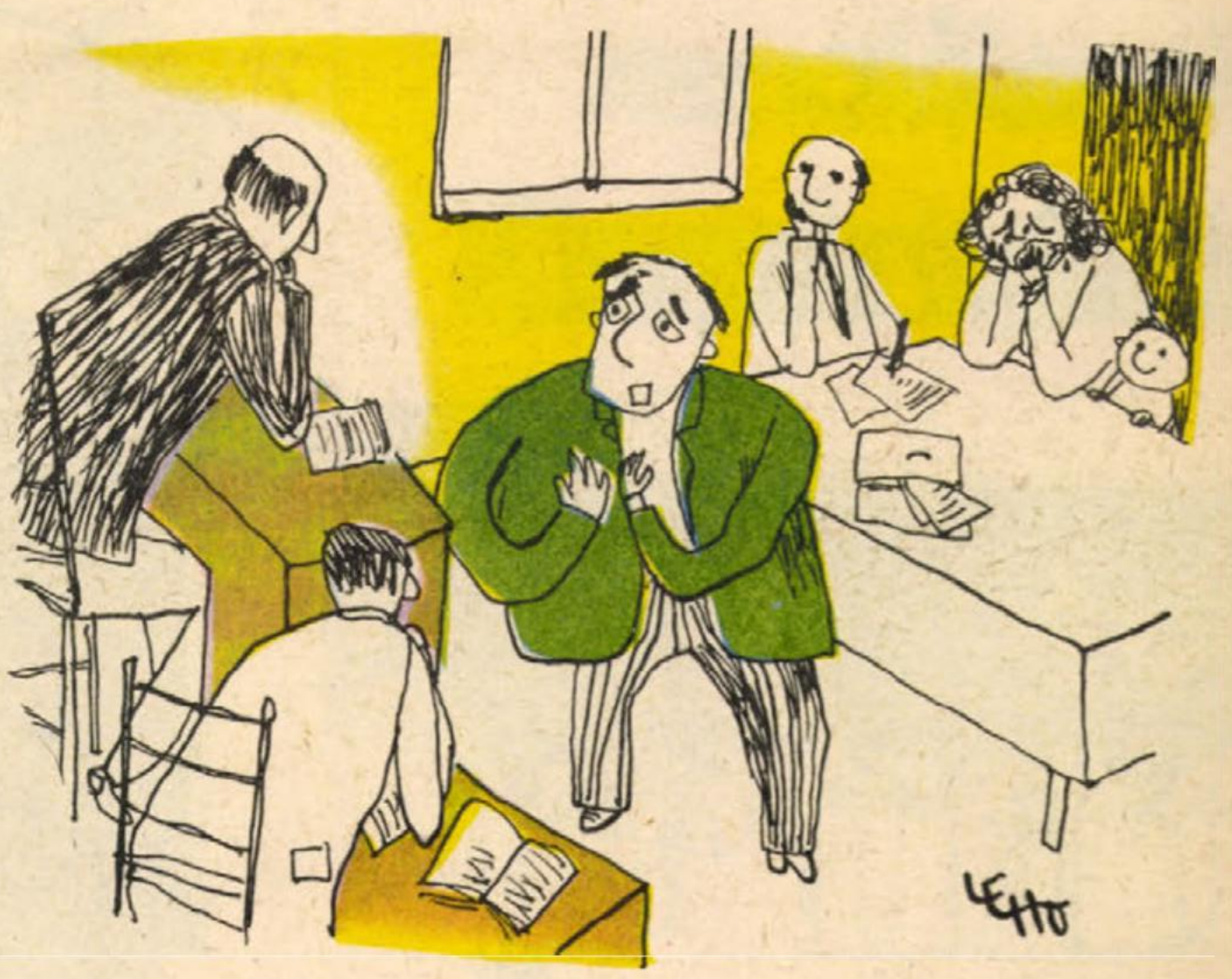

– Hogy én nem törődtem a családommal? Hiszen hetente száz lottóval játszottam . . .

a világ anekdotakincséből

Carolina *Otero* (valójában: Augustine Carasson), spanyol táncosnő és énekesnő, a „Szép Otero" néven világszerte elhírhedett varieté-csillag, arról is nevezetes volt, hogy hajó- és iparmágnás barátai társaságában, 70—80 évvel ezelőtt ő vesztette a legnagyobb összegeket a Cote d'Azur üdülőinek játékkaszinóiban.

Egy múlt századvégi estén Otero és soron levő milliomos hajózási vállalkozó hódolója fantasztikus summát hagyott a monte-carlói Kaszinó rulettasztalainál. A játékban szerencsétlen, de szerelemben nyilván szerencsés pár reggel távozott, s mikor Otero, váltott lovaggal, néhány hónap múlva ismét felbukkant Monte-Carlóban, meglepetéssel vette észre, hogy a Kaszinó termeit fényesen felújították.

— *Brávó!* — gratulált a táncosnő az egyik felügyelőnek. — *Örömmel látom, hogy aranyaimat gyümölcsözően használták fel. Ma este megint hoztam egy kis friss pénzt, mert megfigyeltem, hogy a főbejárat is alapos restaurálásra szorul*...

Beavatottak pletykája szerint egyébként éveken át tartó hasznos tevékenységéért Monte-Carlo, Nizza és Cannes játékkaszinója a Szép Oterónak élete fogytáig folyósítandó, jelentős összegű járadékot biztosított. Ami kissé elhamarkodott elhatározásnak bizonyult, mert a Szép Otero századunk elején lassanként kivonódott a forgalomból, viszont 1953-ig, 85 esztendős korában bekövetkezett haláláig kapta — ha kapta — a kaszinók életjáradékát.

Buster Keaton, a régi amerikai burleszkfilmek világszerte ismert „faarcú" komikusa, egy zenés bohózat főszereplőjeként európai turnéra indult. Milanóban a Manzoni Színházban lépett fel, s a portás, aki fülkéjében ülve estéről estére figyelte a művészbejáraton át közlekedő komikust, nyugtalankodni kezdett. A széles gesztusú, harsány hangú, örökké vidám olasz komédiásokhoz szokott öreg színházi rókának szokatlan volt Buster Keaton meg nem rezzenő, búskomor képe, amelyet soha, egyetlen mosoly sem derített fel. Felmerült benne a gondolat, hogy ezt a kedélytelen, savanyú embert valami marhatja belülről. Egy este aztán nem bírta tovább:

— *Signor Keaton* — szólította meg az előadás után távozó művészt — *valami baj van?*

A komikus kissé értetlenül és „faarccal" nézett a portásra:

— *Nincs. Miért?*

— *Mert sosem nevet. Mindig ilyen komoly és szomorú.*

— *Nézze, barátom* — mondotta tört olaszsággal Keaton —, *mióta a világra jöttem, soha nem mosolyogtam és nem nevettem kívülről. Belül is csak ritkán. Ezért lett belőlem — Buster Keaton.*

Moritz Moszkowszki, jeles lengyel komponista és zongoraművész, a századforduló táján Bécs utcáin sétálgatott a kitűnő orosz zeneszerző, a mesteréhez méltó Rimszkij-Korszakov-tanítvány: Alekszandr *Glazunov* társaságában. Ahogy a nagy bécsi muzsikus: Franz *Schubert* hajdani otthonához értek, megállottak és elolvasták a ház falára erősített márvány emléktábla szövegét.

— *Mit gondolsz, barátom* — mélázott el Glazunov —, *ha meghalok, az én házamra is tesznek majd egy táblát?*

— *Egész biztos* — vágott rá gyanús gyorsasággal Moszkowszki.

— *És vajon mit írnak majd rá?* — faggatta tovább a jövőt Glazunov.

— *Azt írják majd rá* — gonoszkodott Moszkowszki — *ez a lakás kiadó!*

(Békés István feldolgozása)

SZERELMES RAB

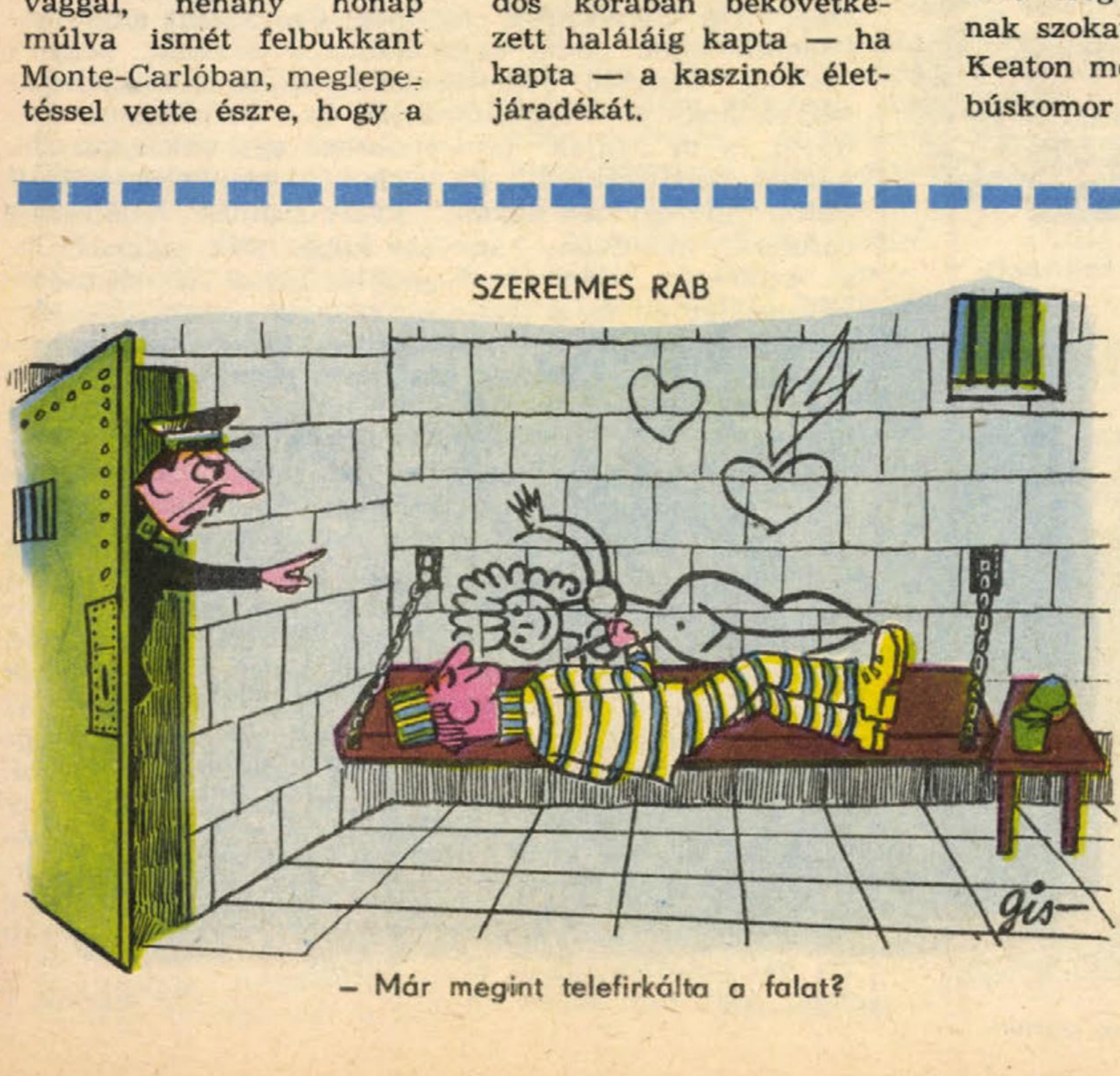

– Már megint telefirkálta a falat?

PECHES HAJÓTÖRÖTT

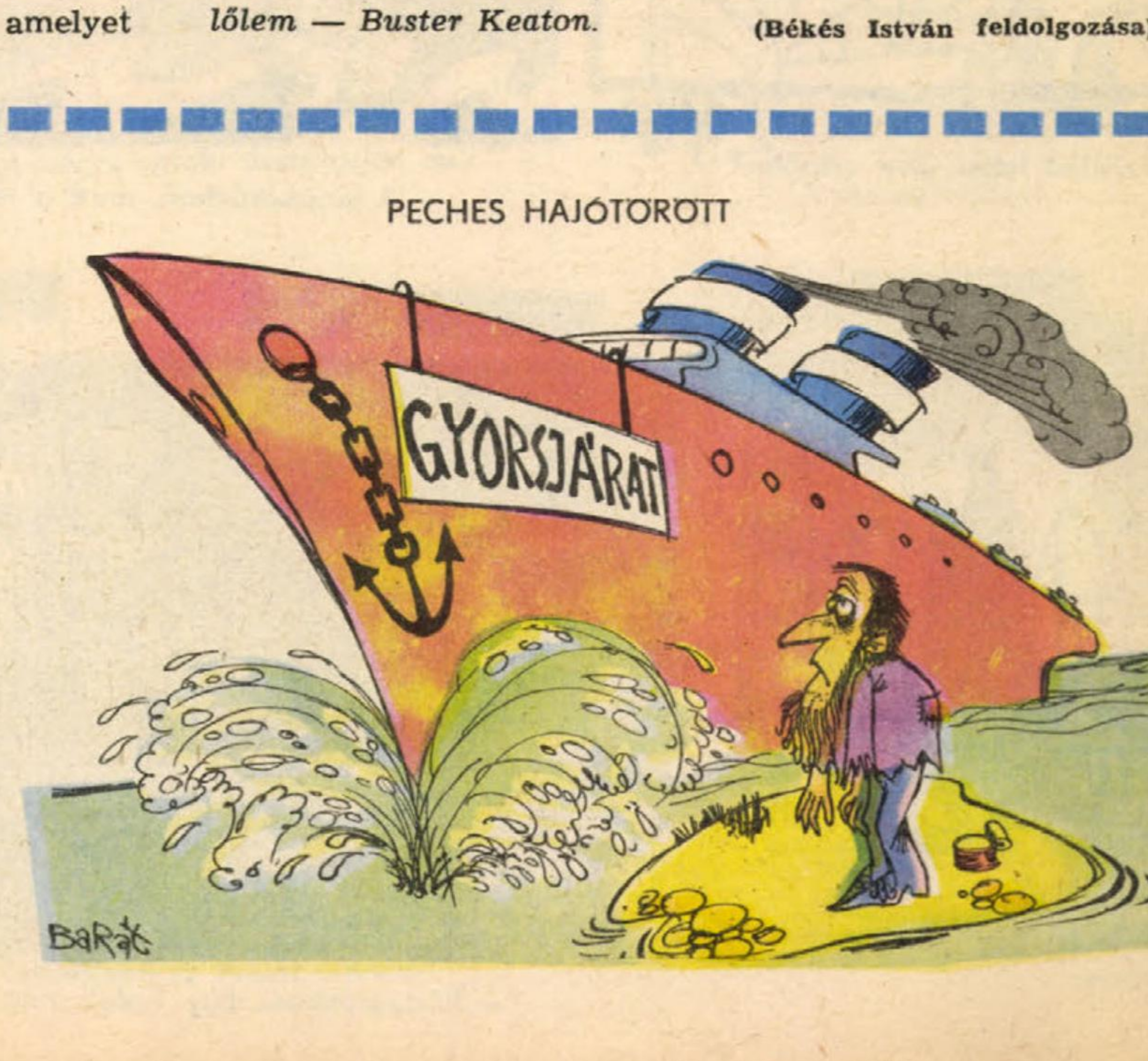

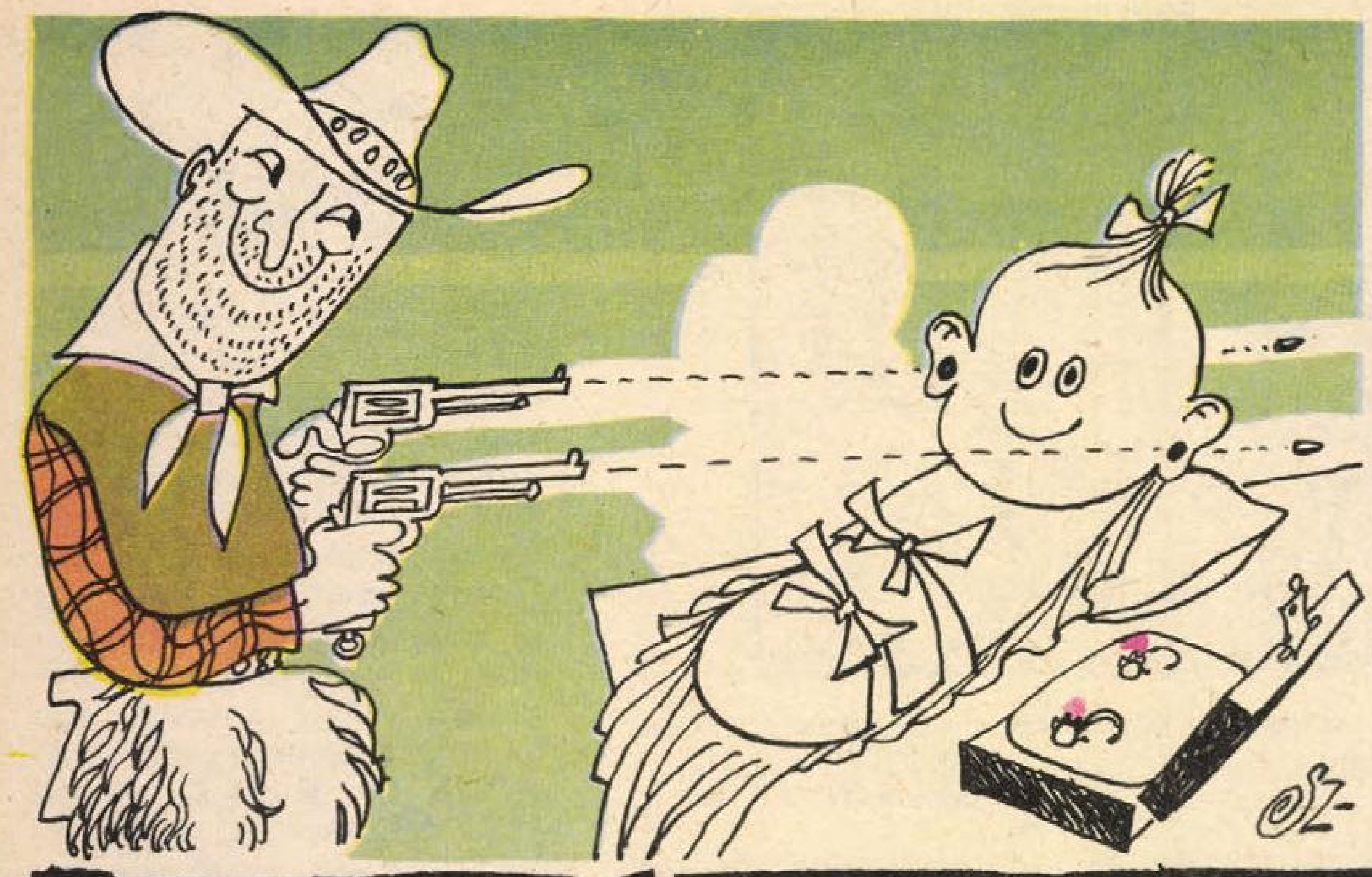

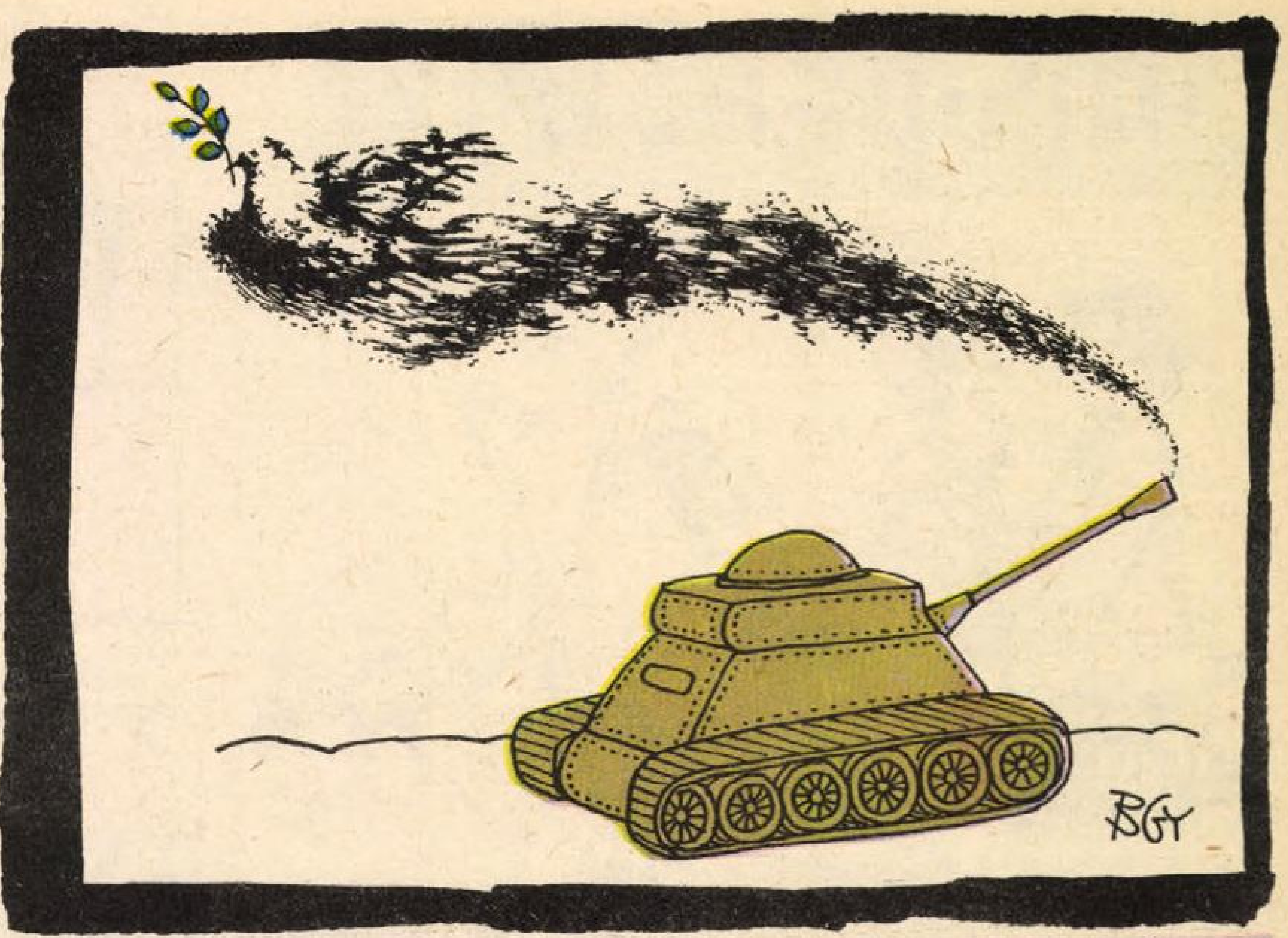

lövés

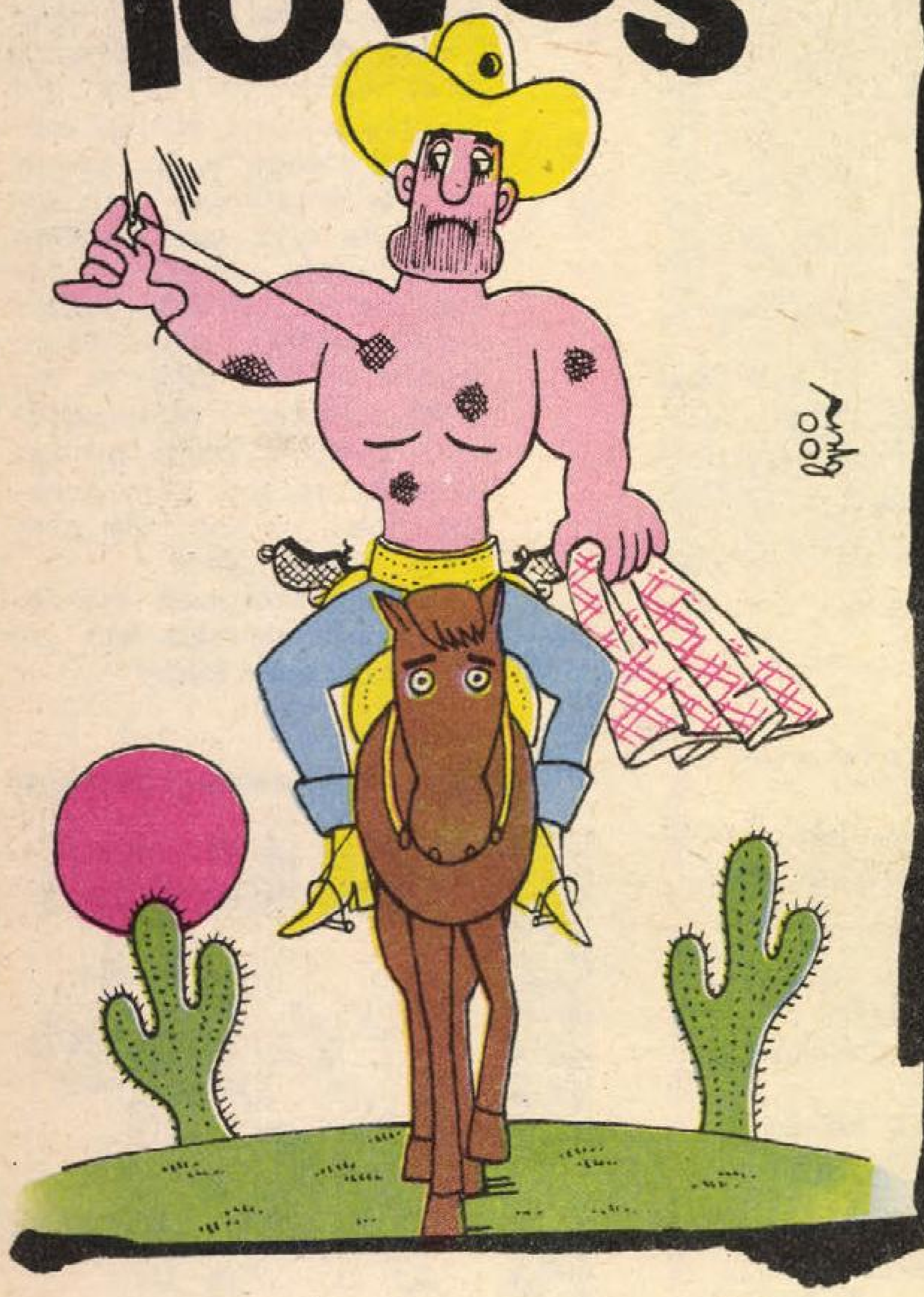

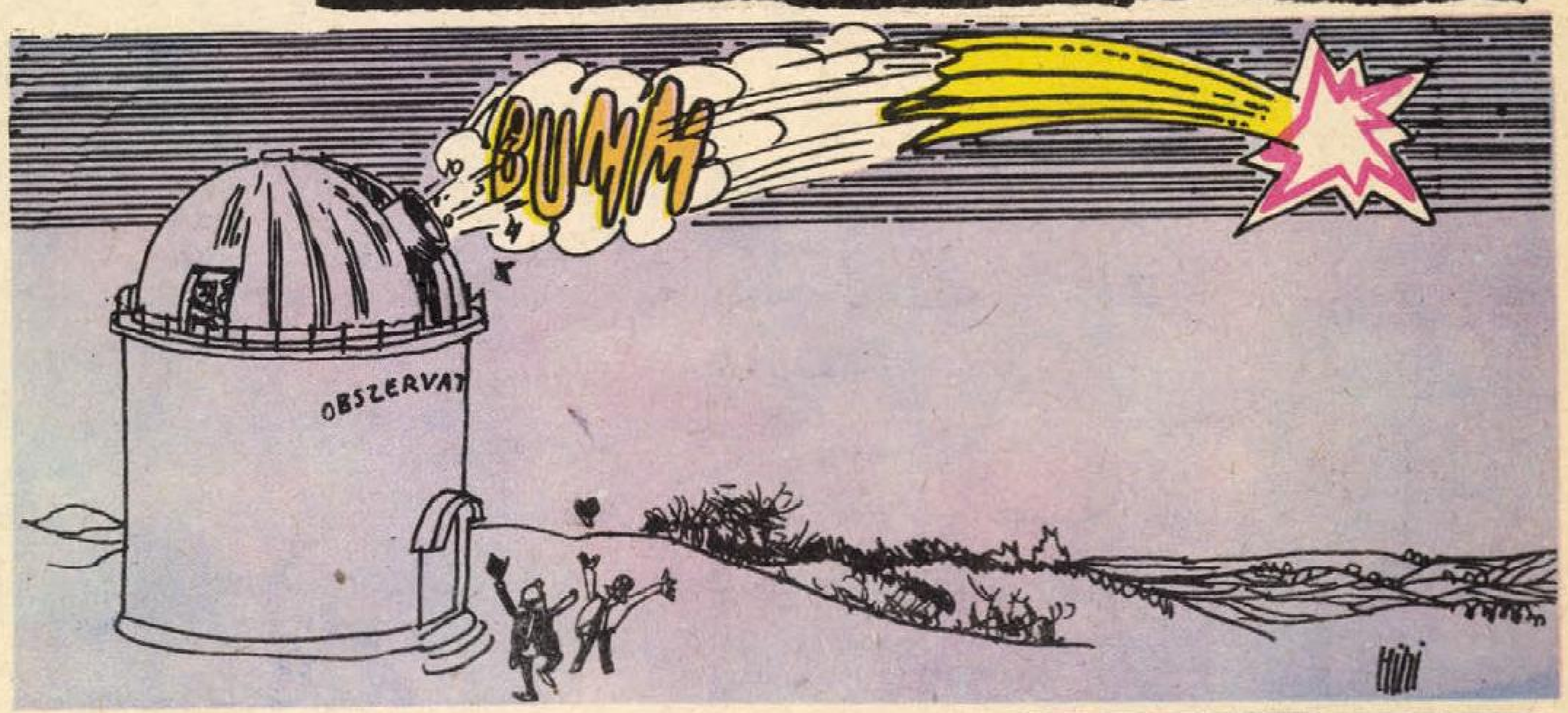
BUMM
OBSZERVAT

SZŰR-SZABÓ,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
SAJDIK,
FÜLÖP

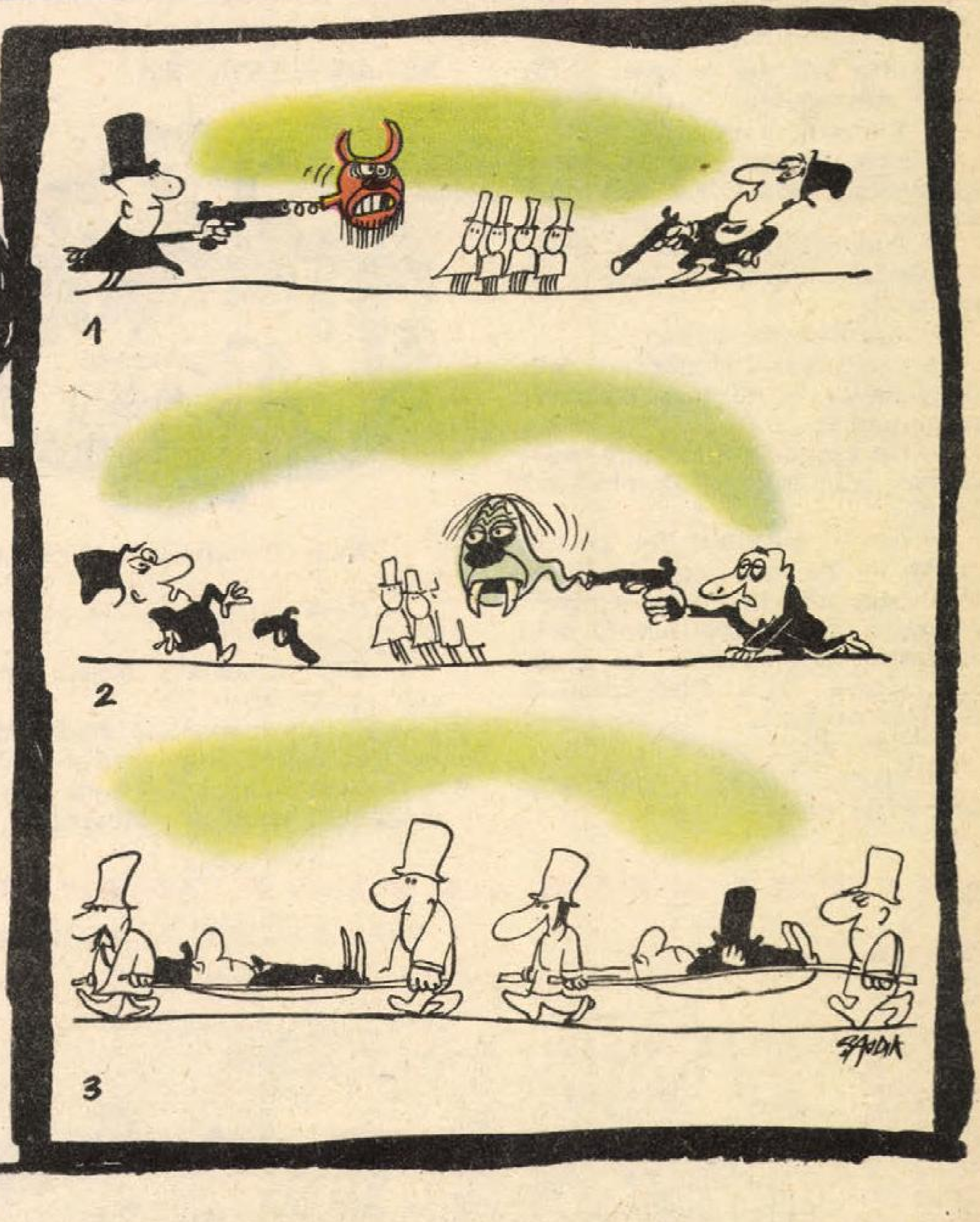

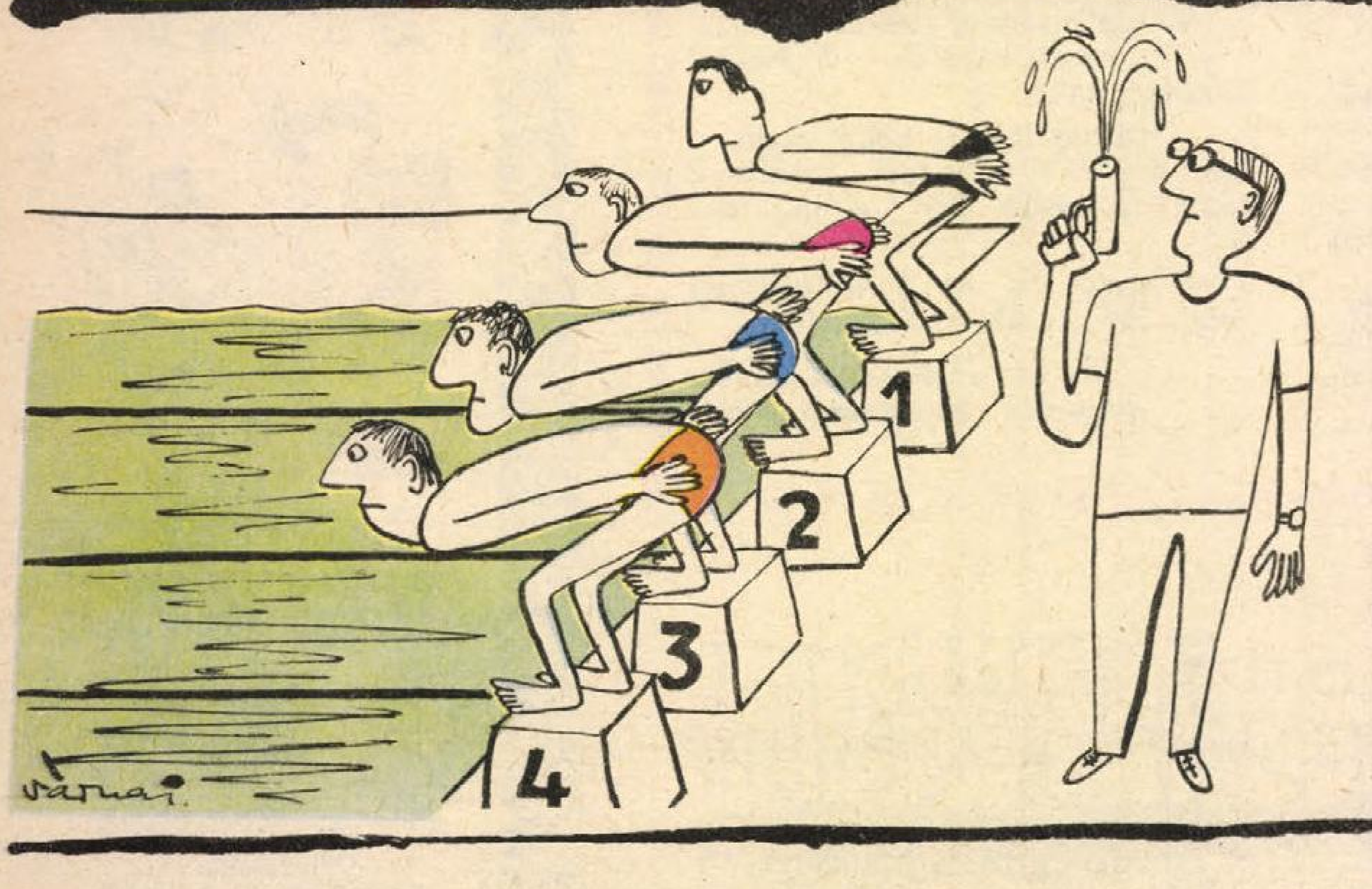

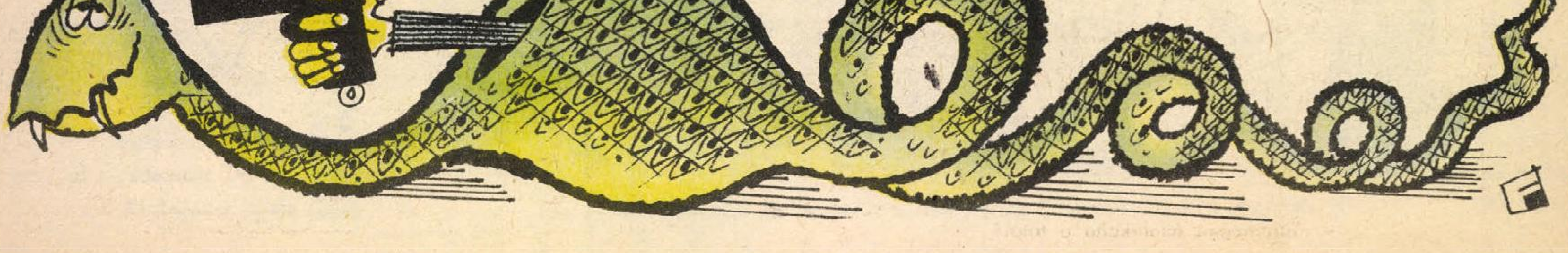

IMPORT HUMOR

OKOS GÓLYA

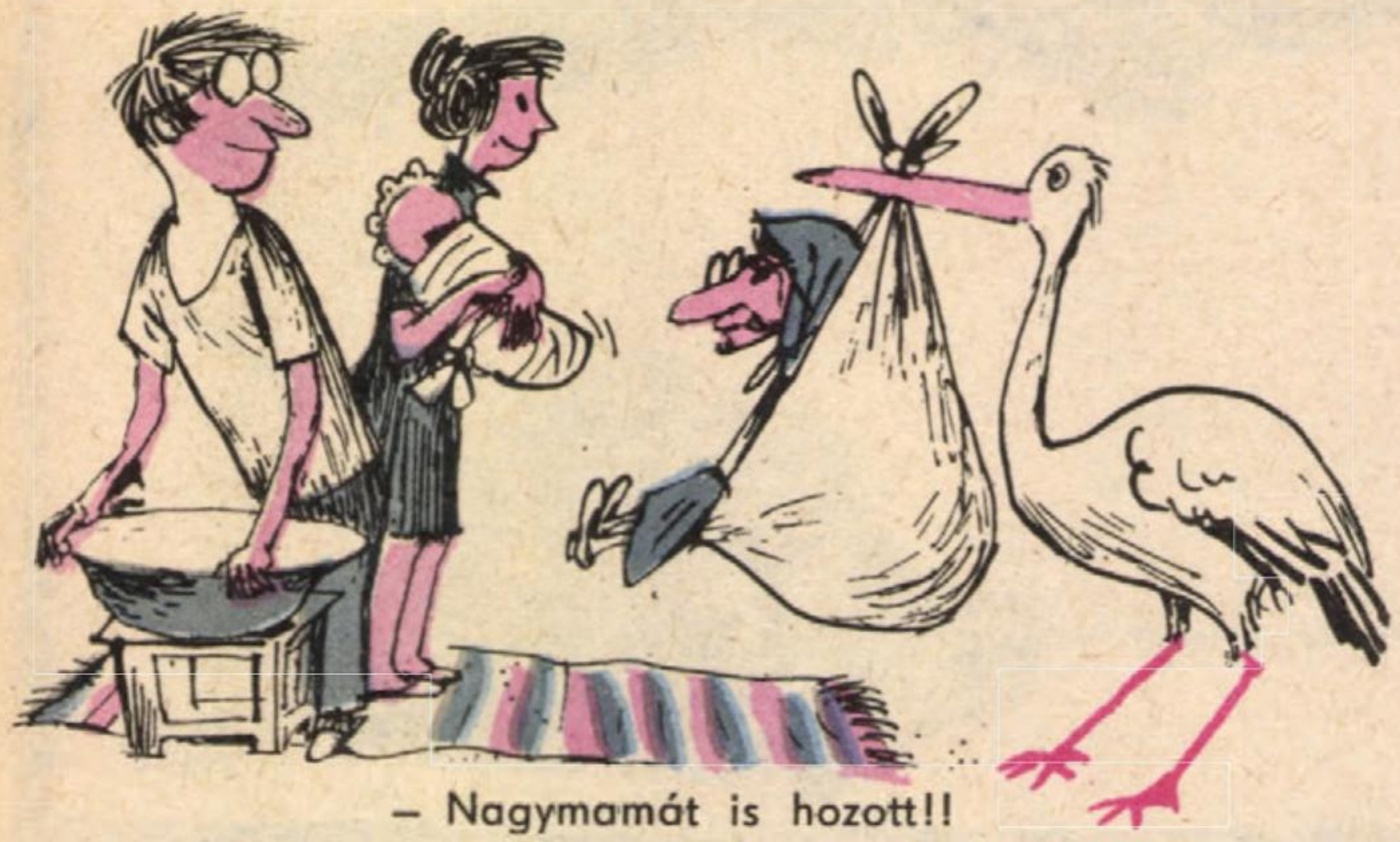

– Nagymamát is hozott!!

(„Krokodil”, Moszkva)

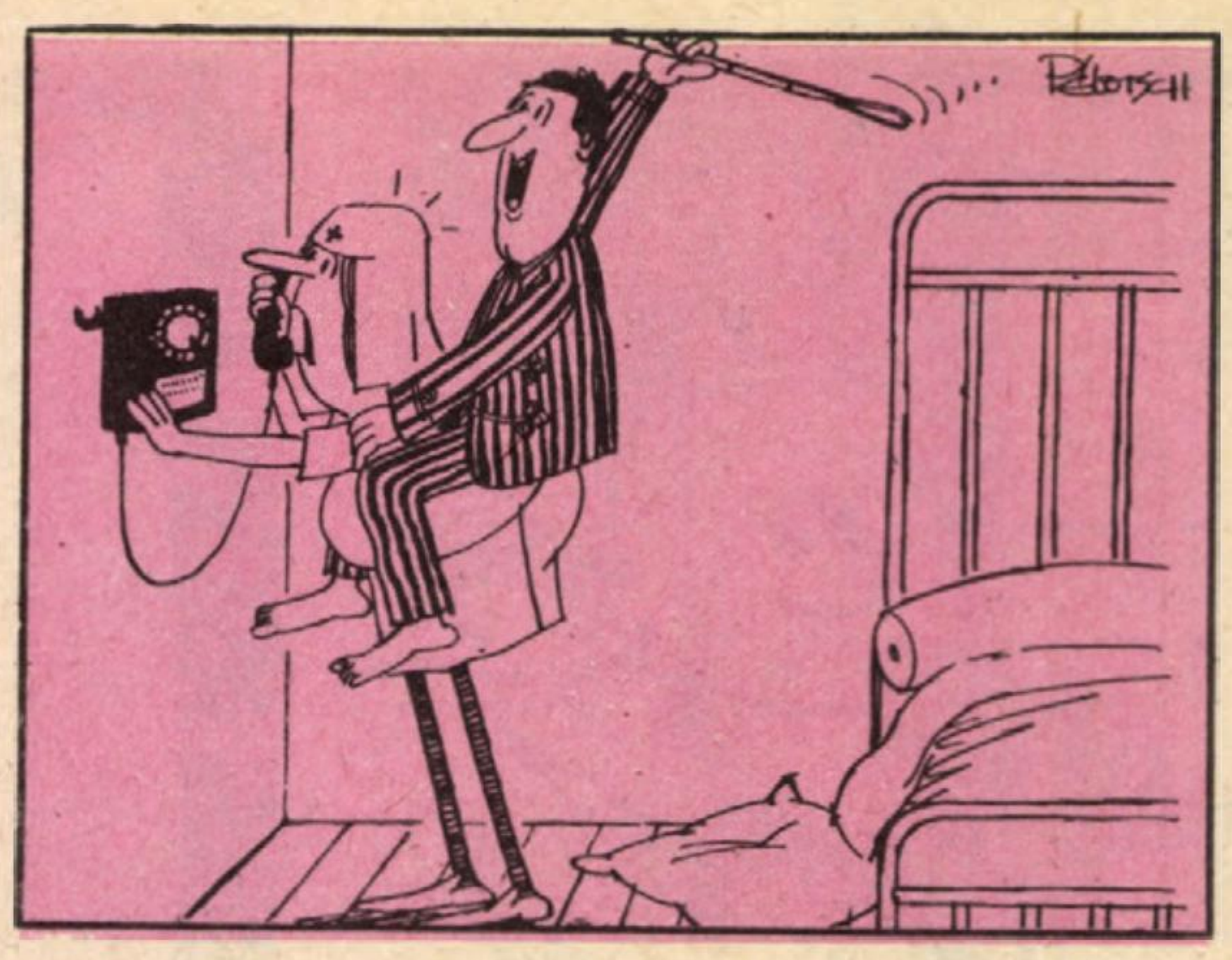

– Doktor úr, a balesetes zsoké a 14-esben nagyon nyugtalan...

(„Ici Paris”)

MUNKAELLENŐRZÉS

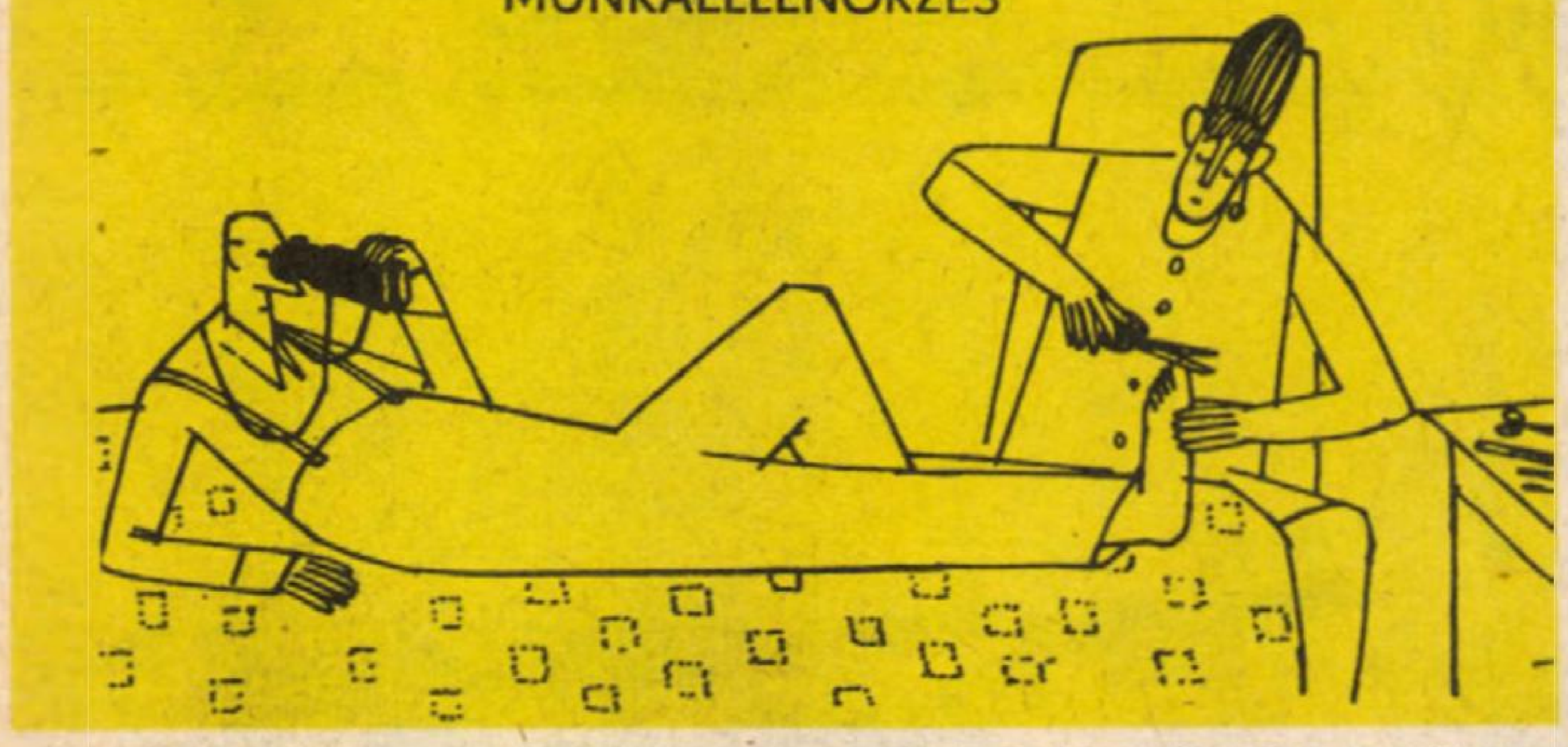

(„Eulenspiegel”, Berlin)

KONCERTEN

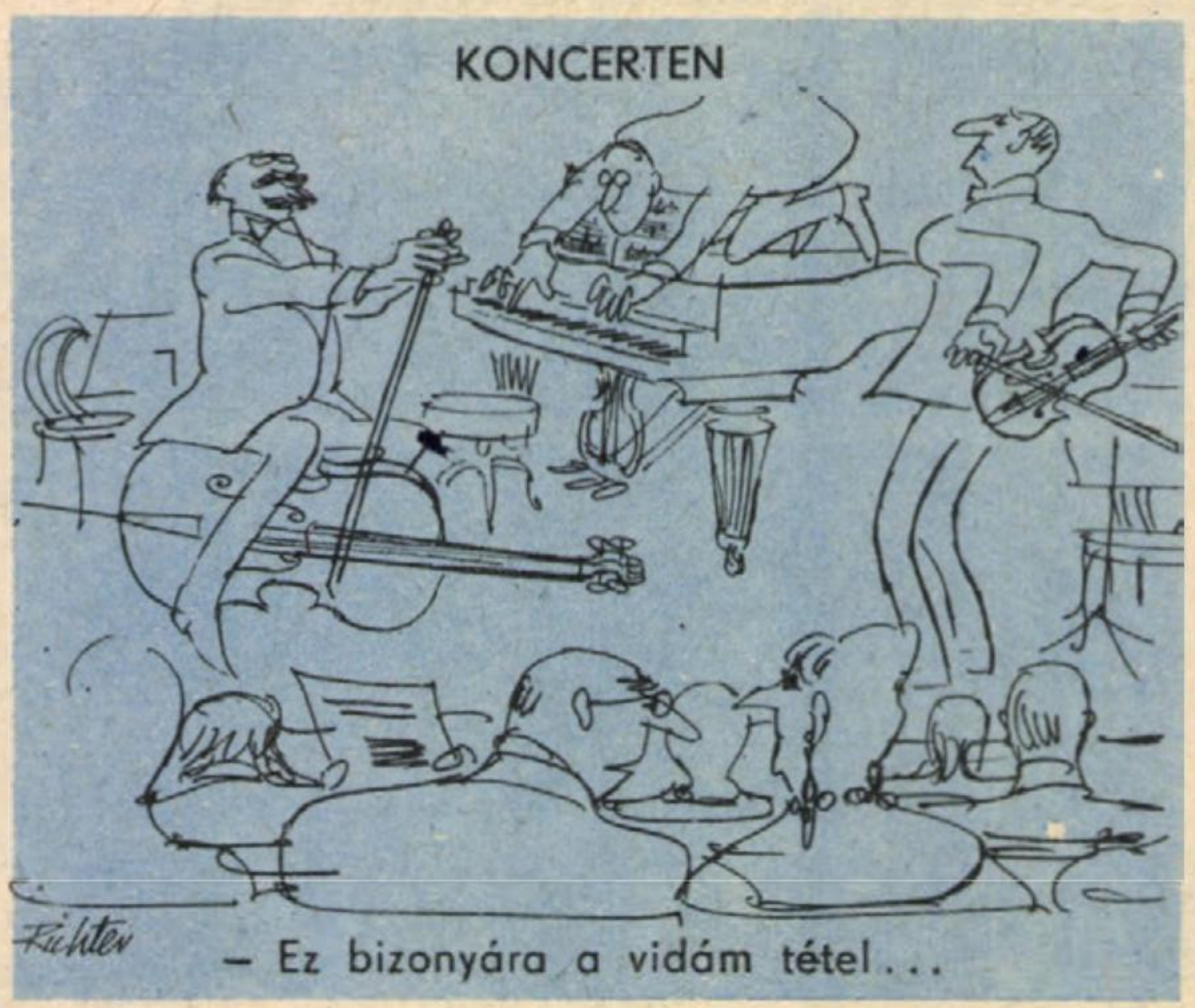

– Ez bizonyára a vidám tétel...

(„New Yorker”)

HOSSZÚ ORR A DIVAT

Sokrétű a divat. Eddig főként csak arról volt szó, hogy rövid legyen-e a szoknya, vagy még rövidebb, a forró nadrág forrósági fokát a szabásnak milyen mérvű háromszögűsége határozza meg, s a felsőtest és a szabad levegő érintkezése milyen területen történjék. Most viszont egy bécsi szépészeti (plasztikai) sebész, Dr. Hans G. Bruck úgy nyilatkozott, hogy az amerikai orr, amelyet a piszeség jellemez, Európában kiment a divatból. Így például Jacqueline Kennedy-Onassis aprócska piszéje helyett Anne brit királyi hercegnő jól megtermett, igazi hannoveri orra jött divatba. A brit királyi család általában nem szorul orr tekintetében behozatalra, de arra nyilván nem számítottak, hogy divat lesz belőle. Bruck doktor mindenesetre sajnálkozva jelentette ki, hogy az új divat csökkenti elfoglaltságát, mert a nagy orrúak nem kisebbítik meg orrukat, pisze orrhoz meg nem lehet hozzátoldani.

Változó világunk mindig új és új helyzetek elé állítja az emberiséget.

MILAN KUKUCSKA

protekció

Berta kidugta a kezét a fürdőszobából:

— Richard, a pongyolámat!

A férfi félretette az újságot és készségesen odaadta a kért ruhadarabot.

— Tudod mire gondolok most? — kérdezte Berta. Richard elmosolyodott.

— Azt hiszem, tudom...

— Csodálkozni fogsz — folytatta Berta —, de most Dominikra gondolok.

— De kérlek! — kiáltott csalódottan Richard. — Dominikra?! Most?!

— Ó! — sóhajtott fel az asszony. — Tudom, hogy ő lehetetlen alak, aki képtelen lendíteni a sorsán. De te segíthetnél neki.

Mosolyogva, frissen és illatosan lépett ki a fürdőszobából. Richard átölelte.

— Szép vagy...

— Tudom, Richard, hogy segíteni fogsz neki.

— Nem tudom, lesz-e rá módom...

— Csak ne becsüld le a lehetőségeidet!

— Úgy illatozik a hajad, mint egy rózsakert.

— Dominik az élete végéig hálás lesz neked. Egy osztályvezetőhelyettesi állás kezdetnek éppen megfelelő lenne a számára.

— Nem túl szoros az öv a pongyoládon?

— Dominiknak nincs bátorsága, hogy személyesen kérjen meg téged.

— Meglazítom.

— Olyan gyámoltalan.

— Ugye, hogy jobb így?

— Képes lenne ezerkétszázért dolgozni a nyugdíjig.

— Isteni gömbölyű a csípőd...

— Mások bezzeg törtetnek.

— A pongyolád...

— Richard...

— Odateszem a széktámlára...

— Szerezd meg azt a helyet Dominiknak!

— Kérlek, hagyj békét azzal a Dominikkal! Magad mondtad, hogy egy lehetetlen, ostoba fráter.

— Igen, de azért segíthetnél neki. Mégiscsak a férjem!

(A pozsonyi Rohácsból fordította: Zahemszky László)

VITÁK A KÖZTÉRI SZOBROKRÓL

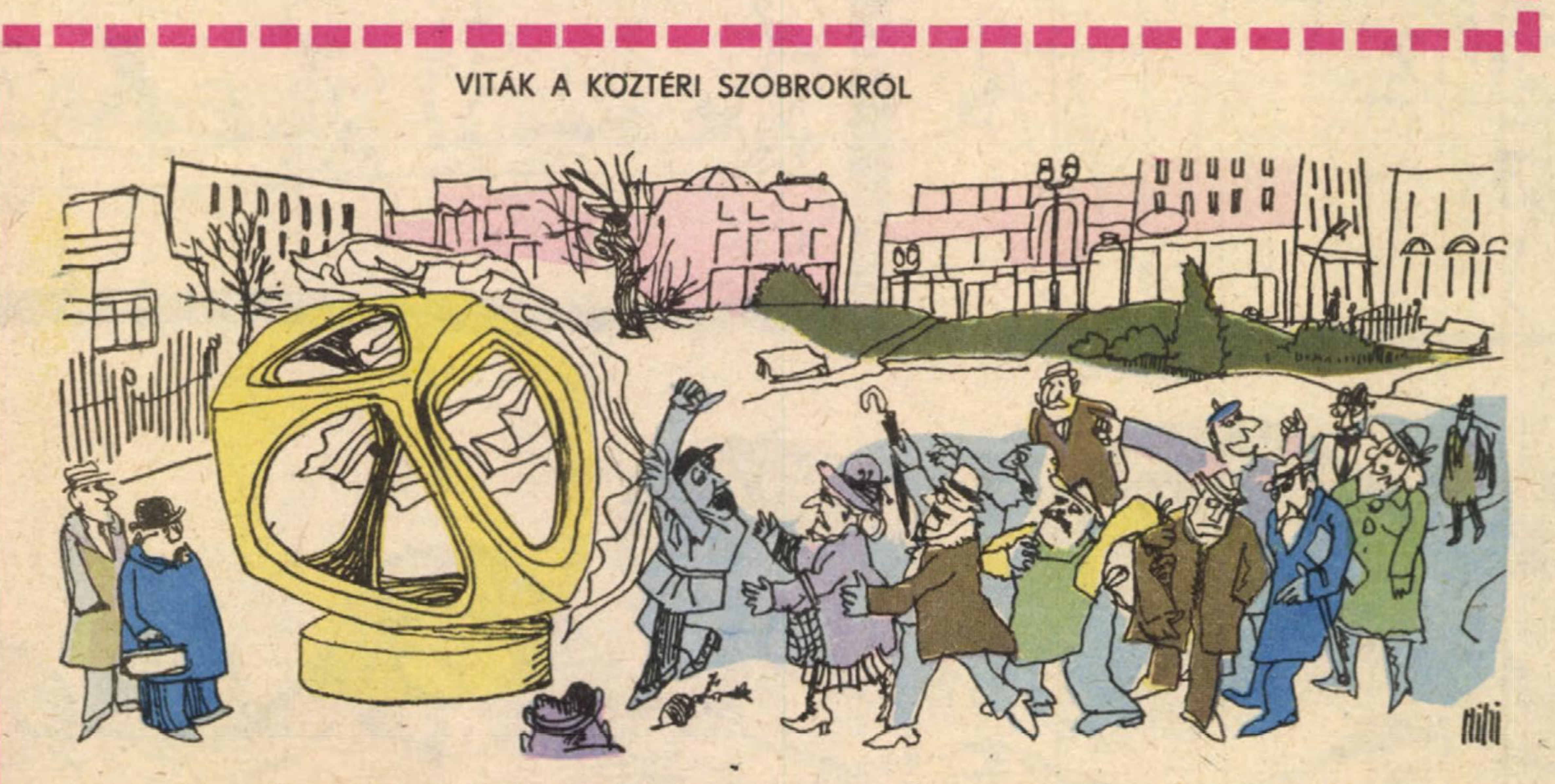

– De emberek! Higgyék el már, hogy ez nem szobor, hanem újságpavillon!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

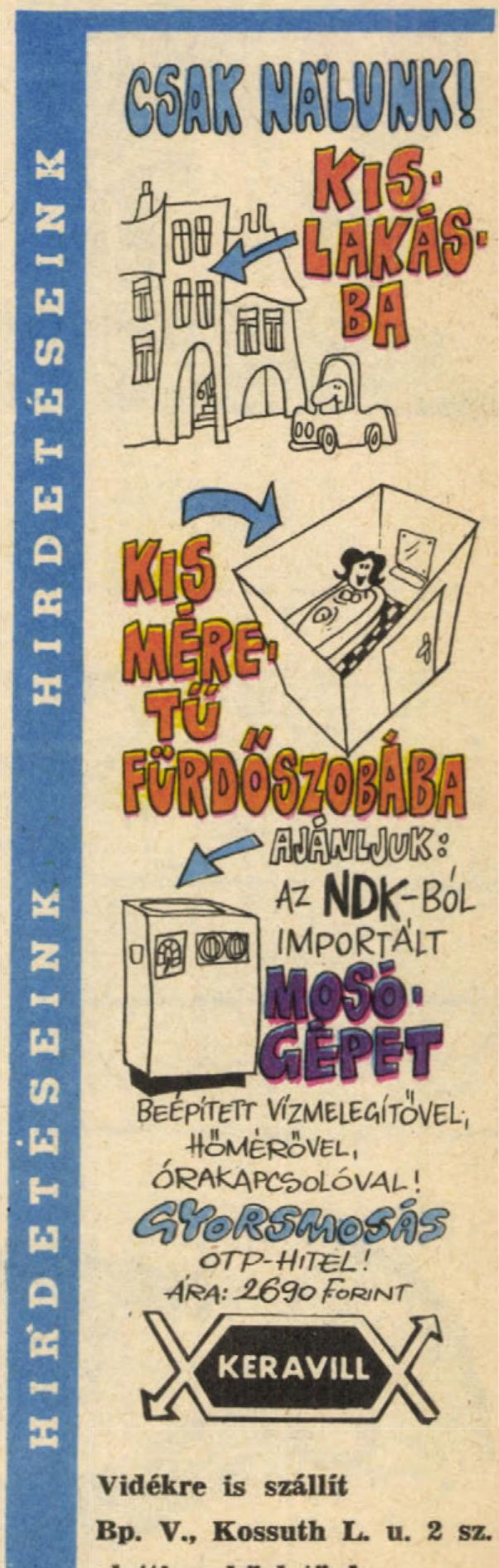

Vidékre is szállít
Bp. V., Kossuth L. u. 2 sz.
alatti szaküzletünk.

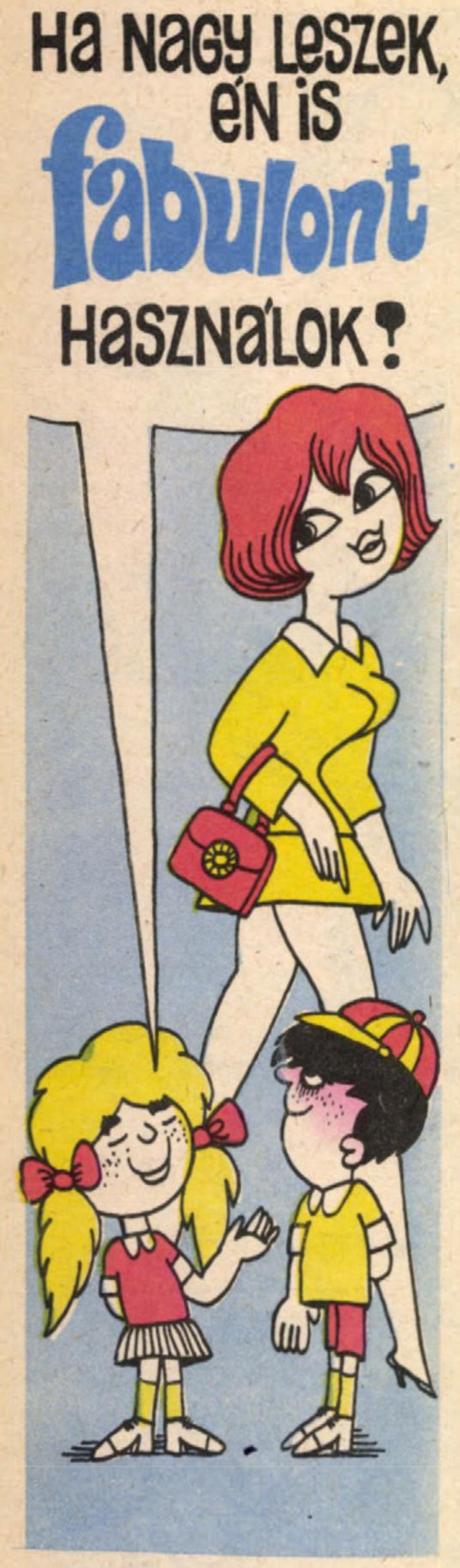
HA NAGY LESZEK,
ÉN IS
fabulont
HASZNÁLOK!

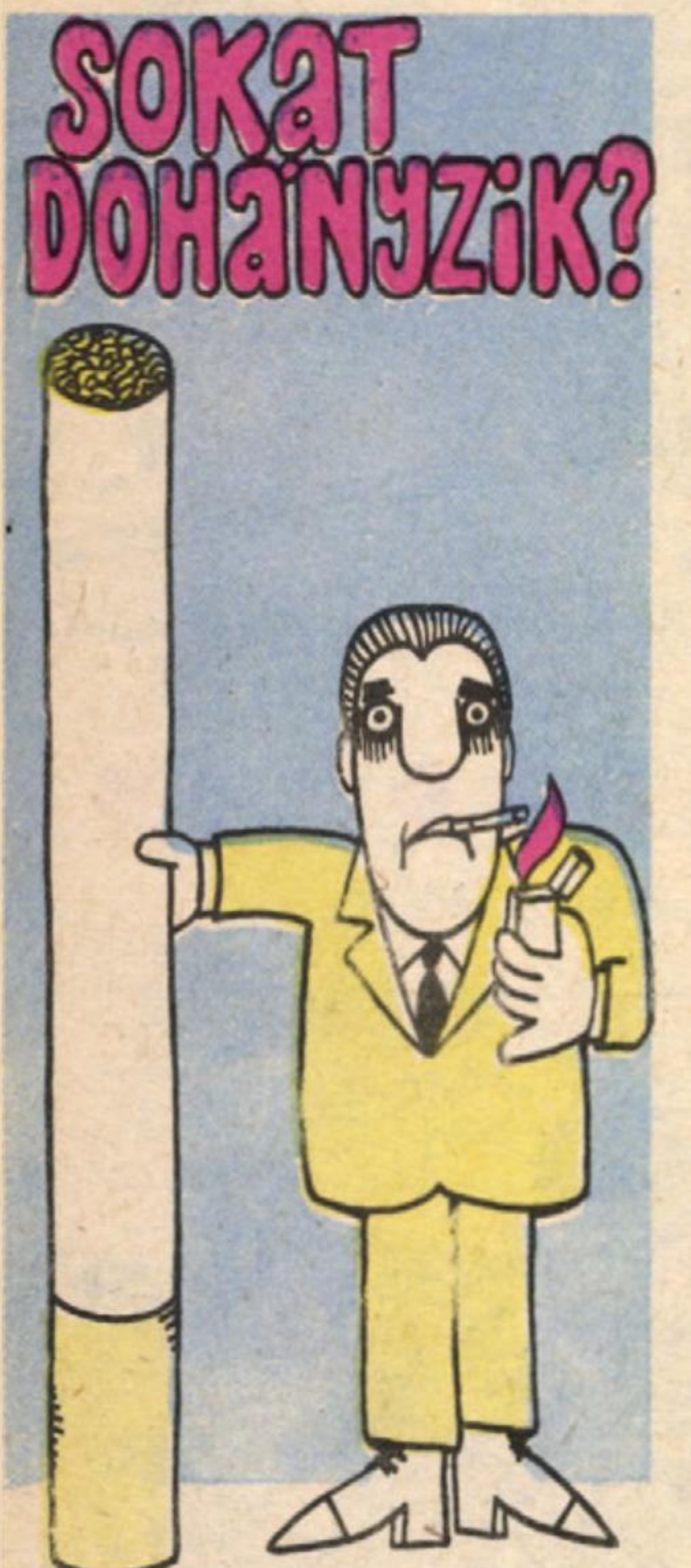
SOKAT DOHÁNYZIK?
AKKOR JÓ TUDNIA,
HOGY A TOROK
KÉMÉNYSEPRŐJE A
NEGRO
GYÓGYCUKORKA!

A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

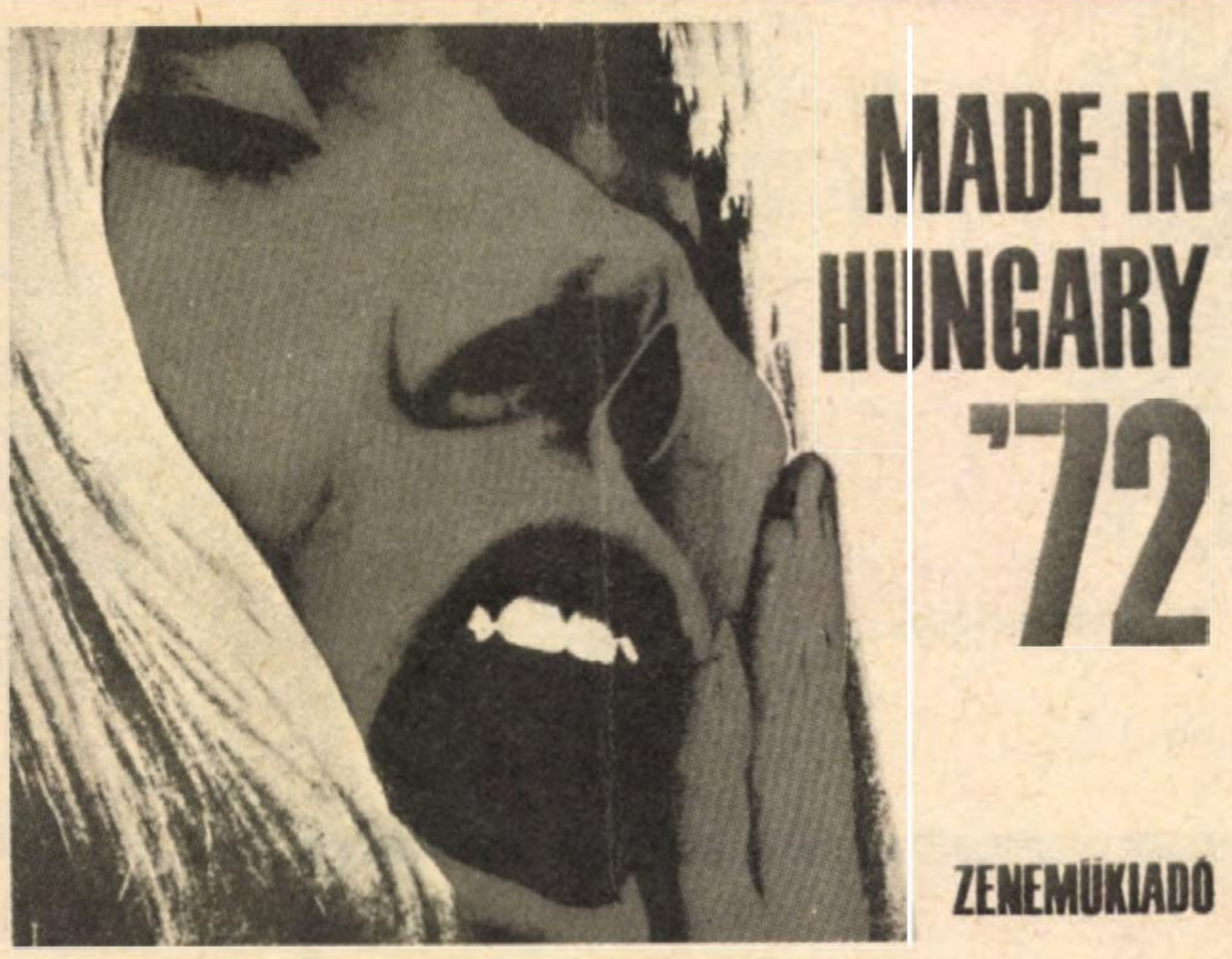

MADE IN HUNGARY '72

ZENEMŰKIADÓ

Ásítani kell?

(A táncdalműsor kottájának címlapján észlelte Szabó Sándor)

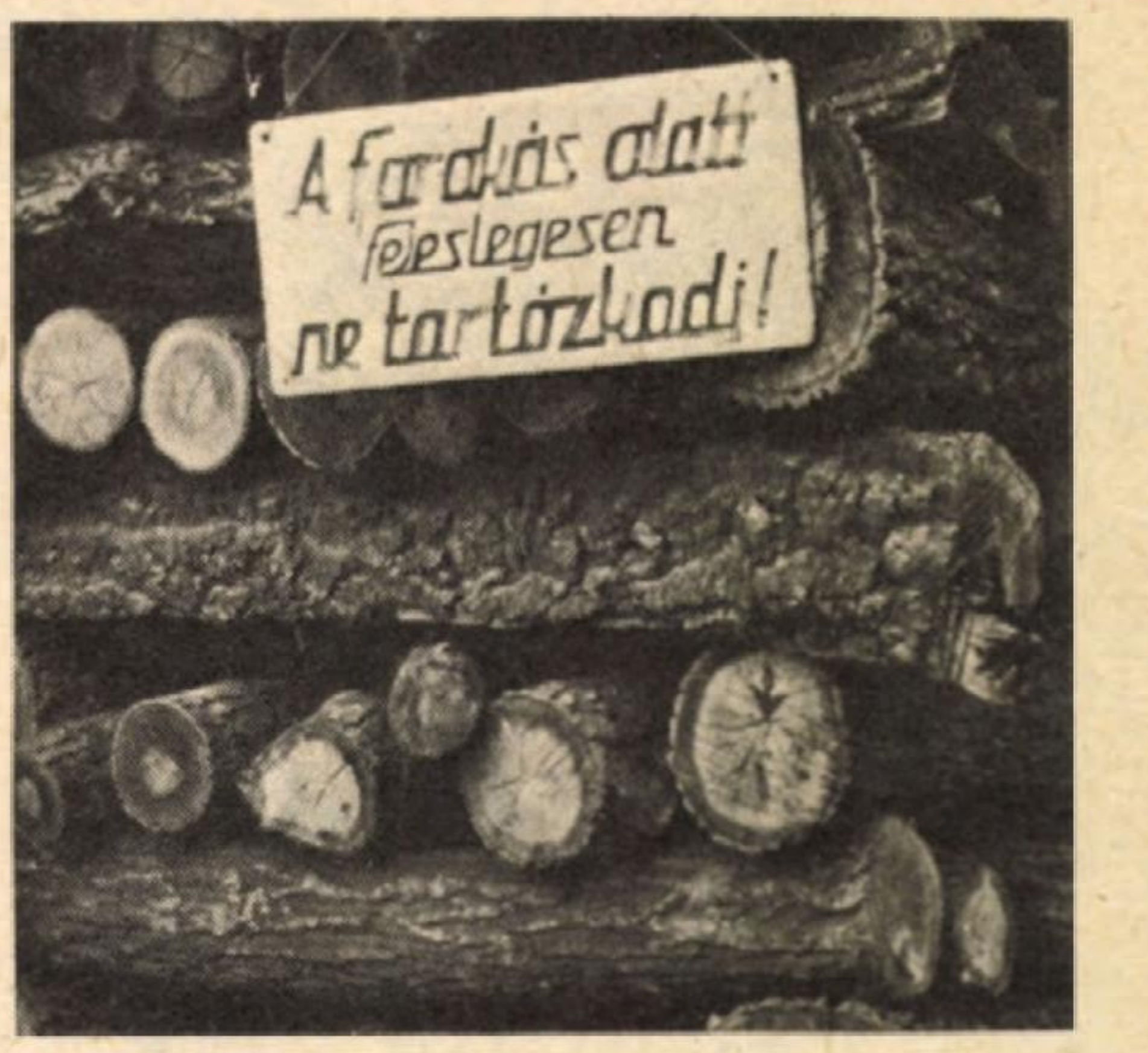
A farakás alatt feleslegesen ne tartózkodj!

Még ezt a kis örömet is sajnálják az embertől!

(A pannonhalmi Tüzép-telepen fotózta Kovács Tamás)

A nehéz napok után jönnek a még nehezebbek!

Hegyen feni a fogát az OGSC

Nehéz napok: már köszörűkőre sem telik . . .

(A Népsportból ollózta Szabó István martfűi olvasónk)

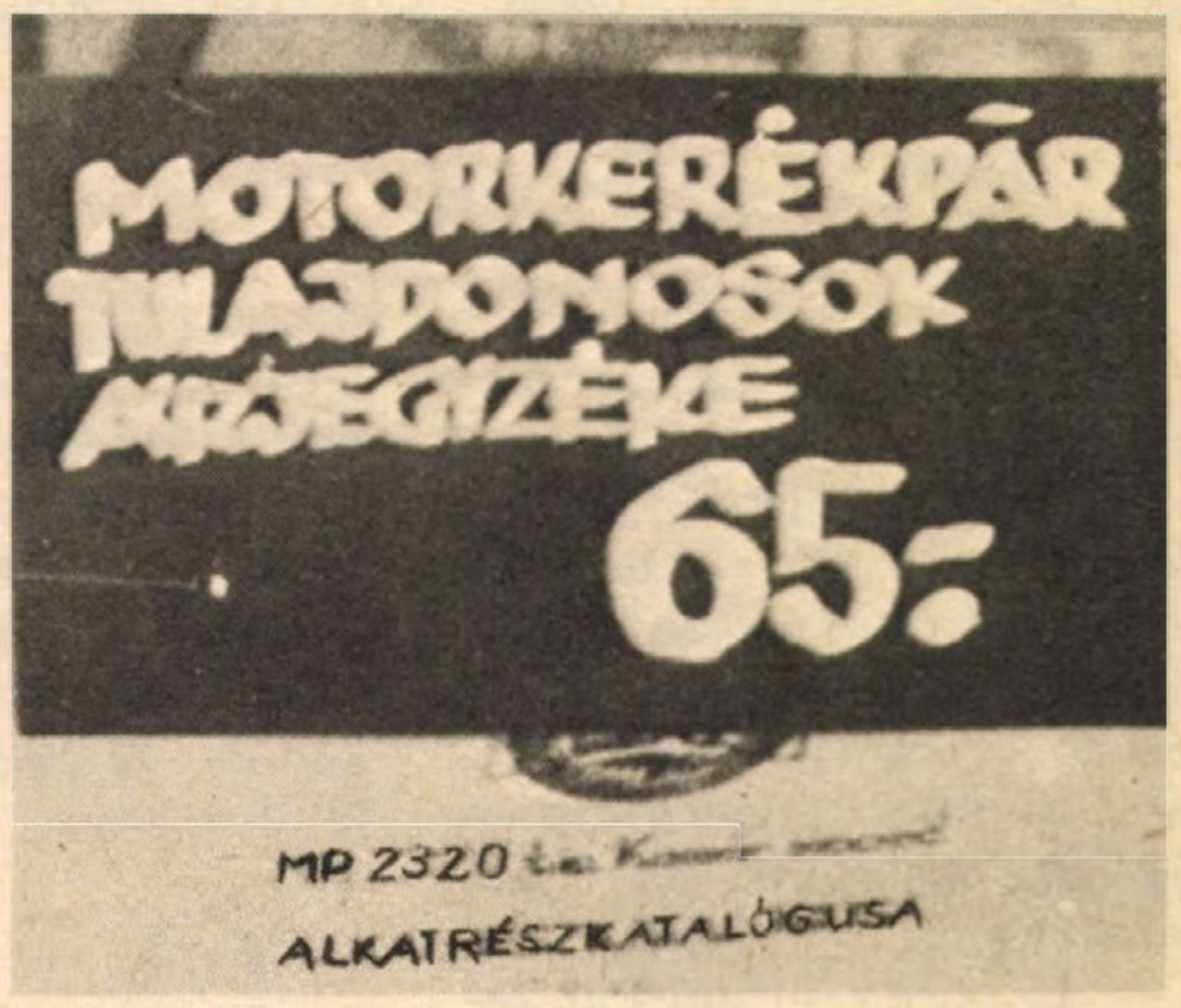
MOTORKERÉKPÁR TULAJDONOSOK ÁRJEGYZÉKE
65.-
MP 2320
ALKATRÉSZKATALÓGUSA

Emberkereskedelem?!

(A Bajcsy-Zsilinszky úti Csepel mintateremben észlelte Keresztúri Tibor)

KEZDŐDIK A FOCI IDÉNY

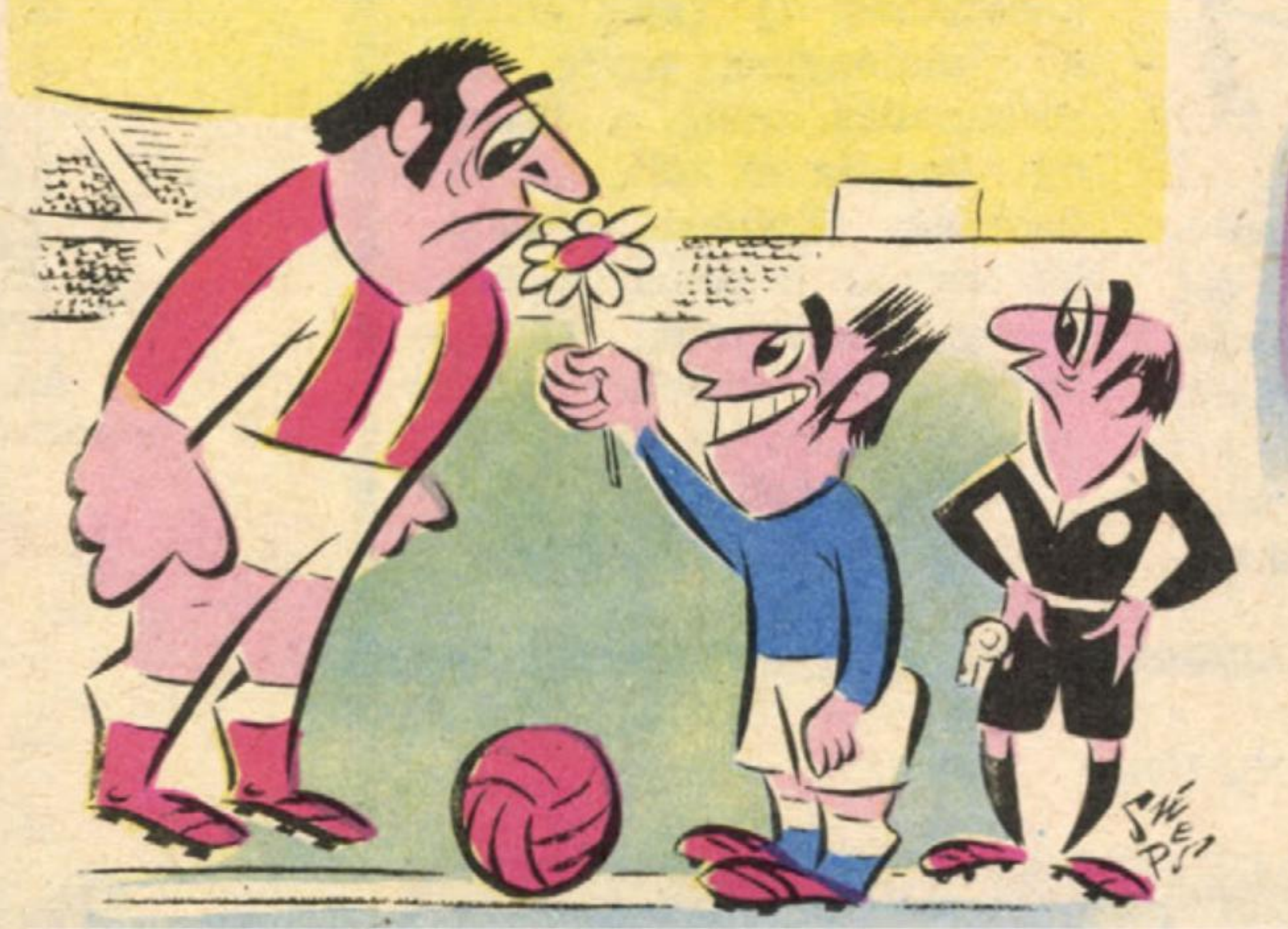

A ravasz ellenfél.

ELŐRELÁTÁS

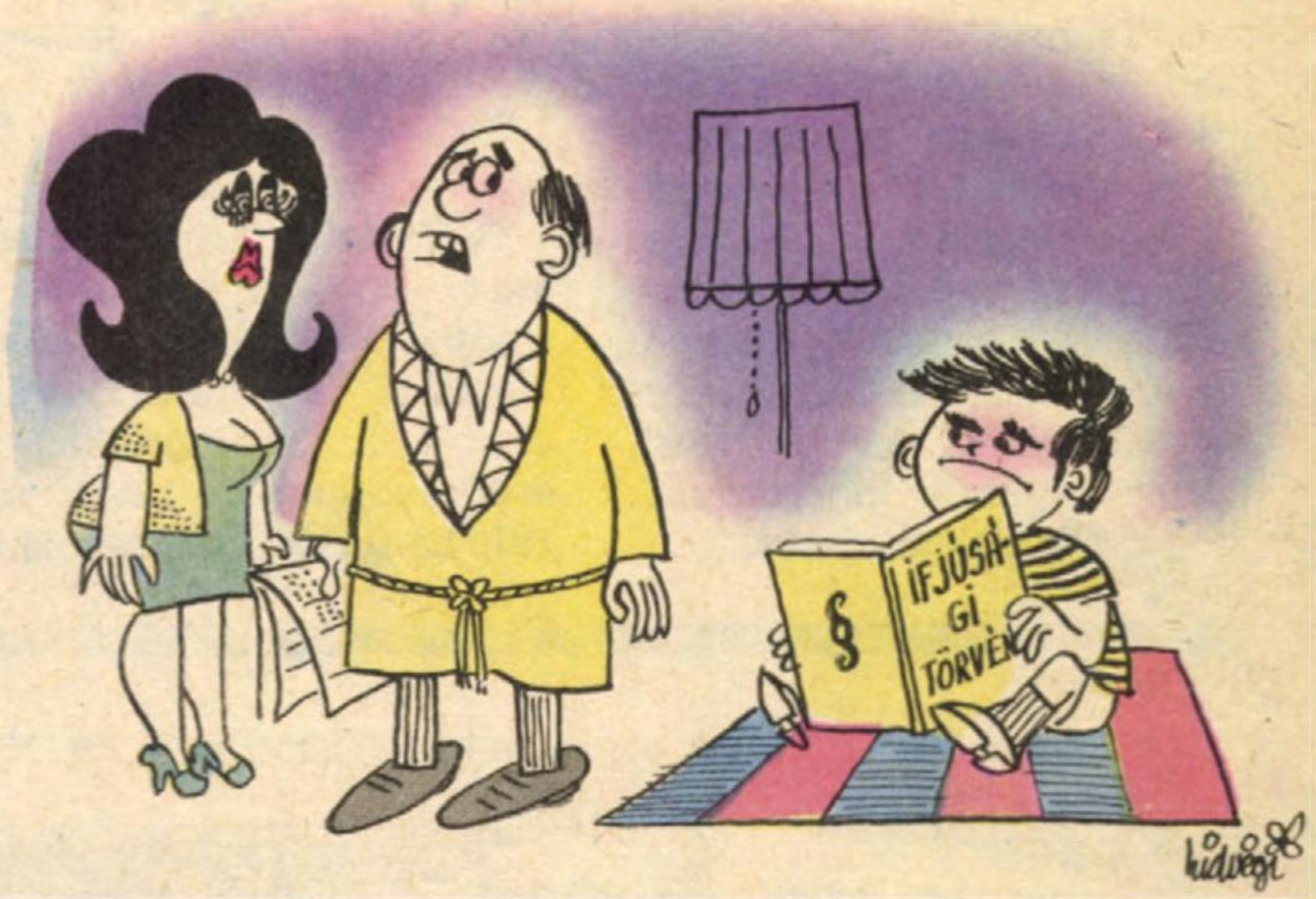
§
IFJÚSÁGI TÖRVÉNY
hidvégi

– Ez a gyerek már megint akar valamit . . .

ELHIDEGÜLÉS

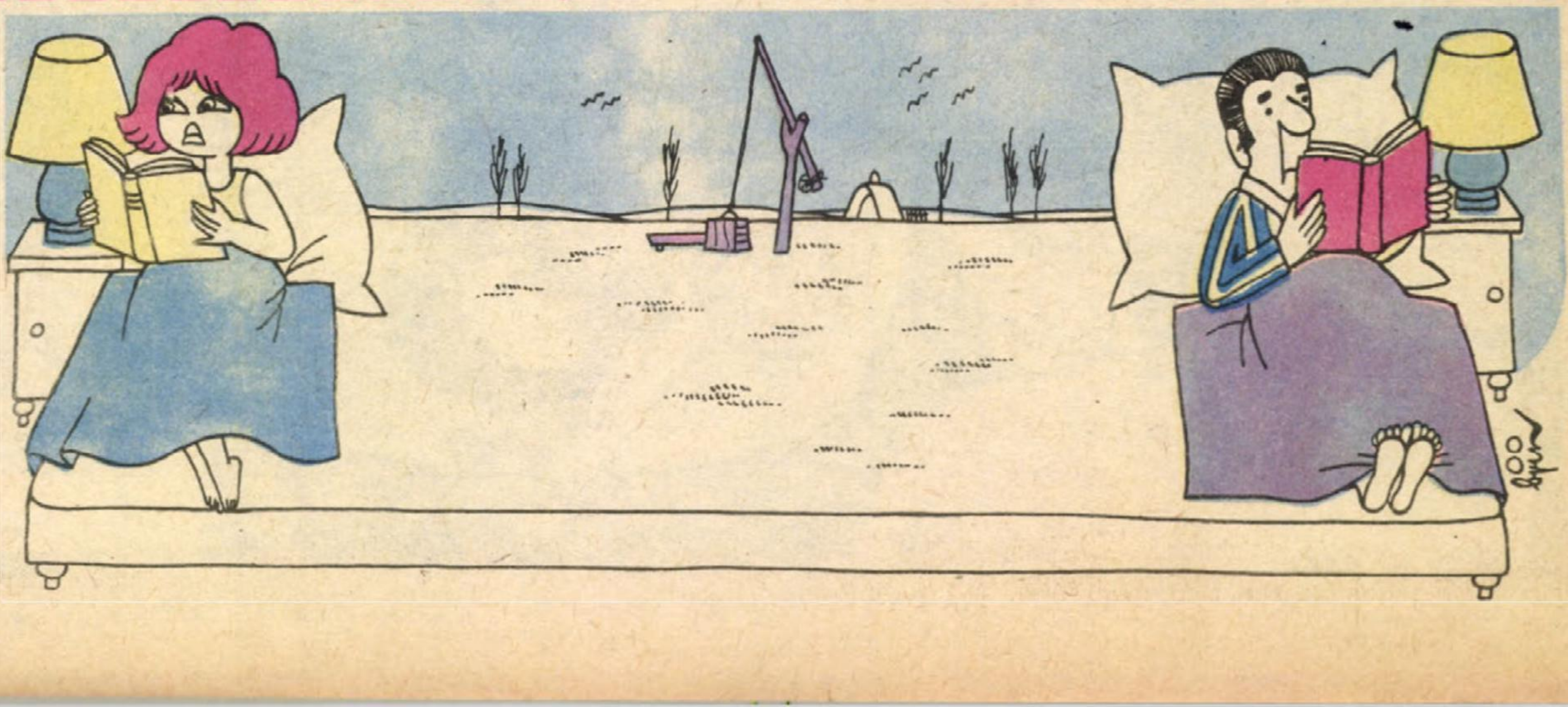

DILEMMA

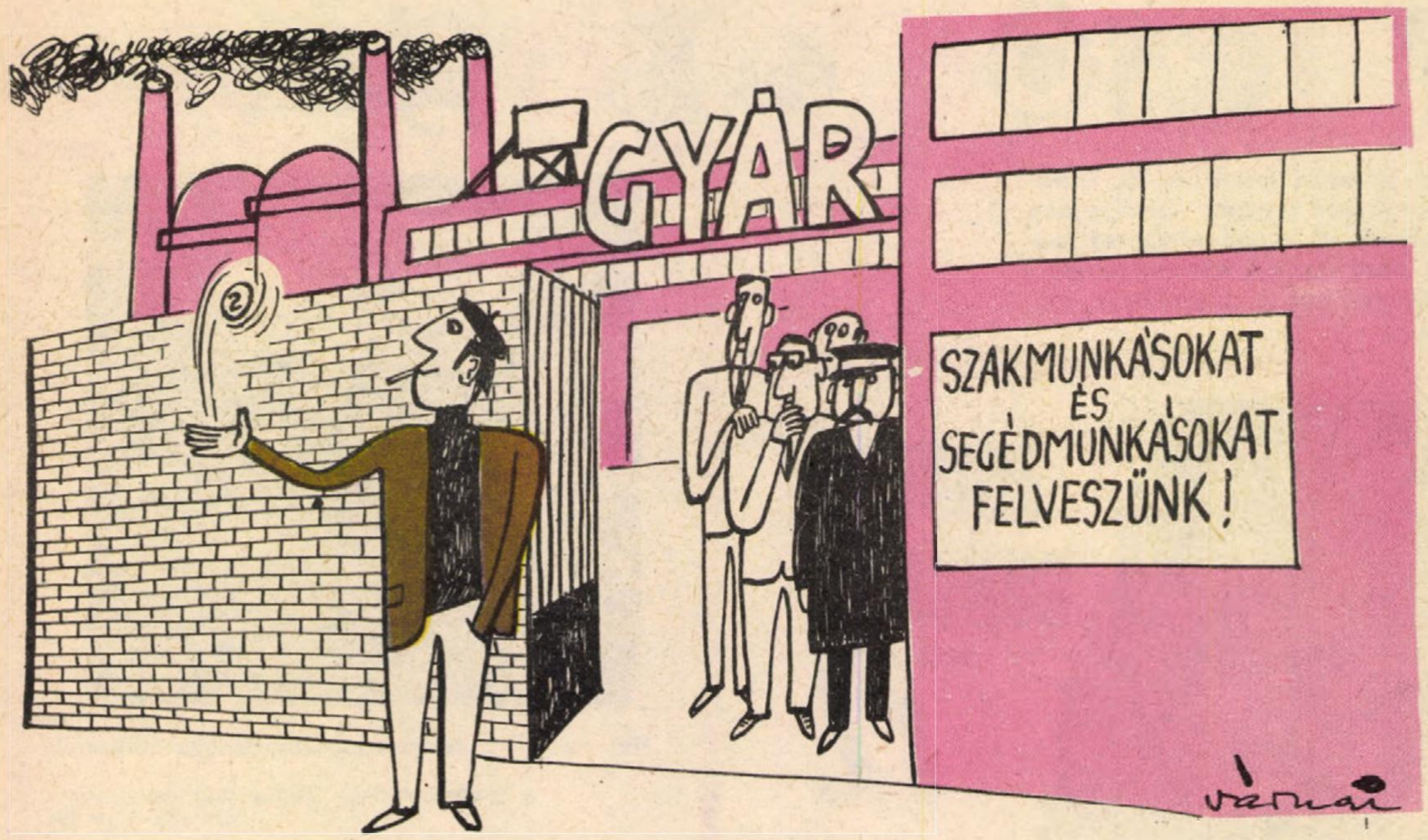

– Belépjek ... ne lépjek be ...?

JAVASLATUNK

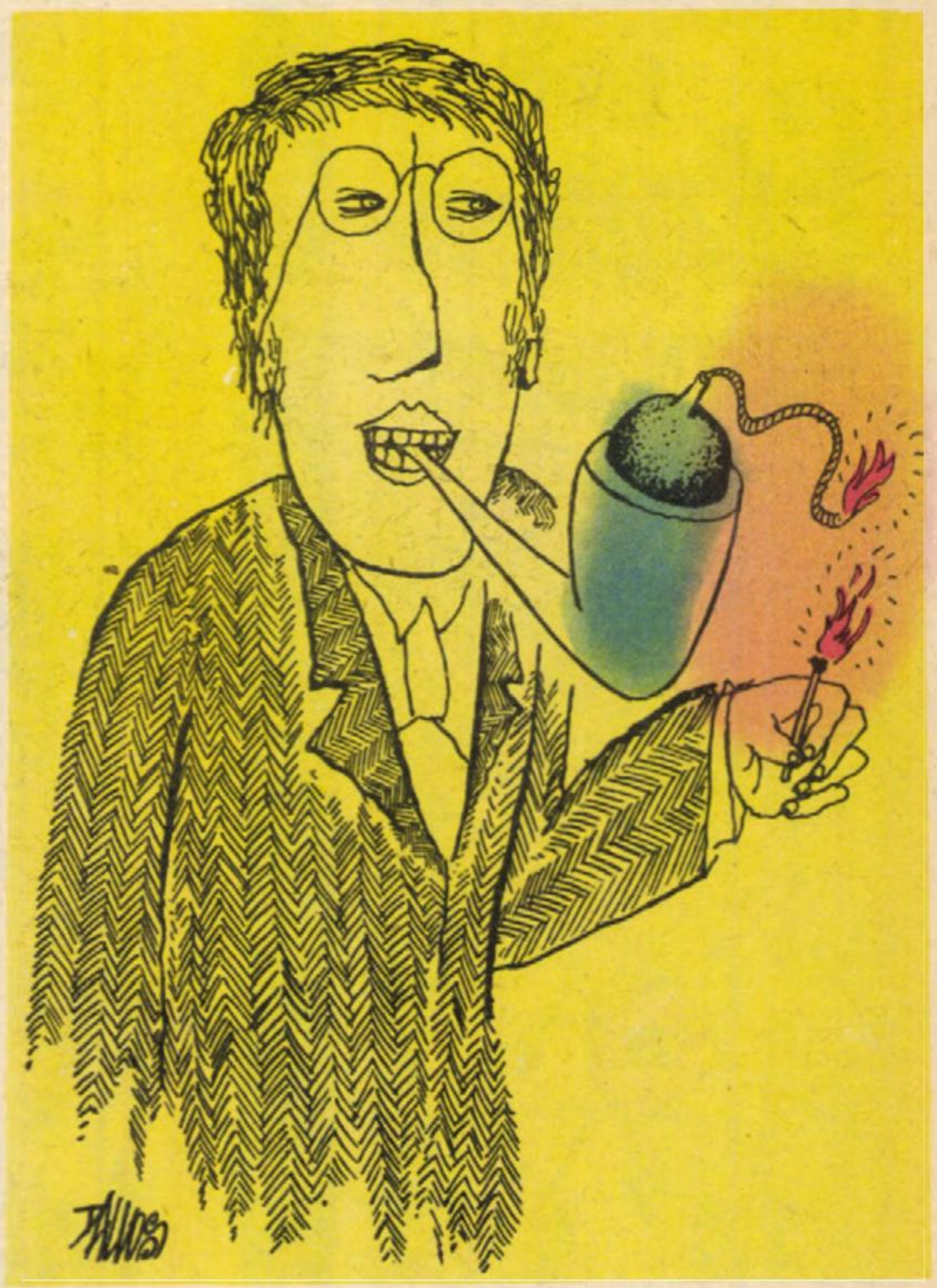

Így lehet a legkönnyebben leszokni a dohányzásról.

Külföldi holmi

Ó Valér, a Garay piacon toporgott. A krumplihalmok, kacsák, libák, sárgarépák közé hó szitált, a levegőben főtt kolbász illata úszott. Ó Valér szerette ezt a környéket, mert — mint mondogatta — külföldi holmikat is lehet néha kapni.

— Jó cucc! — nyújtott feléje elegáns mozdulattal egy barna, vadonatúj pulóvert a könnyed mozgású, őszülő hajú úr — Amerikai ... Kétszáz, csak magának. Ez az anyag?! Bipolihiszton.

Ó Valérné kimosta a pulóvert, férjének térdéig ért, ujjával kétszer körülcsavarhatta derekát. Ó Valér elvitte a bizományiba, s másfél órai sorbanállás után, sikerült 50 forintért túladnia rajta. Ó Valér boldog röhejjel sodorgatta az öt tízest, kávéra gondolt, kis rummal. A Garay piacra ment.

— Jó cucc! — nyújtott feléje elegáns mozdulattal egy citromsárga, vadonatúj pulóvert a könnyed mozgású, őszülő hajú úr. — Amerikai ... Háromszáz, csak magának. Micsoda anyag. Bipolihiszton.

Ó Valérné kimosta a pulóvert, férjének térdéig ért, ujjával háromszor körülcsavarhatta derekát. Ó Valér elvitte a bizományiba, két órai sorbanállás után, sikerült 25 forintért túladnia rajta. Ó Valér boldog röhejjel sodorgatta a két tízest és az egy ötöst a kezében. Kávéra gondolt, kis rummal. A Garay piacra ment.

— Jó cucc! — nyújtott feléje elegárs mozdulattal egy rozsdavörös, vadonatúj pulóvert a könnyed mozgású, őszülő hajú úr. — Amerikai ... Négyszáz, csak magának. Kitűnő anyag. Bipolihiszton.

Ó Valérné kimosta a pulóvert. Férjének a bokájáig ért, ujjait szárítókötélnek lehetett volna használni a konyhában. Ó Valér elvitte a bizományiba, nyolc órai sorbanállás után, a becsüs úgy fogadta el tőle, ha ráfizet egy ötvenest. Ó Valér lemorzsolta a pénzt, majd a Garay piacra ment. Télikabátja belső zsebében talált még 35 forint 40 fillért.

Kést vásárolt.

Szűts Dénes

FELVÉTEL

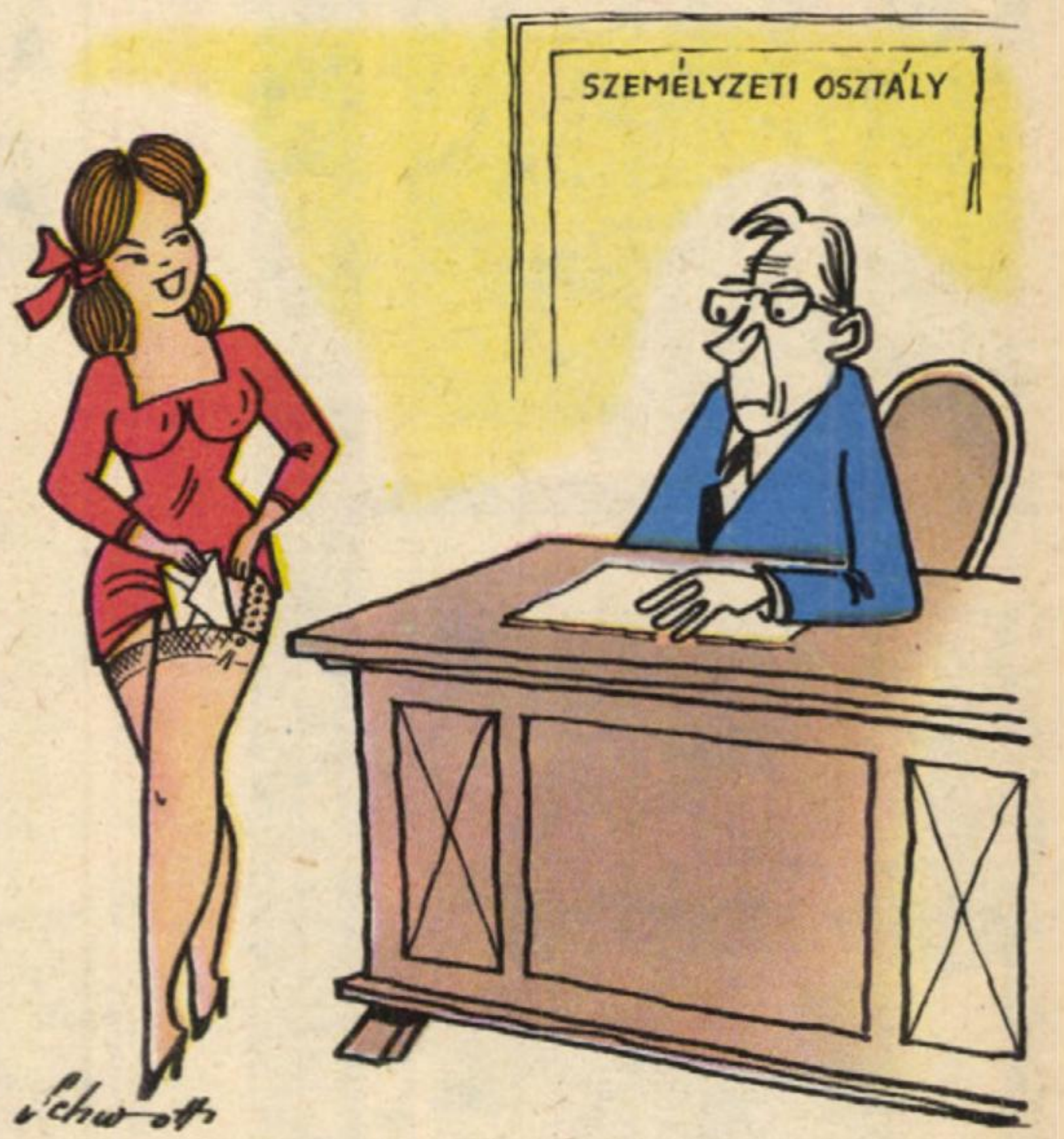

– Ajánlólevelet is hoztam az előző munkahelyemről ...

HORRORFILM-DÖMPING NYUGATON

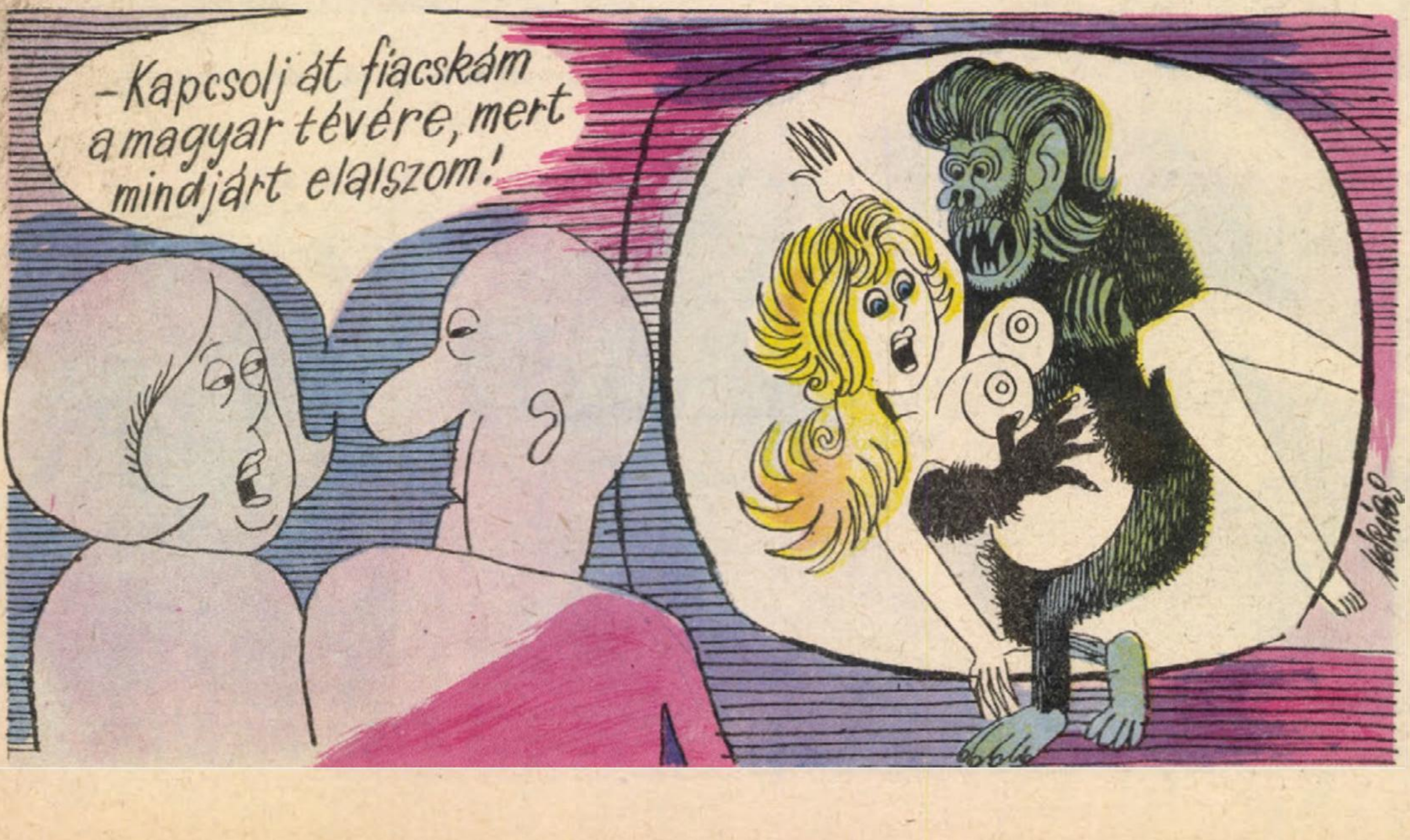
– Kapcsolj át fiacskám a magyar tévére, mert mindjárt elalszom!

A FÉRJ SZEMÉVEL

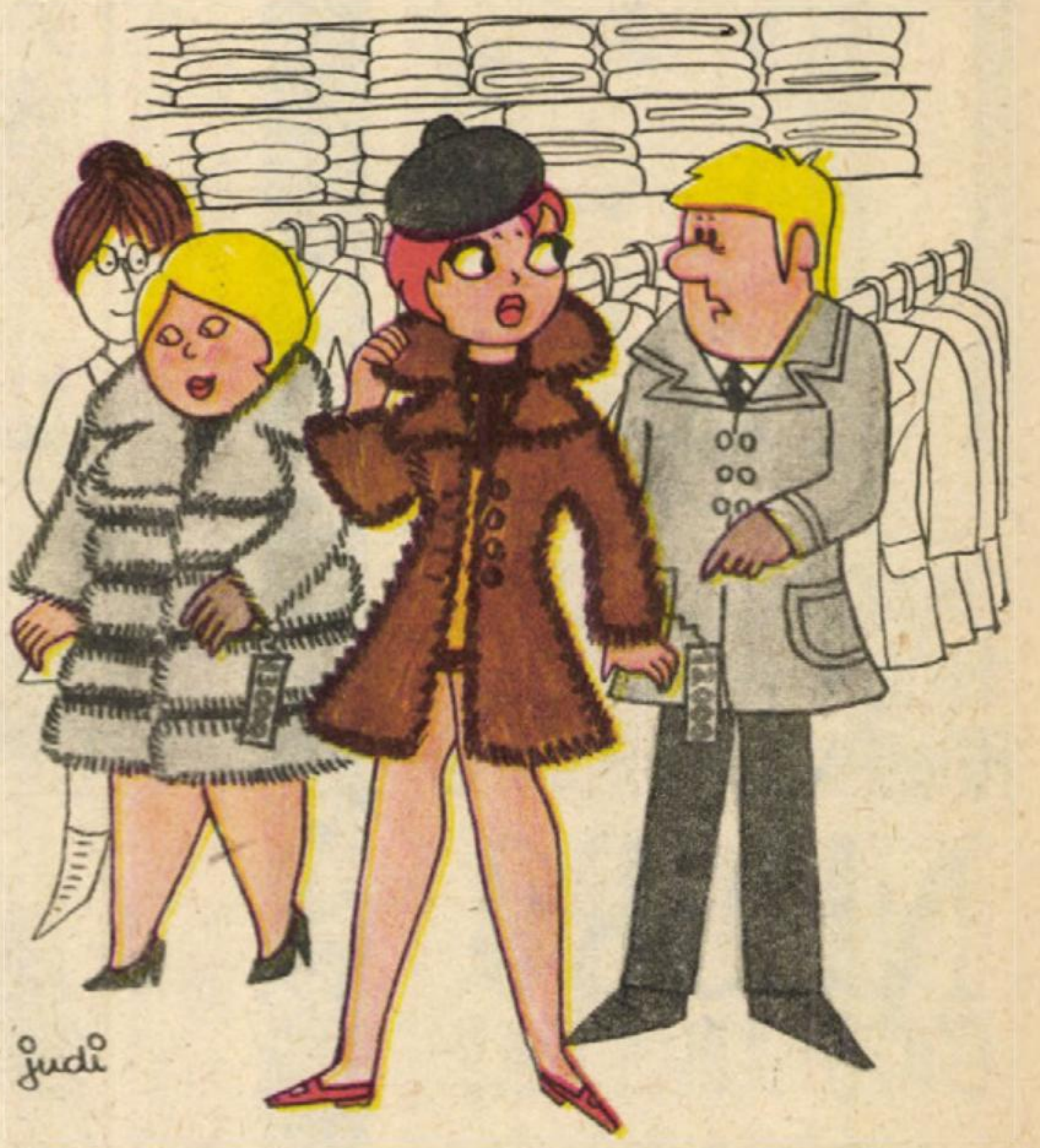

– Szívecském, te valóban nem veszed észre, hogy ez mennyire kövérít téged?!

SZERÉNY KITÜNTETÉS

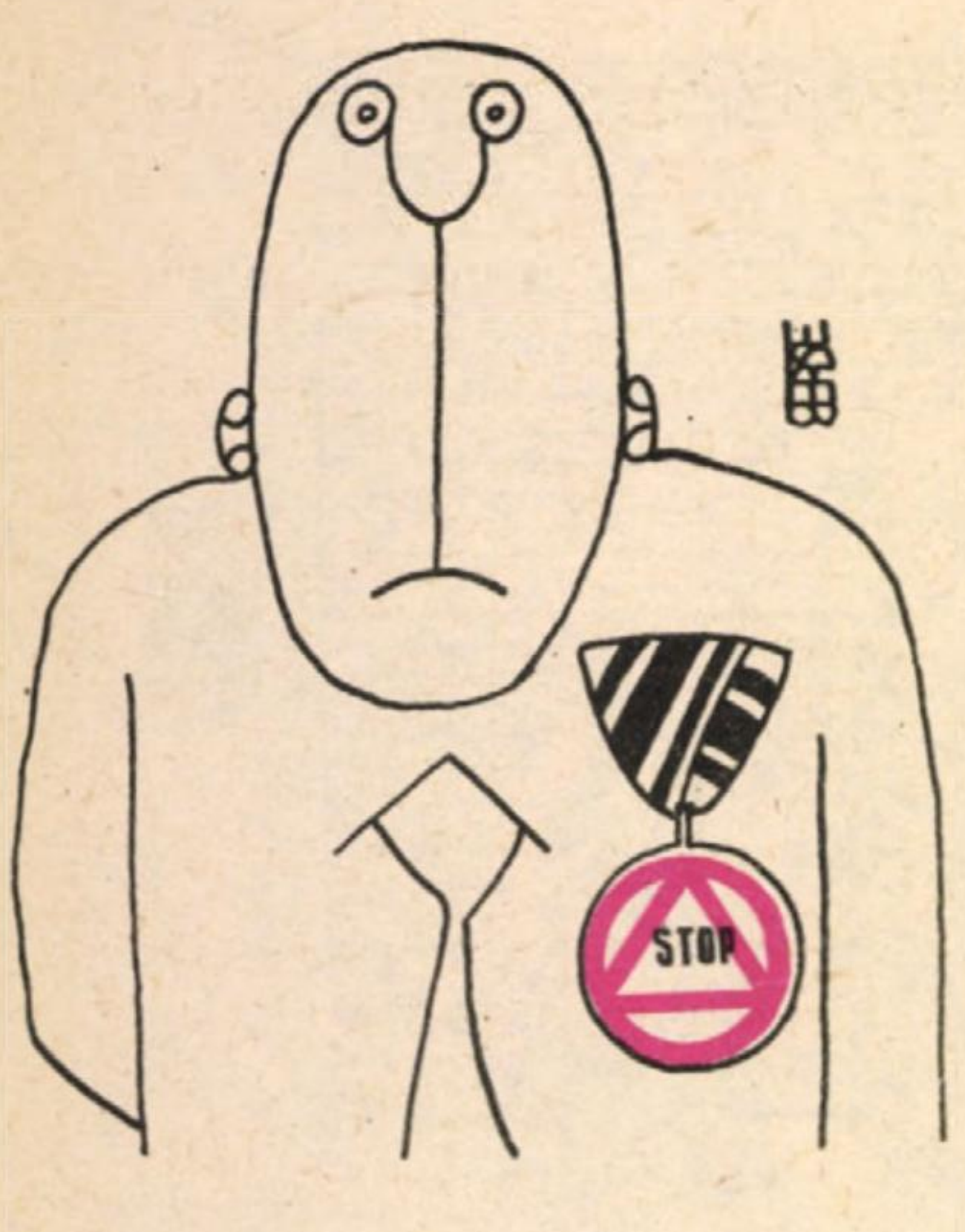

RÉBUSZ

217. rejtvényünk megfejtése:

HHHHHVASYOYO

Havasi gyopár

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Pirka Ernő, Szekszárd, Herman O. ltp. 1. B/4.

Emri Miklós, Jászapáti, Winkler I. u. 3.

Dr. Szalay Károlyné, Bp. VII., Rákóczi út 20.

219. REJTVÉNYÜNK

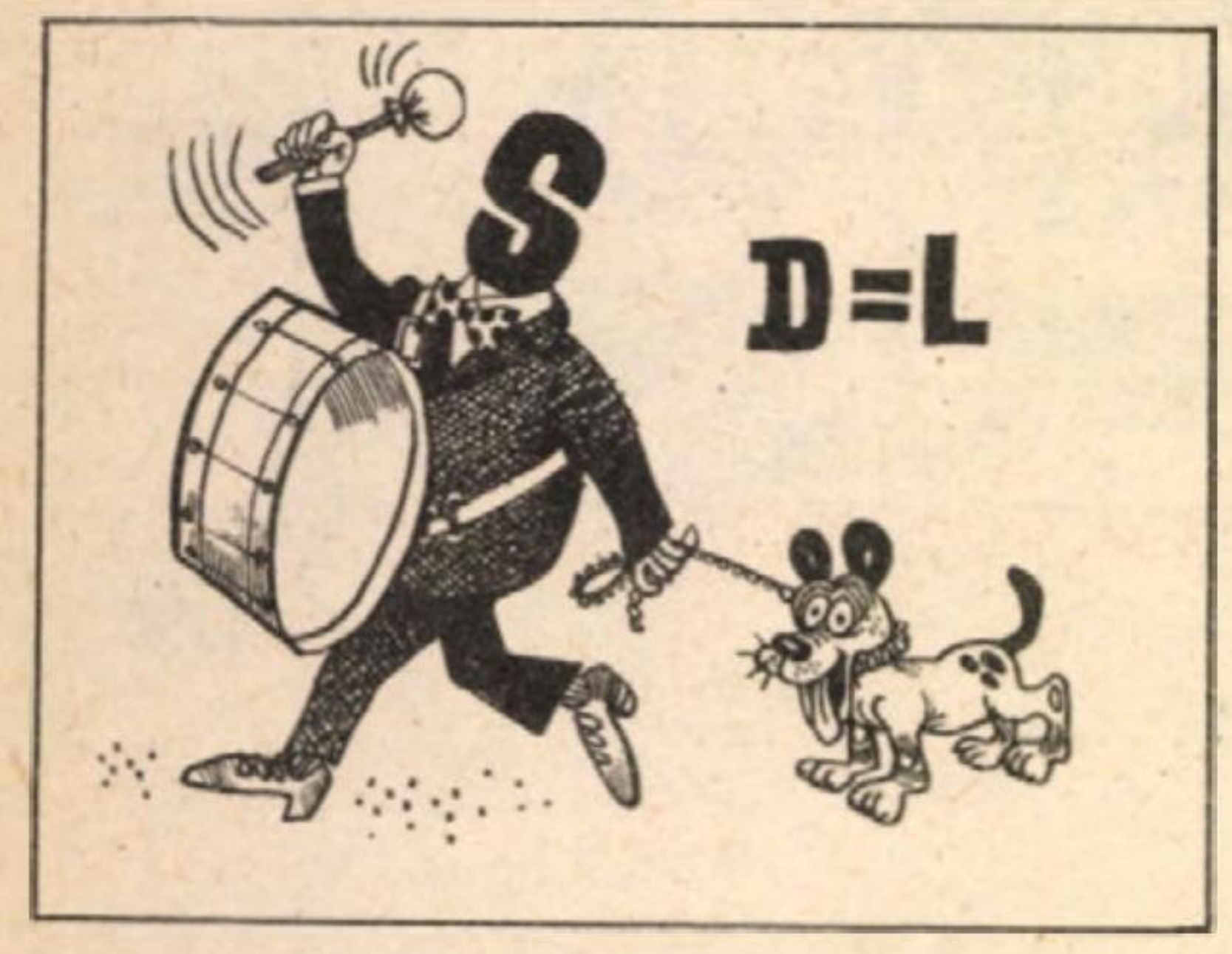

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 13-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. P. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-10 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

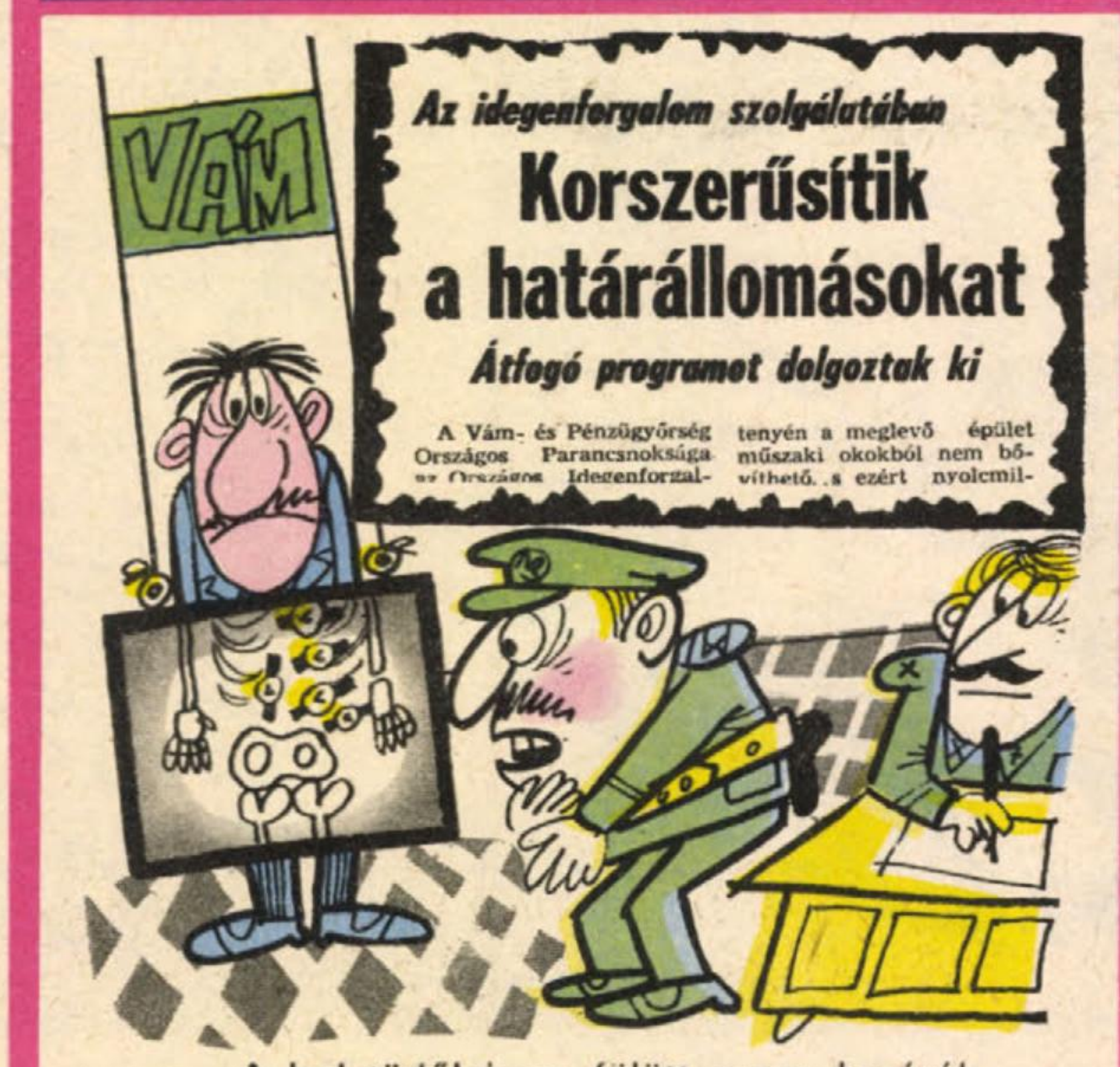
VÁM
Az idegenforgalom szolgálatában
Korszerűsítik a határállomásokat
Átfogó programot dolgoztak ki
A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága az Országos Idegenforgal-
tenyén a meglevő épület műszaki okokból nem bővíthető, s ezért nyolcmil-

– A bal tüdőlebeny fölött arany karórák

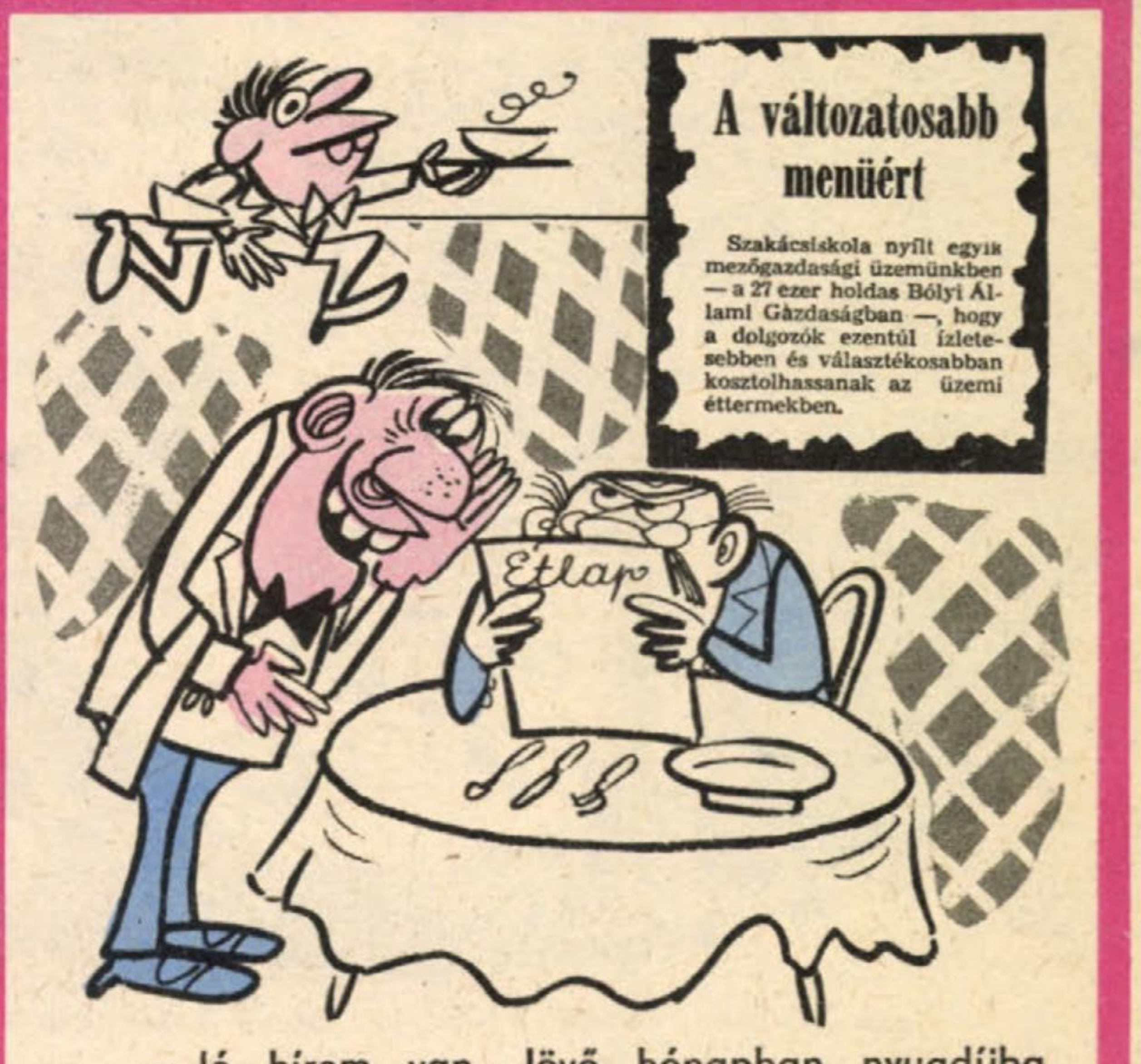
A változatosabb menüért
Szakácsiskola nyílt egyik mezőgazdasági üzemünkben — a 27 ezer holdas Bólyi Állami Gazdaságban —, hogy a dolgozók ezentúl ízletesebben és választékosabban kosztolhassanak az üzemi éttermekben.
Étlap

– Jó hírem van. Jövő hónapban nyugdíjba megy a szakács és új étlapunk lesz.

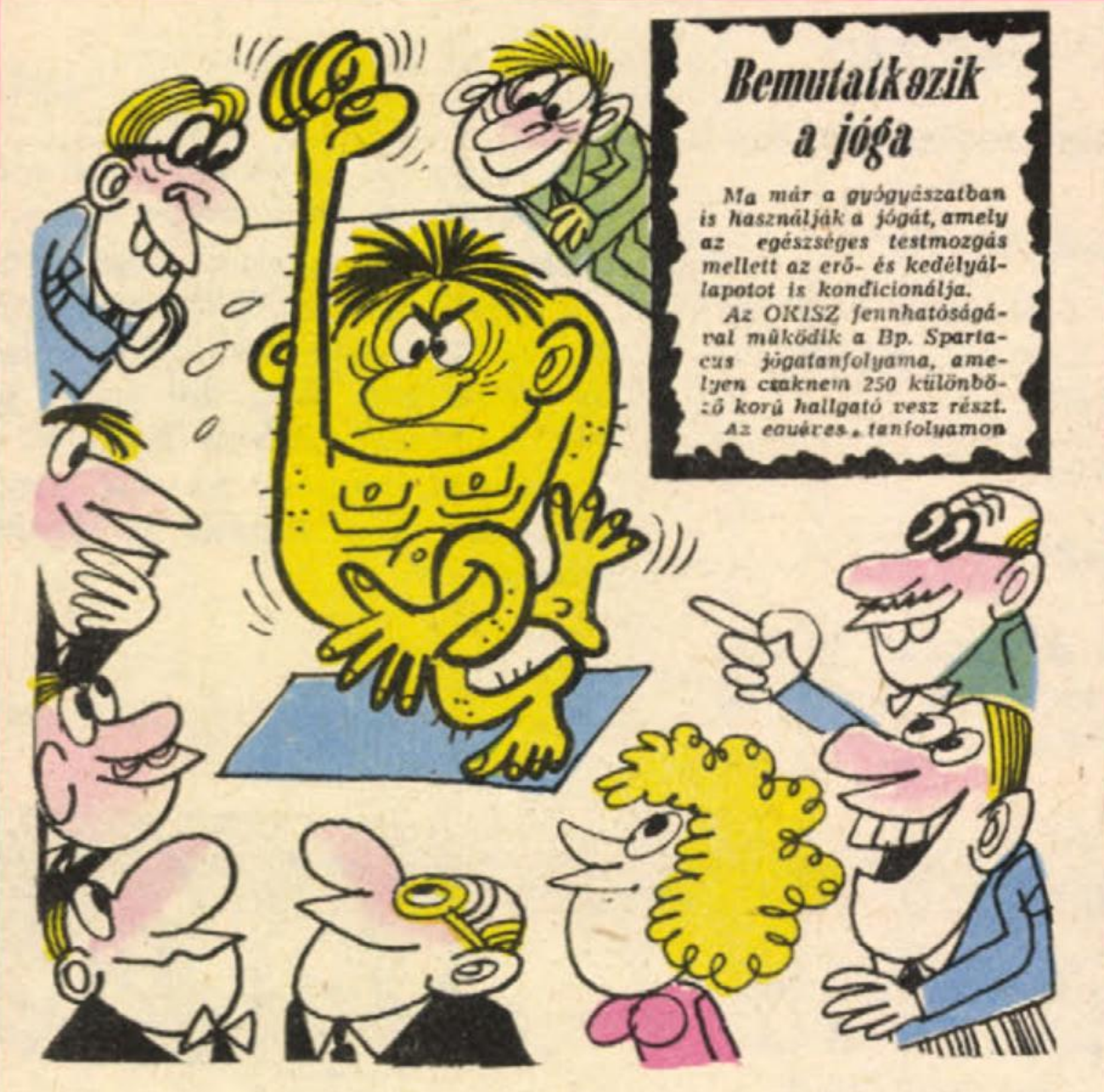
Bemutatkozik a jóga
Ma már a gyógyászatban is használják a jógát, amely az egészséges testmozgás mellett az erő- és kedélyállapotot is kondicionálja.
Az OKISZ fennhatóságával működik a Bp. Spartacus jógatanfolyama, amelyen csaknem 250 különböző korú hallgató vesz részt.
Az egyéves tanfolyamon

– Nem nagy kunszt. Ezt a figurát már többször láttam a hatoson.

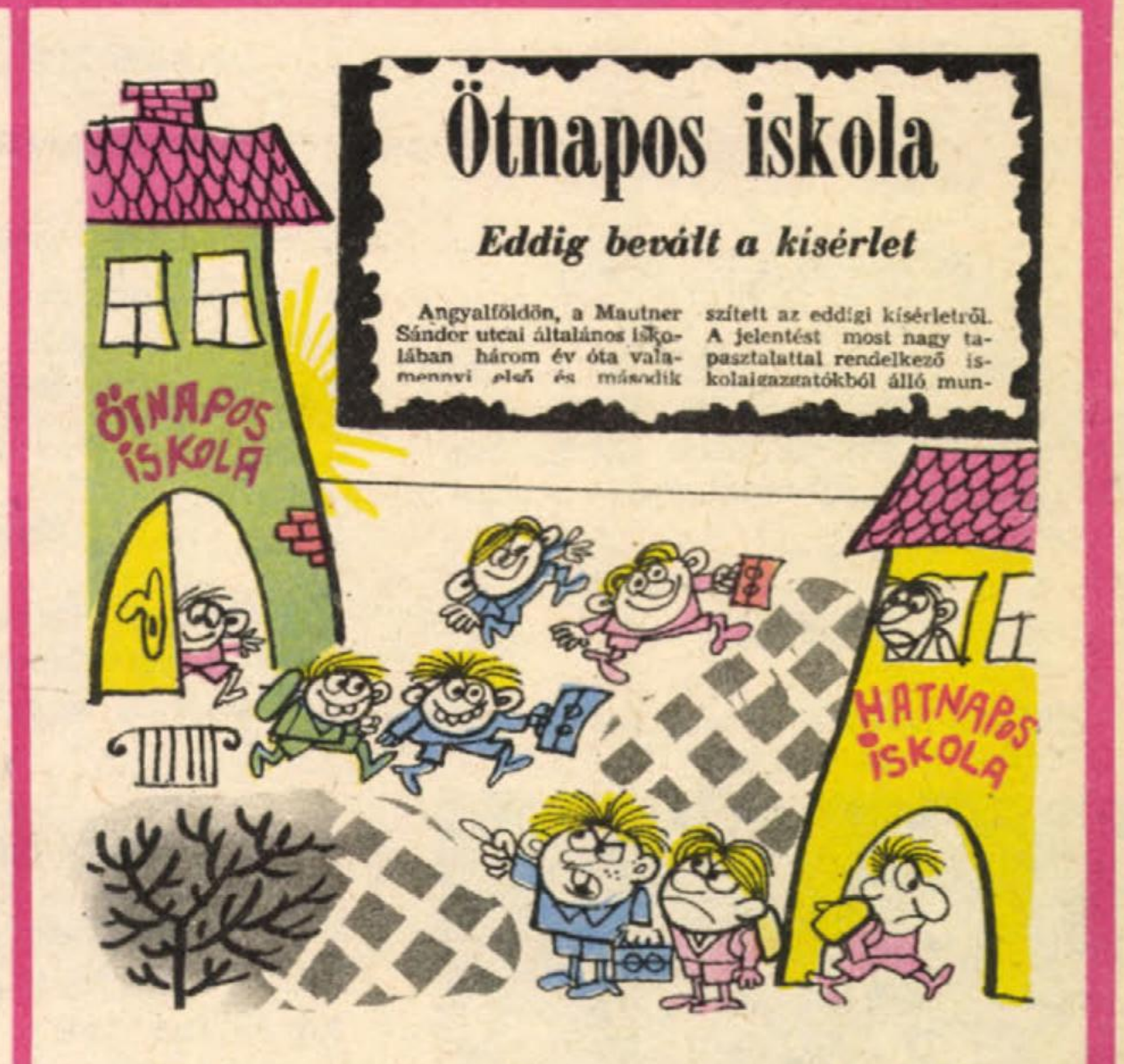
Ötnapos iskola
Eddig bevált a kísérlet
Angyalföldön, a Mautner Sándor utcai általános iskolában három év óta valamennyi első és második
szített az eddigi kísérletről. A jelentést most nagy tapasztalattal rendelkező iskolaigazgatókból álló mun-
ÖTNAPOS ISKOLA
HATNAPOS ISKOLA

– Hja öregem, az élethez szerencse is kell…

AKI MÁRIS MEGFELEDKEZETT AZ OLIMPIAI FOGADALOMRÓL

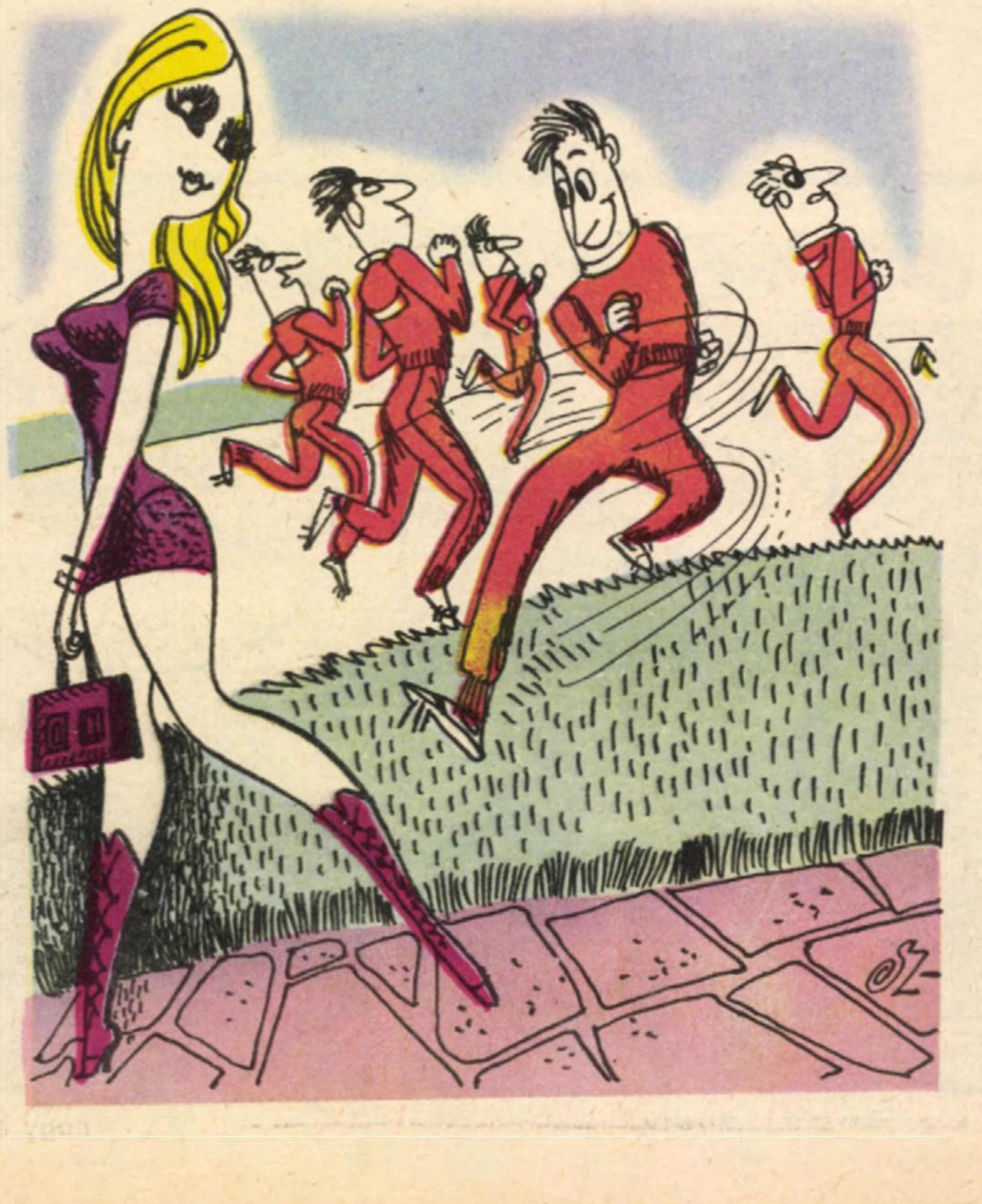

FALUSI KISLÁNY PESTEN

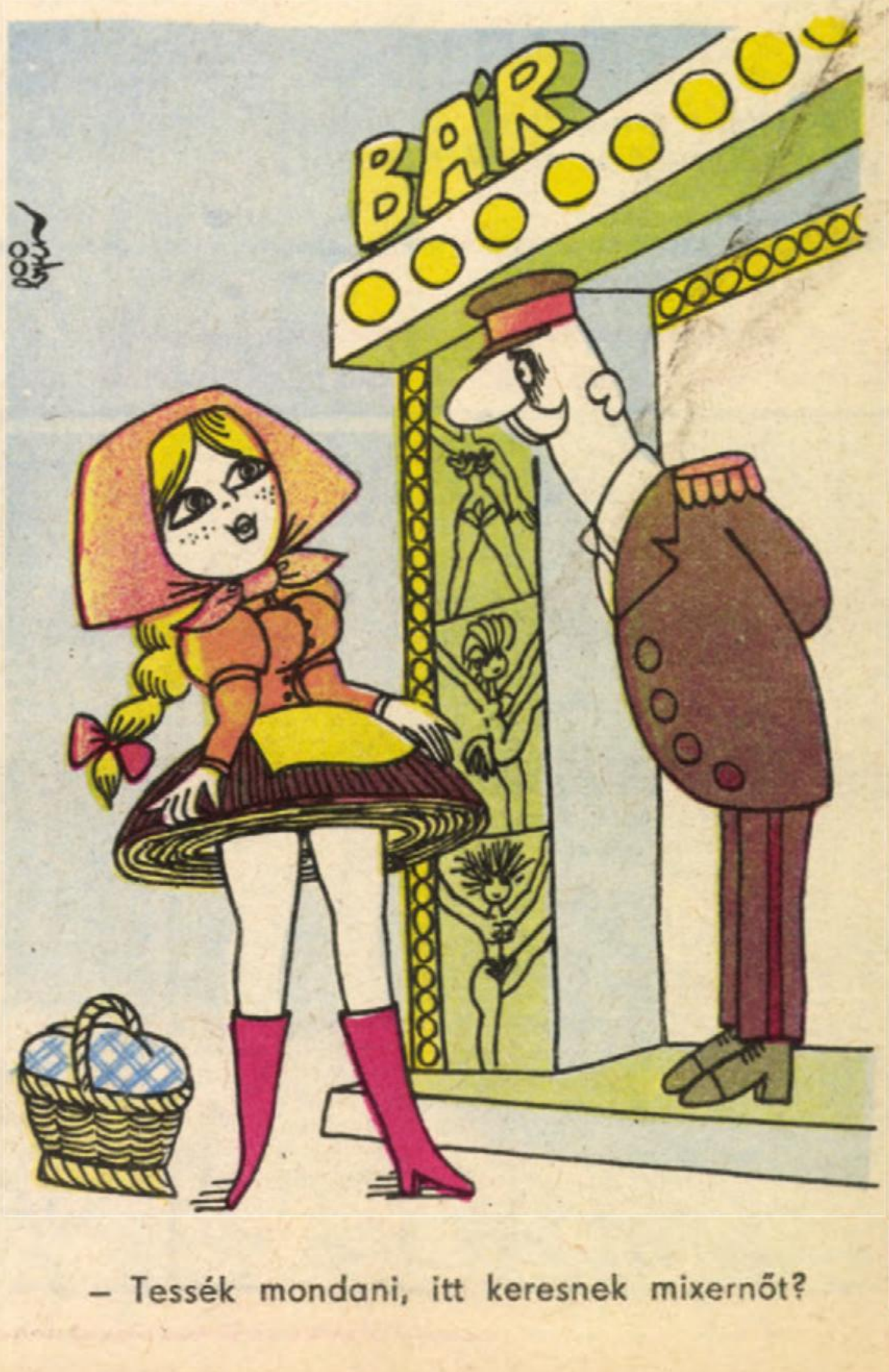

– Tessék mondani, itt keresnek mixernőt?

SZAKKÉPZETT LOVAG

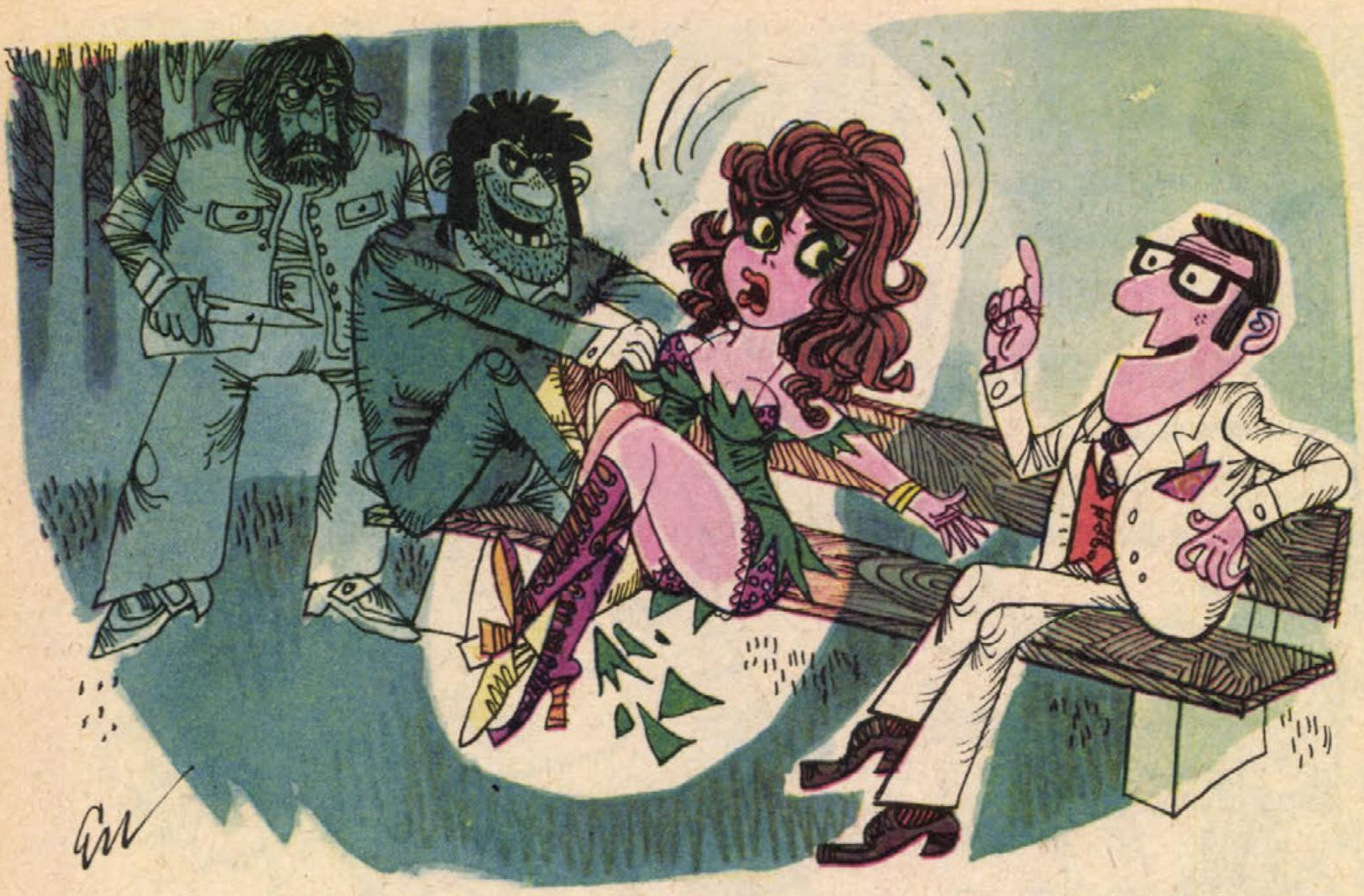

– Sose izguljon, Mancika! Súlyos büntetést kapnak majd garázdaságért!...

LAKÁSLEVÁLASZTÁS

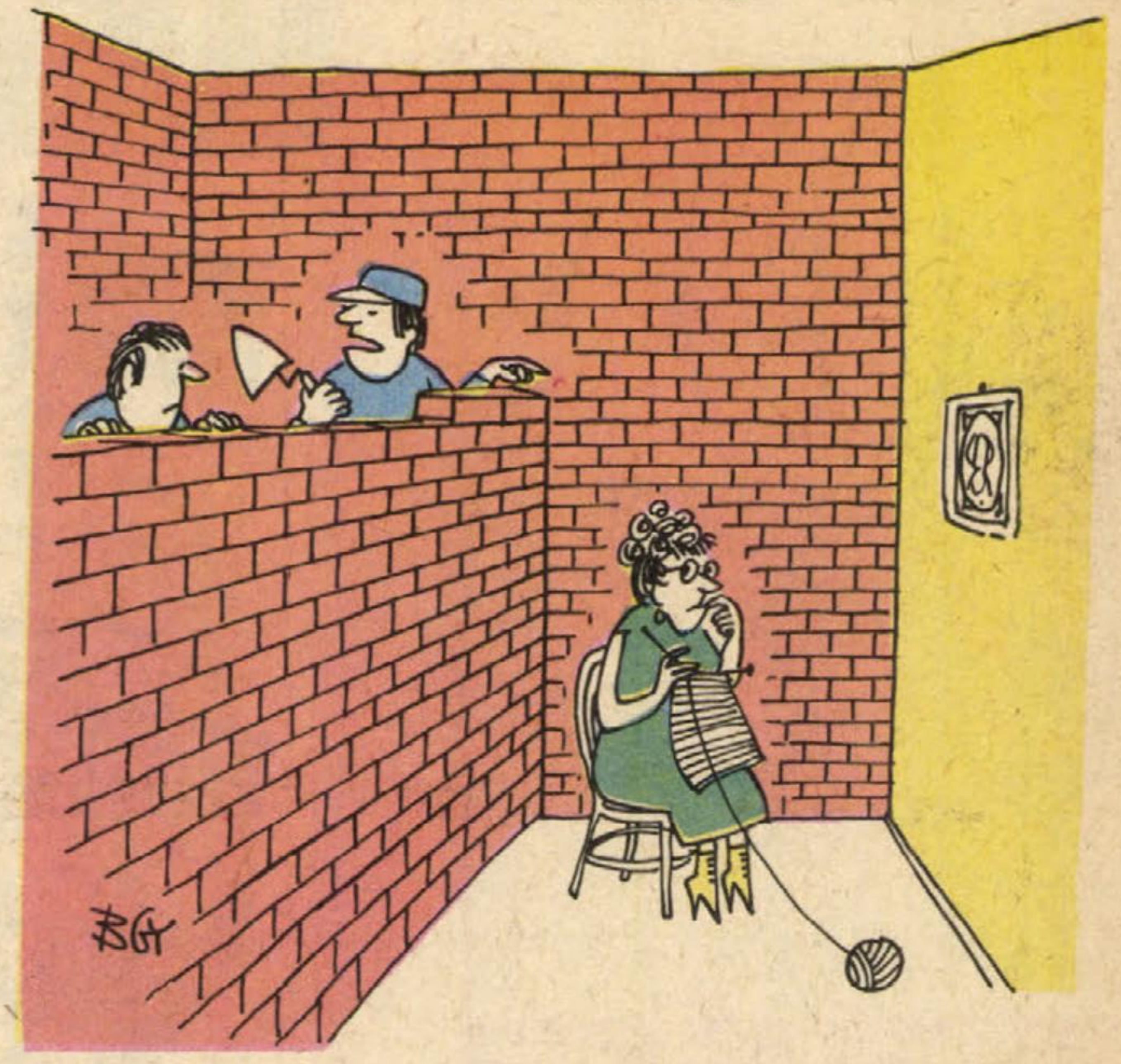

– Szóval, nem hagyunk neki kijáratot?

SZILÁNKOK

KÜLKERESKEDELEM

Amióta Z. egy nylon hálóinget hozott Csehszlovákiából és idehaza felárral eladta, gőgösen azt híreszteli, hogy ő külkereskedő.

—o—

ZÁRÁS

Hétkor bezárták a pénztárt. Félnyolckor a pénztárost.

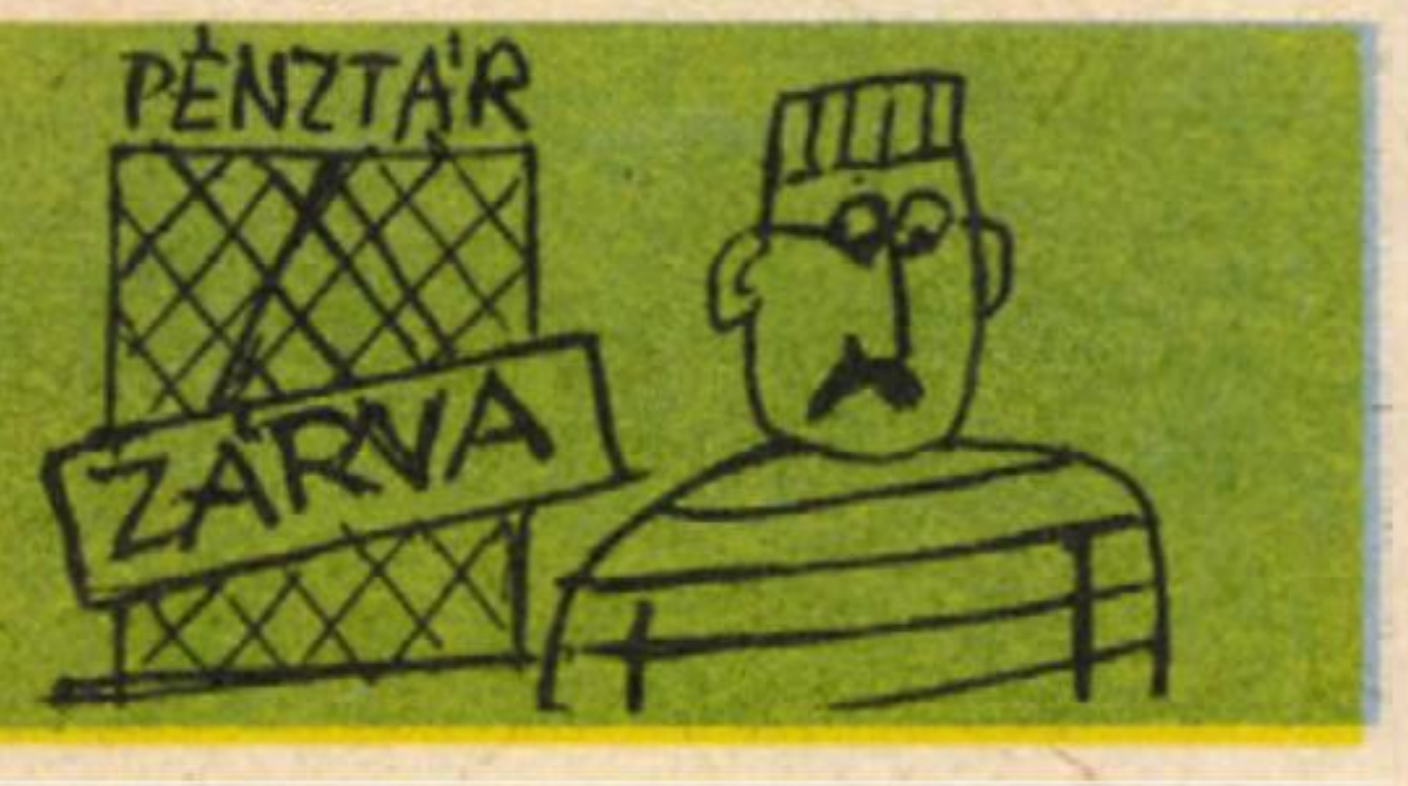

ÍGÉRET

— Egyszer felugrom hozzátok — ígérte barátjának a rúdugró bajnok.

—o—

EDÉNYÜZLETBEN

— Egy törhetetlen tányért legyen szíves. Veszekedéshez lesz...

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Sajnos, a fiam rossz útra tévedt.

— Züllött társaságba jár?

— Dehogy. Autóval Zala megyében járt és ott többfelé hiányoznak az útjelzőtáblák.

—o—

MOZI

Azért szeretem a Híradó mozit, mert a kísérőműsor után nem jön az unalmas nagyfilm.

—o—

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Elengedlek arra az ötórai teára — mondta a szigorú szülő kiskorú lányának —, de legkésőbb a jövő hét közepén itthon legyél!

—o—

HÍREK

— Én csak norvég nyelven hallgatok híreket.

— Ön ért norvégül?

— Egy szót sem. De így legalább nem izgatom magam.

G. Sz.

IDŐJÁRÁS-TOTÓ

Hogy az angolok szeretnek fogadni, ez régi közhely. Fogadnak lóra, kutyára, focimérkőzésekre, békére, háborúra, s mindenre, ami csak elképzelhető és nem képzelhető el.

Most a Brit Meteorológiai Intézet – amint azt Gerald Willis úr, az intézet egyik vezetője bejelentette a sajtónak – bevezeti a fogadást az időjárásra. Fogadni lehet például arra, hogy egy adott napon 12 óra 1 perckor milyen időjárás lesz a Trafalgar téren.

Rossz nyelvek szerint magának a meteorológiai intézetnek nem ajánlatos részt vennie a fogadásokban, mert az utolsó ingét is elvesztené.

MINDENT AZ UTASOKÉRT

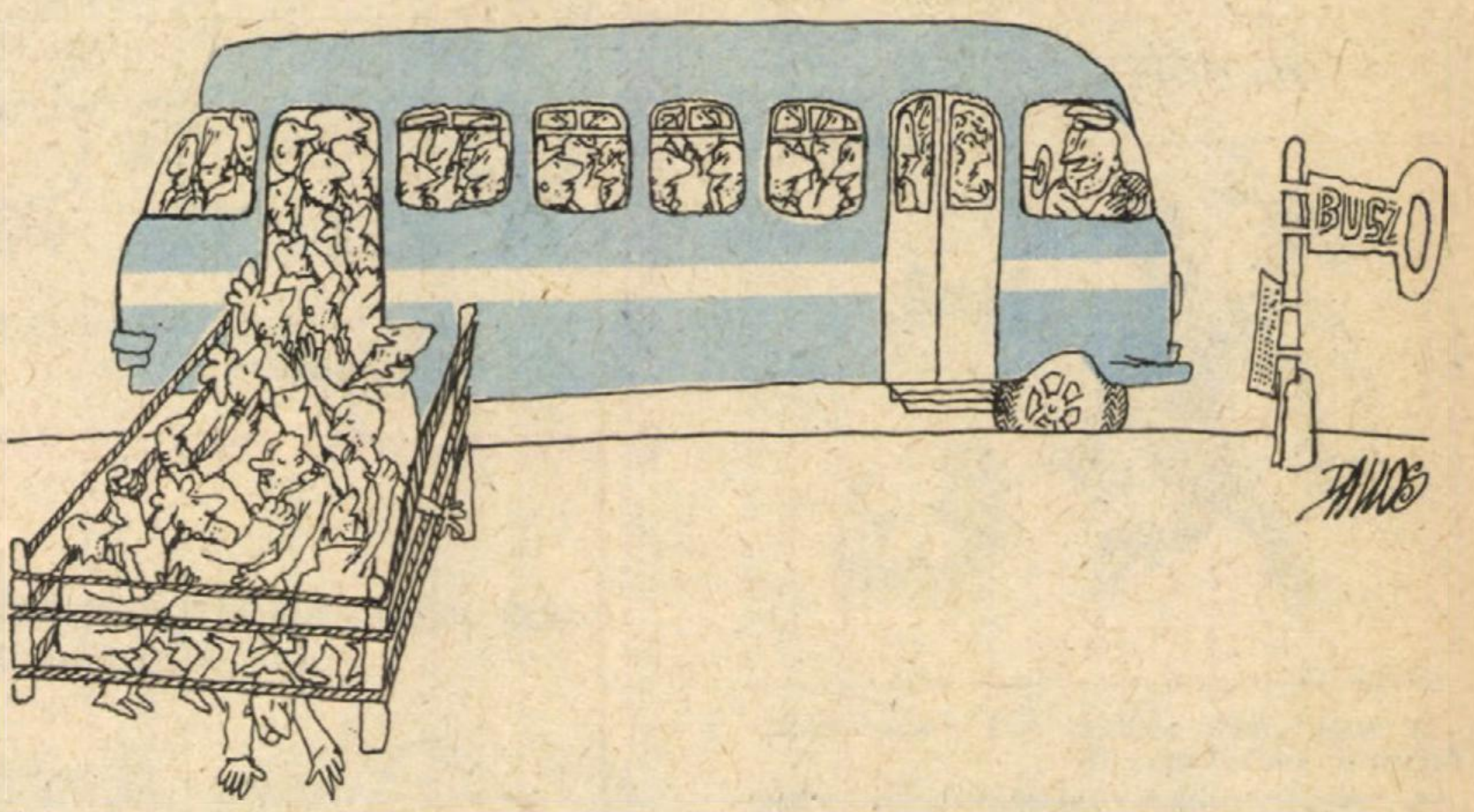

– Mit akarnak még? Már ringet is építettünk maguknak...

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

CSONGOR és TÜNDE

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

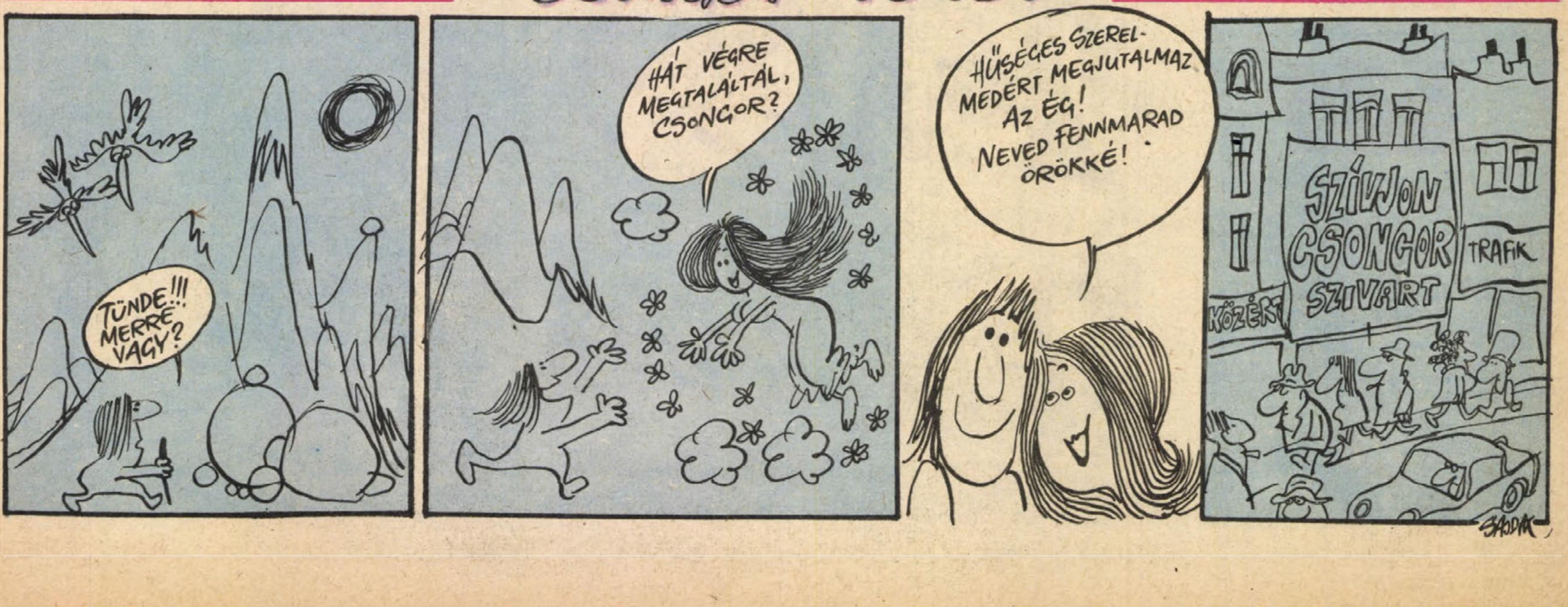
TÜNDE!!! MERRE VAGY?
HÁT VÉGRE MEGTALÁLTÁL, CSONGOR?
HŰSÉGES SZERELMEDÉRT MEGJUTALMAZ AZ ÉG! NEVED FENNMARAD ÖRÖKKÉ!
SZÍVJON CSONGOR SZIVART
KÖZÉRT
TRAFIK
SAJDIK